18.50.
19.51.
131.
138.
3.44.46
35.45.53
94.103.
114
115.
39.
41.42.
53.55.56
87.12
110.
108.
36.
50.
110.117.
110.
81.118
137.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2. Herrn S L Bamberger

Frankfurt a/M

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שלחו לו עדות המגיד לענין סנהדרין בירושלים, שאמרו דז כאשר שלא קבל שום אחד יקבל חלקו אחרים, כלומר
אם שלחו לו עדות ראויות, אמר: אלא השתא בשלמא עדותהם לא הי' כלום ולא כלום ולא אקלים לשם ענין סנהדרין
דעלה ותשלום מה שייך לומר שיקבל חלקו מאחרים. ואשר יפה השגתם בענין את מ אשר עדלה, אינו אמתי.
אמנם, כי כבר כתבתי לו והודעתיו את מ זה הקדמה מ ומ אבל אינו הו' בארוטיא, ולכן הקדמתי מאד על
בשאר הנה אחרי הגדרתיהו לפנים יבוא, ומתוך בי בבה.

לתשובת שם גיה האחרונים הכל ראוש הבלתי מאמרסלוניק ומקבל הדולה לסר .74 1137 והגיעו אמרים
מה שלחו לו על איטרט 1110/ Segal 20 אשר שלחו לאיטרט הנ' לבקרתם ואתרי יגבים
עלו לבקרתם, ותשובות חן לרומרת ל

עוד שרמש להשיב על דברי מגלה הגיב מה כתוב ווול בראש אדר ארלפסאמט שמאלשלה בעט מבן
ההולכה לבהלון, זאת לא זאת. כבלשו את נגזה עשיות פרמאטפל טרם אלוה יבו לשלם אבו הלוה
חייב לשלם גם ההולכה, אך זה כשראה הקבל ומוב של הדבר ונשבע בדלה, שולם ולא כלה
שונים תרבאטפט, ונשארה ההולכה לך שבעים. הן תבינו, אך פרוש אומם לא כלה לשלמו
ומיקר כשר דבר בין התשלומין, הגם שהי' אהלזפטירט מאמר, לא נעלם מולמי מרך התבריים, בלבד
כשנפטר הבקרס עלוה ומל לחחוים בין לי כך ולומר לך ושרה ובכל כי בגמר הו' הנעשות אומן ובמ
ובמ הלכו לדם, לכן לטובתם שלהשפט הולכיא החלק ההוצאתם הבנין הבנין גוה כסף ומלאים בחרם
ליקח סך החלק גם אם לא ושלם ההולכה, ולכן נלדב בדלו' בדבר, לאלאות התסרון לנפשת אל
עתה אשלם נדרי שבטתם להלדרל מה לכי חוב לסרס ולחלות את סם מעות כבר תקאותם לגבוה
השלה ולרחב שבתם לקנים סמאהרמן שלא שלחו מעותהם עדיין לבדר לחבירא הכסף אל בית האוצר,
אם כן הישו וכן ויסעו הבקא הלל לדי בבייגא.

אחרים כי הטיבו בדוש הבשו בתקיש שעשים בבבלם, ובובאי נשלח לדב אינה מהם לדבם הרמה,
בעות לא הגיע לבדוש גיב שעלה לי הבה הר אמקבלם וש מלכן עד אתבול, גם הנוחם מקבוים
לשלות מהם, ואתרי הטיבו בבנים בעוש רומרים לו כבלם בקשתם, נא ונא מאש יאלו ומן
יעלו לתן ולוסר גם שם ההתחיבות הבינאר ומנרש בבקשים, הן ובלו לבו כי בבהלו
בבקרתם יסבתיב בכל הבחלות הראשונות יעלה נתות בדלבי נשלם בדם שבעות מדר לדר, ואחרב
לחתן בבחלק הנדונה ובכל מדרש כל רבלי בבהלי הלבות ועשות חול, וקבלו הבבלים עליהם חובה
אבל לשלמם, בהיות כי לתקיל בין ההתחיבות בבקה אשלטרמם, ועלה מן הה אשתבח, לן קבלו
עליהם בכל יקום בואי ושלום ביד הסך העולה משנת תקפה והלדרת בבנים בכל אחת, ובבות
מלה ואולם כל הבנות שנה הרבים ולתקופת השנה, שלחו הבנאים כסף בבתם לבנים כולל
שבקבלה הראשונות של הבלתי אמתי, והבנאים מלוים שולחים הנעות ליבות ובידוש יעלה לאהבה
חבלב בבולי. מה טוב ומה נעים יהי' מתבה אם יתבע ויסבו החבקה גם בים שם ובכל מדינת
המלכות אשר בבקרים נשמעים שמה כי מה שתמנע אבלותם מלה לכי רוב ותבינו הלדר מ
בשלמה הוסות, אומ בבם בבקש שוש לעשות שלום תבנים ובהתשלות הסבבה הוא בלא
הי' לאבדקי בתנאי אשר כל אש מאנשי חבקה אבל שלום לבנוד כל שנה לי ושלשות תשלם
בבלי גם בות ובלא לבו, כי בבדיקתם לא חבלת שום אדם בבחות מן אי כסף ושבלל.
שהוא בבדק אל מ ושלם, והבקה הי' נתשלם בכבל ב כסף הדולרים לשבבים ולשבבל.
ל כל. נותם לב אבבה לשבים ובאלרבים הובם לא שחות מן ב כל לשבים ובהבדק
כי רבים הי' נתשלם ותם, אבל בבדיקה שבקבתם בם על הרוב לא בקשתם ותם מן דרך
12/ מן לשנה גם לא לקחתם שחות מן מ ל ושנה מנעות מתם ובשה. בכסף עולה בבדקתם
לעתם סך כל מאות כלמרן הדולארים כשלמים, ובותם יש מעלה ותבינה לבו שם הבדקה
ומה כי נעבר לא אשר הבדים שמה ישלחם הקבה כאן לשים אנשי אמונה הבנבות בבקה
ותשלם מה ושלחים לחם אלפים ורבבות עבי שנה. ואשר לא נעלה אמתם הבנבות בשלים מעמנים
שבקים, ובעתם כי לבנים הם הדולר ומה אבבל ומבהי אחתן הבבל גם בבדקתם אשנבל ומבהי, ותם אחרי כבם
אבנים לם בבתם לם אבבל ומבהי אחתן הבבל גם בבדקתם אשנבל ומבהי, ותם אחרי כבם
ש מעבים בשלו שמה הבדנים בכל אחת לאחת עלהם העלה הבנת אל ואל ואל ובבתם
נעשה

שלחו

עלה ויבאו ויאמר לדוד בארבע אשר הדת והדינים יאתה לבך כי טוב כבוד ולאמר הדר אמרו, ואין לנו לבטוח
כי אין אשר ירחם ה' שלאבות עמו ובחר עמו ביחסם ובישראל כיר בבוא
אחולת סבו רשמרת מ' לאמת ושלחו כי באו בכסי בלשון עלגים ובעגים רבלה, כי בתפוי אמרתי
ומקלת הברכה כתבתי בראשון חלה ותעשה עלי שקתי, ולהמון הטרבות בעסקי אל רמ אלוהים
המעגים לפי כבוד הקבלים ומהבים השלוחה ולתוכנת טובים ותתיו ויוסיף ה' להם אותה ומוכ
ושנות חיים ושלום ושלוה ויוסיפו אומן בם בעלמה זו כי כרם היה מתעב החכמת הלבי ורמו
כבדים ומגל ויכון עד יכון כמא בוד בבלוזו רעדרת אודון הבשת ומוסן לעובדתנו
הכוח משמ כולנו בקולו בנוו עדי הקבש המבלבו החונים על דעלם בקלב אוב ובקלב האבילא

הוצאה		קבלה	
8.	מי האור	80	מיר רוקן
180	מיר הלהב ויקרכן	44. 50.	הבאור מה
188		23 50	מהתכרה
601. 75	Lunasse.	150.	מיר ווקרכן
9/. 68.	הכסף	188	
1775	שמה הכ איב	179	מבארו
1425	איטרס	121. 50	מאוין
1800.		60	מוסדרין
		234.	מנגרים
		15	עבודאים
		589. 50.	
		1250	מגבאי אוכלים עלוים
1989. 75		1967. 50.	

אבי מאר תפסי שלמת מרבקה הנעטרים: ד' בחומ אולה: לטמו הטוב, ומגן ומחול עמתלה בהשמחה
לשלחם לארקה המסוסטאהן שהבינים הלדרלבי רבכל בהיותו עמת, שעונה שמ נבאים ולהם
באלוהי, שטראסבורג, ניאנס, ומין, אם תסלן אוב ילוה לי. ואשאל ולהקל מאי הבאור אוכל לשלחם
לקלב הטיירת שלם לפי הבאת רשרת מ' ותשובתם שמוה נפשיו
בם אוביים תבשרת מאהבה מה שרתבו לם מה תעוב הדעם נגל, בחוקל הזה הדעם הי
בעבים מרובים מתחל שוטל ושלגים הרבם לא טבחו ולא יסבבו האמעים הסמתחים
בתחלת הם מעגים הבאונות, ומוב נשלו ונהרסו תלירות ובתם הרבם, ומו דר הימוב לה
בלהב לסתובב ותל שלא נשקר איש חל מגרל ישראל, ובלהב טבקיאו הים מרת
תעלא מל מ נמתו בימם שאת מר שלה לבבשלים האשכנים בלמ ובמלת ה
נשלו בם אל חי מנסיבא בגוסו, ואל פסיבא בגמונו נגם הטר הרבם ומוב בלהב
לבת מם, הבדם ומלא חסרונם ומחסון כל מסאלות אנוש, ולכל איש ואיש מר מחסומו,
ברבה מר בלי בי ומהור הבקבת ופי' ופי' מרבה

לחרת הנאבר ריה דעל הרסבלה מהרי ליה קלל נמ — האנ יום מ' יב תמרי הקבלה

הנה מה יפים רגלי הלמ ונם מבר אשר מרבת מרבי אל רבמלת הבא מן יום ה' טוב אייר תקפה ומחל בקלת ה' בחמת
לשוב לי הבל הקבלת פרבי הלשן יפלוקת המעות אי' מסף 12 - 234 ואוכל החלוקה לאיש תמ'
כמו סן בהשמה ונשאומי שנות ברכה לבלת מ' הבדר את כל ונוכת אמרת המעות מסף 13. 96
שבלמת לי' חבבר כה לשר מעל ומר ברוב לו לאיבה ומרו הקשל שבו ומלמם ומרל שמ ירחוק
אלל מן הע' שמת גב תמת מבדומי מאו (קרוין לא מסמרט) ומלה אמת לשמר הבקשים לעמדר את לבב
אותבי מתחיבות עבור לשנה מבר מני אי' ומאל כולם לא יבוה לשושם הדמתם אשר בארת ומאמרנו
הבר מי. הומד לבלת מ' מחבי? ולא ומשמר מה הלו ומאל בה מלאת אל מחים ומנבדת הלמים
מ' רלם אנשת הומת המעות מהשוב מלמים מלמ הבר הומם מ' הבר הבאונים ומשל חמרום ומגל ומבדיר
שלות מעו הקשו הלשבו מת חנ המשל מון כבוש משחות ומים ונחת ומי הבלה פשמ כולם כאילו חבדת
בומם Hacy. Schnitz. ומרלי

בראשי ידע

בס תאמר ותקראו לי תורי תקרו לסלע

לאחר לביב ותפלה אל ה' באמצע מן שמחתי, ושבח אחוז חזק בה בבית תפארתי, בדיר נאלם
על נחלת אבותינו, הן הוא כבוד רב תאי גאון הגדול הנעלם בחלרי קדשו המאירים לאור
ולבריות, סיני ועורך הדין, הישרתם בשמש כסיפי, כמה חלה ונתם גחלה ונתם סם טוב, שלא
נגאלים, הישש ה' ינחמם בהבדים, ומנה לדרך תשרהו עטרים, סיינו ומנמ רבה בישראל
חכו מאתנים ונחו ותמרים בעדמה נאמרים, מאמרי באמרתו בשלמה גובר ומתרל בדרי הקבל
מקבלא מן פה אה כקיבת מהדר מנגלת מלמן מרגליות מדי יאיר ומשלם לפלי מרים ומאה בקשמו
אבר על ההרים.

האם! חמוש ראיתי אור בכשות קדשו אוש ג טיג אלול, ונתמלא מ ביתי אורה ושמחה, אמרתי מענא טבא ומאי שתא,
מבתא תמוי, כי נשמתי ביום הראשון ונשמרה אמתי יט שלא רה בתנאי ניאומו כי נגזו ומרבו אחבי אנשות בכל
ונעים, אך בלת פי כמתי כי ראיתי אותו בדיק ובטל בישראל בלב טוב מה מחדיק אותו בדם שאין כי
מעלה אנ על הראשונות שמגרמה בעבדתי הקדש אמנת הרב הגדול מהרת מ בגדים גוטא רבה, ואל בתוכי
עשיתי באת, לעזן ואמה רבינו מ בלת כברכנא על עמת וקלקול הפשר הנעשית בוטלנא ונבו הדיקר, ואנה
ארחא אחן עמד רבינו מ את אשר קרה באוטרדם, ואחוב לא בקשתי לבקשה בגוזמן שאומן כי ומטו עמה
שאיש הלמתי, הוא אמר שש ושמח אנ בקריאה של חבקם אשר קבל אלי, ואמרה לא על חסרו הגדול עלי ומעל
הסר מחן ובכבד מן ל ונכבה ומכל אשים רמוט בגיש גדולי הדור לדיקים ומבני עולם ואיתנים מוסדי ארץ כ"ל
יהא ראוא ביקון שנירון מדברי לעתיד תקרב להיות ראוי לכל הכבוד אשר עמדת כי רכם על חנם, ואנוש רואה אתם
מ מאוהבה ביבי, ומה טוב לו מ אלה, סיש לשמוש יקרבנו לעבדתה ולתקנתו הקדושה ומסדר לבלי לזכרו ולהאה
אומה בכל לב ונפש, שלו שוב בך נחלם, ומהר ובאלא גאולת עולם.

אאובה אלמה עיקר הדברים הנאמרים בלשון הזמר הנשמרים עליהם בימי הרחמים, מה להיות הרבינו מ
האומרים הנגבמים בחקר ווילנא מ שמתם מרבי מרתם אל, לא ידעתי כמה הדברים האמרים, כי מ מעתי
שמתמתי להם בלום שבתמה הרבינו מ, ור מיין לא קבלתי שום תשובה מבריין מ מ מנן פרסי שלגה
כתב לי רבי אחד בוילנא ותחתו כתב הרב הגביר מה אביה לב בלום בעד מ ומלא. ובדברים אחים
שמאיך הרבה הי לי להרבות בדברים ונוסף מאשר אנו שמעו בדברים לאחרוני אבל לא את האמרים הקטנים
ומן הנ ומאתי ומעתי מ כי שיקבר בכל עוז ומלבת כל אחות, ומבני אהבה מא יבא תלה בכך שאם
אתי. לב יהי בקולו ומשר ומל ומר תנון ומומר לחבר אי"ב הבלר מ חבקם בארבות לבת והתלבלרה
שלום = עכ"ל = הרחב הנ"ל הוא בא מן ומא אדום, אך מה בקולו הרבה ומאה לו נשמתם בוילנא
ומגד הרחב ומאה נשמתם בחבר אונגוס, ומר הום לא קבלם תשובת האומרים הנגבמים מ בגם
בקרבתם הנ"ל ואו בקרבנא אתמר מה שאת חולקים על הבשה הנ"ל ראיר הארתי בקרבתי לקבלת
מ את בקרבת הרוח בי מקר, ואולם מה כי בקרבתי בדברים שם לבם הבנים מלבים ומה בקרבתי
ומתה ראיתי כי לא לבד שלא הקבלו אבל באלו מרבינו מ הנשקת מן הנשקת שמה המשתמש מקשה לבקר שלמו
תגובות האלה, ומקרבנו הנ"ל בכם הנחרלו אותם ולא שלמו שבר ונם יגבדו רבל שבר מקשה אבה אחר
הנה הבלו בשרתי נוסה לבתב לבם שמת, ביום כיום מ רבינו מ עשיתי לבתב לבם מקשה לבקר שלמו
ולא ישאר הדבר שלו, בחלקת, בכם בתבנה הבקרבתם הנשמרת לבתב לבתב לבתב לבתב לבתב
הדבר שבאיתו לדבר הנשמר בחלקת את לא הקבלנם הנשמרת בכולל תמידים שבקשתם את הנ"ל ובם
בנשמרת הנ"ל עם עלה תמוי הדבר שאתמ עמוד על רבא בעבי לבתבת הנשמרת בכולל בתבנה
הנ"ל, ומן לא ווילנא ודא בקרבתם הנקם מ, כי אינו אמתם אין בבבל הנשמרת, ובקשה
שבקבי קבשו נשמרים בראו מ לבבקא הא בקרבתם מ, אבל הבשמרת הנבקבים בלא ווילנא ודאו
ומן אלו הנלה לבבם סבשת שבקבם כי נבנו מה מבים בבבין ואחרי בקבל לא ושבו
ובתם הנלה מוטות בת על רבינו מ אחרי מינו כולל תמידים הנ"ל שבקבתם את לבבם ואחרי
הנשמר מרבנן ומנו בטוב ובקבות ובה בינוי אבה הנלה לאחן הנבקבת, אם סבר יבא גאל לבבם
מ בבי אין מ לבוא אנלה זה, ומה מאר נשמתם בקבתם מאת מבין בבבין שבנו מ בא בבבא
קבלא, ואמר מאת רבינו מ כי בכם הבבם ומשם לא ומל שאתם, מאת לא מאתו בבבין
מ הנבקבים בלא ווילנא ובבה מ בחלבה הבקר הנ"ל בבה ובבם יבבם לבבא ובכל מה בבבין
בבבא מה שאתם אמרים לבבא, כי בבת מבם מה שנעבר לשמחת לבבא הנבקבים הבבם
הבכל והשלם ומבה אנבבנים שבבן הבל ובכל תמידים הנ"ל בבבבם בבבבים בבבבים
הנבבנים ובבם ומבבה ובמ אל לבבא נבשתם אתם לבשת בחלבה לפי מ בבה ובבם לבכל זה
ובבה ובבם לבכל זה לפי מ ואו נבל לבבא מבו שבה בבבה חלק בכל בבשים הנ"ל ובב
הנבנים הנבבים בבבן ווילנא ודא חלק בכל תמידים הנ"ל ובב רבינו מ
ומל חלק מ אחרו ובבו לשאת.

אתם מבו בבבן מבה נשב בבלבה מ מה שבבבב רבינו מ מה לשלח הבבל הנבבם בבבים
ובבב ובבבלם מאו לאשר מ בבם הבם בוילנא כבי האנגלים שבבא מבה בבבן, מ אתם ראשן
האנגלים

אוצר החכמה

הארדלי. לא בא לשם, אבל חוץ מזה הן נראה לפי דעתי רבינו כי תחבולת לאדות הרבנים האמונים בדמלו
תסירים הוי ע' שיוליאו הלב עולם כי בינתיים לא כולות הענינים הוי ונתבטל שיוליאוהו לארבע אחד
הקונסולה, ולא הושיבו לו בהחלט שלא ידעו מאת כי אם כי בדבר קבלה. ובאמת אלו עדיין לא
נתיישבו ותב ונקבה עד מי שיבוא האלו מאתנו אלון ומוצא כמה נעבוים, ומזה לא יהיה
הלקאה מרובה, ובכן אולי סומכים ורוקדים ע' פרשו ונתבו בהחלט שלא ולקאו הלב
או אלו ואת המדה, אבל עוד הי' הדרך חילוק והוא כי שרה עולם יותר את רוקדים מ
משה אז בימי הראה בווינא עם כל פרבנים ולקאו עולם הלב, כי ובעד להיו גם אחת לפניו
ע', אבה טוב שמם ויותר שיתמנו מחלקי ורבני מקבלים לפרוגש שהיה עד מעלה שהיה
גדרים גדר בסדרות שלא ותת לקיים אולא בעלות הלב מחקי להתם, כמו שיוליאו עולם
הלב מהתמת עון, ובעד כוללות הקבלים הוי עושים זה הדרים פקדונם אל תם
אשר בתתא קושטא ועלא ובעד מלאות הקהלשים הוי עושים זה האוכרים הבאים בלי
בעל ולקאו, לכן נדרב עולם אם גם רוקדים מ' ויכל לעלות זה, ומלבד שלא יקבל
בעדי הלב, כי אם יהי' הו בסטא בזה ורוותא יתיר בעלות הלב מהקה לוונא ונגא
מגדרים, ומזה טובת הכלל הוי ונעלות הלב על ווים לבית הרמים שמה, אבל אם דבר המלוא
עולם בעדר הוים מה טוב ומה נעים. ונלה מוקם קבל שאשר על בית הרמים בווין ומנר
הלב והבאמ ידהר ונסיך בקייחת לה, שמו Moritz Königswerter
שנשב לו בית בוואשטרבם אחד מאחיו ווים ומם מחוברים אמלות יחד, ולא יבלר אמת ומם
זה הלב עולם, ואמר לו מאמי הלדיר שישלם לו השוק הגדר כפי הדשר ולא יבקש להחזיק
בדרך הרבנים התבלבל לעלות בכול הקיומים מעות אלו תם. ובגם אם אובל לקחת הנע
בה עד בית בוואשטרבם או עד אחיו שמה, ואם בכה ישלה הקמעתם אבו
ולקיא הלב, ואמר כבר בדלון אי אשר על בית בווינא על שמי הלדיר בהיות בעבור
בעבור הרמאנ, והמן לא אובל לבוא בדת עתה, אבל ומם להלקיא בדת סך מלאת
מלפים פלורין האלה מרוייבר סטטק. ואחלב אבוא אליה תשבון מכון ומתנוטרם הדמת
מהה תלמה, ומזה בדת אם לא יולקיא הלב עולם נשלם הלב מאושטרדם ומם, ויחזור
עדתם, להבינו לם הבודלמי מבית הרמים בווינא בקר הקטיב, עדם מדרם
מרגים מעשה שהבמן הנע' בינים לשמת כולל תסיבים הוי ואם ומם לבנים מלאת שולם
אבל ואחר רוקמעתם נמו ויהי' לבו עבון ובשות לעלו או מהתמת ווינא בתלב שיוליאו
עולם או מהקא בתלב שנעלות ווים כאמר ומשקם.

אוסיף אודיע לרוקמעתם ע את אשר עשיתי בדרכי טובת כלות אחות בי לבאמלן הוכה
בתחלה מן יום כמו הבאה בלת מעמ התחיבות רבים שיסדת בבה. והעמ הבה
יבאר יותר מלילת בדבר שהבדפסו המוסמן בה, ואחרי שלחתי לבית בבאמלן לחזור
את מלאת הלבלה הרא הוכלת התהפש מוהרה אשמני הרלמיליר מ' בתמת ומאיתי, כי לבן
כל הדשות בכל אתם ואתם על לם בבה. מעשה באמלת. אבל לוסיר הבתחיבה
הנע' לדבר אם לבוא בלבי ומן עשיתי בבה. ומסתם בבין הדבר בבדמתם מדיר מעיר
בעבר כל הדרוך ומסדרם לם הבתחיבות הנע' בבה והם עולה כל הדרים לדבר
בב' מאות פלורין הולאנדן שרייבס 2250 אבוה בסדר ב' כל ומנו הנמלם אחר
ובכ בדת עתם זה פריו מה שומבנו בבה, ואובה לב על תמו עלו שבילם לעלות מלה
גדולה מו, ובעת בבהר בלי עמה כי אין בי לא תמה ולא תבשה לא לבקה ולא
ושרות לא כל ומ' אבל מלת ההשתבלות בבר ושבו אבלם תם ומבלב תלם מעלתם
מלה מ מה כבלא תלב והאמן אובם בבדרתם כי תעלה בבני, ובם בבנאות לאמרו
מלבת לבו ולא ומם, בבאמו למה לא ילו לבבה והתחיבו אלם בבל הבלם לבבם
ואם ומור ב עלו את החיים והשלום, בלת אמר גם לבדות אבנים על בבת סבב
הלה, אם אמר כי אי אפשר לבטל זה בבאמלת, והבלאות עלתם מאשר תשב ה
ולא מעשרתלי תבב ומבלם קבלשים ונתנו לבבנים בכל מקום בבאי שם, ובב את
מלן ולא אובל הארבן, ואם ואת אבבר מלתם, כי בבשר ומלה רוקמעתם מבלבם
הבשתם בכל אתם ואתם כי עד עמן ההתחיבות זה לא ומנו ובאו עלה שלום אלה

והיום הבכת מאוד בעיני שומעיהם, לכן בעיותיו בעיר נמו ושביר לית לאלות הנבחרים הבאים כולם
בעל ווילנא ישלא לכל יהיו את אשר בעיתי בפה, בשלום ושלחתם לאלה המרחות, ואת כבר ידעו
אמר ובעיתי עני והיה — וחו יגרות עשות פה ולות שמחה, ולא מיבי תהי' אות, ובשר בין יבוש
את אשר לבשלהם לוכבת כלות אחבי. לבאהב חבב ואתמה כלה שלום ונקבה גם לשם חביבי
ורבי. הטובים אמת פקשה גולא עדי הנבש חבבאי. והחתשה בחיוץ עוים אבת, לא יומו לבוא שבה
בעלים שמו עשרת עלי. ואחרי כידה חש לאות כאשר יאות לאוהביו ומכבדיו הנכבדים ומלבדתם
הנלבבים לתפי. ב ותשרתת הרב לבם כולם הכל

אברהם. כלה

To Lehren in Haag Zufliehen in Amsterdam
Einsamung E. J.

אשרים לבבם בחרת בכולם גולא שבך חבב, ביום הבא הגיעו כתב ארוך מהמר בכולם ונלים
הנ' לבבה שבינו בקשו הה מה אנכבם שלשה בעמן ע' בחרבם בשבה לבקרה ט תשוב, ובאהבתם
בשמחה בשלוחות הרבה מה בעמן לבוא, ובאתה לבוא לבדנתנו בעוד שנים. עוד בקשו ובוטו
את ט אשר כתבו, ומן הלבם נקבה בחיקם למרגלים הנבחר בעל ווילנא ע' לבל יקלו
ערבם ולבל יסרבו לבבקנים לבוא שלות שלוחים, בן מלאה הקסובבו מקום לנוח אבלי גם שלשה
בעיר ט הרבה האהבה אשר בלוב. והיום כפי אוכלת הלב, אם התרחב בעתבוש
לבוקר חלל לבל ילאו שלוחים, והבלה כותב שבולים לוחו עמה זה כן בקשתם
הכבד לא יעמו לבלות מה שכתבנו אמם תלבי שאמרתם נשלת שלוחה מבלי לבל הבלות
מהבלה, לא שלוחים שלו בשלוחים, רק שאבלת אורם לקבלם ט בלעל הקבשים
ואין לבבר הבלאות ולוקח השלוח. ובשמ כי גם הבבקם כאלו שאמרתם מחלבם בזה
בקלבבת הבות שלוחים לבל שבבם, אבל מי סרם יחוש לזה ויסור אמרם שום עובת
הכלו כלו, ובאור כבם לעלה עשיתם בשבה, יתם שבל ווילת כל בבבוחתם ושבר
מבי עוה בשבה ובשמה כי לא יבאו אל חו ילא שה חלה ובקבב גחל לאו חת
לם אבו אבי רבה ולבאל ושמר לבבם יתשם ביבאו בחוש, כי שלה לשלות אל שם
המלבלם בשמוקם מו ומם ולוה לבמבב על שנים זה בבאו לבבאים הבולים בווילנא
לל יבאו השלוחים מוקם לא ישמו, ועל מה שבם לבבבים על בבים הנלבה בקלות
בעולה) ינבון לבל בבבבבת כו שהוא גם הוא לאוט שבלם ואבבל בכולו בבבבם
ולא שלום הלאבה לבשלה לא בשיט קבשו הנם שהי' בעולם אחר שה שבבשים
מלבר מבלם מבשה לא שלום בלות הכולו. הבלה הנבשה לבלות אל לבבבם של
מוד זה הל ואם מלם לחבבם בבאו לכי הב בבבר בבבבבת מי ומו הבר הבשם
חובבם בזה כלים שלום ואהבתם שולם הולם יום ב עם תבבו עבבם עלה ואם לבה
עבבת לולי מה לבבים כבם הל

הגיע ומלב עמת נבולם

לבבים לבים, כמו ובבבים, ומלת בבב אהבוים הבבלים המולבים האבבים ינבבו
שבי מבבו אבבי בבלי חבבה בבלי ובאה בולי מלבים טובים, ובבבי לבבה ומבב
בולם אהבוים מבבים בבבבי לבבם על בבבי אבבא קבבלאו בולם הבבשם
בולם הלבים, הה הבבבם הבבאים הבולים באבב בבבלו ווילנא שבו מלו

פלאי פלאות ושובבים כי יתבו הבבור לבבלה בים שבב ובב מבן הלבם, ובב הבם לא
ברם ובשובבם הבבה, ולא ובבבבו מאי מבבו בי, שבב לבבם הוא לבחיב בבבר אב
לא מאות לבבבם לל תשובם, ובבב בב נבבר הבבבבת מבבבת לבבבם בלבם בבבם, כי בבב
בבב

ליך ותמשך בפי הלבב ולא בא לחדוה ובדוקה הוא לדבר על עון ובתב הרבה מלה לתרגל אותם בדרך חיים ומלותיו
אשר עדת הדרך הנעלה אלה ארבעלוב כתב אשר שורות הקולות הירדה, האמתי לא נבר מו לפה הנולד
שנכתבו בו ובלשות הדבור הוא מעולה לדקה יש מלבד לכתבנים מהמה לבקש ומלבדם תשובתם נפלה
נשאר מלל ונוסיף להפליאו ... בבבור של חיים בקני שיטין בהיטון שכתב אלי מלתי בהם הלבב
אלה ארבע לבבש, הכבד ... ובקבת אחוש שבקבת מ הכתב ב"ל, ובהלות בבקנים לחתם מאשר
אנבש שמו בבקנים לאחרי, אבל לא את האמת האמת אמרים בעוותיהם לשמן הנע ובמתם וסיבתם עליו
שיעבוד בם עדן וטובת כל עניה ושבי אלקן ולא ילא תולה בבקש שאם אתי וב יהי כבלו
נשאר ובל ועבד חבון לחודש ויתב אלב הבבר של חיים באריכות לבאר הרמים, והתעלם
על רב שלונים. ... מה הלשון אומרת אנו שמו בבקש לאחרי, לא מראש בסתם בבקש
וכותם מה הלשון אומרת שלא ילא בבקש שאל אתי ... אבל אומר, הן בשובר אין בי
לא חמה ולא תלבה לא לבלות ולא תשובות, אבל בקשם אלי מ תלבם אלי מתמנעים בקבה
ומבדי אות ילא בבקש שאוש מתמנע, השומר נשמר ויבון בקלמו על מה שילו מתלת עד
אם מתמנע הבקש בושר ולבר לבי עניות לב, ב' עבדנו נשמרנו שבב בב, הוא ובבנו
ונשמרנו שב שלום, ואמש ולב ובשר בעיגרוא חו או בקבשבש על בקבים הקאורים
שלא בבבש החוק ו תלבם מב מלנים לשבר שמו ובבדי אותם אני שלום כי אבבת
ולא ש אבלי שלם עניות לב ב ושבי אי מ תשובים אבלי ומאוב, אבל שולה לא אשא
ולא אסבול, וסוף בבקש אמר אומר בקירוש כי הבלבה הקשלית מאה בשרת תבבל
אינה בושר, ולא אומר בבלו בשתה, כי אם ידוע בבבקש לפי הבדרת בבוש
רב האי שיום הבקרו מהבלו אלבריגים מלמן מהלות שו ונקבה בקבי ילבק

והנם באות אבל אומר, אולי החלתה עוד הולם, בותם כי לא את האמת אמרים הולם
וגם לא אמת ושלום הנבת לבד הבדיל בקובבי מלבתו בבקבי ומאמרלי שקבלם אשר בבקש
אשבבבים ישל לבוא שלם עבדי, אם לא אמת עליו כי הולם הבה לדרו ל
הבקבו באשבהשם אמרת בקם שבל ו ושמו מבד הבקבש הבשלר מוב אבקבים
שלום בולם בל מלבקש ירושלם מ בבבקש בשמש לבשת מ ב תבוא הלבם ובו
הלבלנש ילשות הבלב הבוקבק מוב בלם שבראו בל בשלחות שבקש ירל וכי ובוא
בשלחותם לבבקשם, בבוב בבוכם תבמי בבלבשל בלבו שבקש בלבב הבבם להם מאוב
הבבקש הבה, אחרי בבם כתבנו לאבקש חבלה אשר הל לבראות עינים השלר מוב
לבלב הנל לם ילבו ובשבו שבב שלמי אי מ, המלבים בבקלבה ומבלבים שבב
שלחותם שלם, המבבב לבלו ומטיב לחבב, והשלם מבקשים על ביאותם כי
בב חשלה לשבם, שם אחר שם ילבו ובאו שלמי אי ול הלם מבקשים עליהם
בלא הדר. ונשל שב מן מלבה שלה בבם הבלב הבלם הבלל מבקשים עליהם
והבבנים לבו בבבב חבקב לבם שבל אבקבי הבקבה ובשם סב קבוד מבושלם
לתני אי מ כולם בבלל, בשים מלבו ובבלות שאמר לם הבשים לבם בבבבי
בו והבבבב באובם ובבלבי שלא ובשאל שלמי אי מ שב, והשם רואים כי אינם
שומנים לבבקים ובשבבם לבבב לבבות אלה אלם שלבים, הבשב הבבלם.
והבפם לבות בבלי בם בשי בבבי, ותבו שאבבים רולים לשלם אם שבבבבם
שיבבים הבבבות לשם שבי הבבב אבבב, וכבב שבב בבבבא הן הבבבים
הן אשבבים ובשבם ומבבים אבבם, בבות הבבם לא כבבים את שבת ולא שלבה
על בבבבם, ואבב גם אם הל שלה על רבבות בבות לא תבבל הבלבה שבלה
ל כב הבלבות הבלם ובבלו, ובבבם שבבם ומבבים אשר לא בבבב כי ל ובל
הבבבלים לבות שלבים לבבל חלבם ולבוב שבבבם, ובבות לא שבת הבבב, ולא
הם ... בבלי לבלות לבבבבים בם ולא בבבבם הם בבלי לבבות לבבבם עבי
אשר בבבבבר רבי בבל אבבם, בבב הבבבב לבלי, אם עבי אבי אינם מלבים
לבבור לשבבת על אבבות הבבב ולבבבלו בבם בבי לבבות בבבם מבבם.
אבל אין אם לבבים לבל הבוכם הבבב, כי לא אבבם על בבבבם ובבלם שבבם מבבים, ולא

הם/

היה הדבוק בדרכיו לבין הלבבות ועל אלה אשרנו. כי את אשר באמת נבין כל כל
הקשרים ואם נשמר לאחותם את כאות בתחילתו, ולא יפריד בבה כלום, ויאמרהו
טוב אשר אשרנו אם לפי ישוט הכלל מעלות השלמות, ונדבות ותיבות הכל ושאתה
ואות עולה כלל לתכלית חלי הלבות, ובמנוחתו אמ עלובבת ואמרים כי אין לבכר
כלל ובאות הבאות כי תלבש ידוש עשה לכל מדיותיו ובמדיות אשרנו ולהפת
ולקבל כל כפל הנפשים ואי תובב, ועל תנם היא הקדושה ועל אם טוב השלות הלבו
ושברו, ואם שבתה לל הלדר הרבה מולם אשרנו בלבבכם לבוא עם הבאים הם לעבל
מעות הבתנים מבדנות עלשום, ומי יורה בשה ומי יבין שמועה? לאשר לאשרכם פלה
אל לאשר שלם מנוחה כמוש בעיני אי תובב ועת כל הבאות. ובעת הבקש מעיר
מה בשעון אותם הבתחבות מע קבבת, ילבק לבול הלמועה הבאת, כי לבבבי הבבר
הבה וטוב הבאות אל לבדות שלומי, ובבל בבנם הבדות בבו לבדות שלומי
בשות כלל תבינים הרבה מוה לבי ברם מוכל בו ותשמ הבות ובבאים בכלאתם
ואתם, ובבל מה בשלבה בלבבתם בשבם בשבים בבנים, ולהבינו חלק בחלק ואלו
ל ענין אי תובב ואין שמע לבסר לבמנם שם

ומלבדי כל האור, אשרים אבנים עמלה מאת, הנה בכם הבשתמש בתבבוש
מן ובד סיים תדבם ונאבה ובבות בתבבי בנאי ובשב ותשמר הבתבה, ותשמר
עמל הוא לכל ושבי אי תם כי הבכבים תלה חלבם ומבם מאשר שלה מעולם נבבות
הבתבים ומבוהים הבלבה ושבר הבות, ואבם ישתם בבה בלה לבבא שמע בב
מן הבת אל הבשל ובבם בבים שמת בבבין, ואבתם אשלה בתבר ואבבה בבלה
בו שהבא בבהי טובם אבותם ומלאות לבלם שוב אי תם ומבבם בבלאי על הלבות
מלבי מאשר תשב ה, כי מי הקבבומו ובו ולא על הלבות אי תובב כי אם עלי
בבבי בבהי, ומבבה מבלם ומבלם בבבמתם ובבתם מבות הבבות ובם תלבם
ומבבם תבבה בו בכל אבם, ומלה בבבמתם לבבב 5552 בשבם הבשם עבבה
בהל ומבבה בת בבבות אשרנו ומלם ואת לא אבשלו מבבתם, בבי אבם בבלבי
לבבות אשרנו ומלי, ובכל מלם שבתבלו לבב הי כבומם ובבל מבת שלא ובבו שבומבי
מן מבב, ובם בבבים בבבבם בבבבים הבבלם בבה, הנה כי כם לבבבת אי תם אין
בו מבבל שבבא בבלם לכל בבלות מבבותם ומבבות אשרנו ובבבבת וכל בבבים ומל
ולא לבבם שבבם בו מבבל כי, ש בו נבבב שיבבבו הבתבבים בבבבב הבם ובבבבם ומבבם
ומבבבו לבלם לבבבב כבבבים כי הומם בבבבם בבבות בי רומבא לאי תם כי שבב ובבבים ובבבם
השבבבים, ובבבא אם על הבבים, אם מבבבם ובמה ובבלו, בבבבת בבב כי הי לא תבי
בבבות, ושבי ובבבו ובבבם בי מבבבים בבבבת מבבבי ובבם ובבבו מבבבב אם את נבבב
בבבבב, אבם תבבם מבי להבבבים לבל ובבו בבבות כי לא תבי בבבבבתם בבבבב הם
ומבי לבבבב בבהי בכל מבבבי בבי הבבבים ובבבים ולא לבבבבים בבבבבם בבבבבם
מבי כבבבבי

הנם בבבים הבבם בבא לבבבבם לבבבת ומבם לבבבבם בבב אבב הבבבם הבבם מבבבי
בבבבבב ובבבבם הבם בבבם ובבבם ובבבם מבב ובבבבם בבב ובבבבם בבבבבם
בבבב מבבב ובבבבם בבבבבם הבבבבם בבב מבבב בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבב ובבבב הבבבם בבבבבם בבבבבם ובבבבם בבבבבם ובבבבם בבבבבם
בבבבבם ובבבם הבבבם בבבבבם ובבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם

ונבוא אל עמק הלוה יתד אחרי ותמצו סוד בעמק הפלה לפי הדרת כבוד ה הלא הלא
בישראל שלם ושמיב בישראל ויהי אז מרגליות נרו ואותם מהרם ואשם מהתא ונתתם
תולדות רב ושרי מהר מבר אולי לקרקה אן תוטו לשם ותבעה הירו ויבוא נואלמה בביאו
רב אוהם החוי בבשר ובהרגלי פקוסב גואם דהקר הם לבחדר שקל אד ובקל הגן ומן
הכוה בלשת כלי אוהם הלקלט המחכה לחסרב ויב ולמה לגמרו מרים מקרן לבל
תולדות מולל לדהבר ותשואות הן לל ס יראת אלק שוה בלשהרו חלר יבר
חסרכדם וחס רבם ובטרבו ומלאו לו ח' זה ואחיר חלק חם.
בש בארחכה לחרב הדרר ודם ולמן שבירא ואלא להרתנו.

הלתקנו אגרותיהם להם הקבאים הכוללים באהבה הם בקלל ויולמא ילא אום ו יוד סיון תקפה לפק
ומוח ב' ערב סכות תקפל הדבק. ושלמה להם הרמן פלב יום ג' ל"ב תשרי תקפה. ותחת הלוקרבים כה:
היום יום א' יב לחדש תשרי תקפל.
הנני נוטים כבבר אלם ומעלת כבוד אהבתיהם הרבנים המופלגים העמקים, מאירים בקדים ולביבים ומיקר
תמימים ומתמימים, ושבי אבשת קדש, וכל מעלתם בקבש בעת הקם האלהים הגדולים הגבורים כולם באהבה
חבבב בקל ווטלא ולא נחם אור ויוסף, לב בוא לציון גואל ולירושלם מושיע.
אחרי כן לא לבם מתיבתם על אשר נשארה תשובתם מעל על מרחבי מן יוב סיון הדבק השלות על בי בואר
מרכי האב ואחרי. Levin Elias Berg à Wilna. מרחת הרב הגיר מה אריל
ויכל לי ברכם את הבאבה אולי יש בבר החולן, ומרחבים מרב סמת הדבק שלמי כמו כן כאומן האמור
ושמו הטוב הנל על כן הסיבות היום בהתוקדמי יתר על עדנים אי חבב הדמיק שם מרחבים הנל
לשלומם כאומן אחר לפן ובמא אל ידם הרמה על עון, ואחרי בברוכם לא ישם ואת והר כסלהרי
הנחן אשם השאלם ערב חב הדבק לא בנית לם לאחר שאלות שלום מרבי חכם שרחבים כסיל אחרי חיים
מרחבים - ומעלת הרב המובהק שלשלת היוחסין מה מלכן שקיבו לי עלי גם בקלתיה הלב לא כיה
ישרם והיה לאר כבדבנים אלא לם יש מרוב מרלת לי כי מנעלהו מבוא אולם, הן לאמנם לבדן הטוב
ומה מאוד הייש עלים מהרמת פם מדלת לי ובחכמתם נחמא לם אוך הלא לא לחות בדבים ולהתלה
בהבבים. לכו מן הקדש אל הלא, כי אם לבדן טובת הכלל, ומה טובת ומה תועלת הכלל לבל יבאו
השלומים לבל אלה המבינת, בו יאור הכבוד ושב בקרבם על אבשת קדש, ישלום בבהי' ונים לביק
את ראשו כי ישתבל טובת כל הכללים בבהי' עלהי"ם ואל לאותם הוא לשמם את אשר כבם נאור
ונשנה, והנשם בהים כלים על התחבת ומאשרים ומקיימים אותם את כל הכתוב ותתמם מחבקים החתמם
הראשם והכל שמרה ומים. ועל הדבם אשר שאלום בבלק מלכת מואב אייר בלעם, אבלת ויתאר הרב
הלבנים אלה אלה בקלמנלם לי מחלק שלמותם מלרור הכיל אשר שלחו לבדם הרמה בקבלום בל אנשלבדם לל
ראה לבוי כי אנוב הי' בבה עלי בבר הקבלה הנל כי אלת זה לא הי' כותבים כמנהגו בנים,
ומן עלו לבהמה גלה בקנים אבל לי בלא הם ולא כתבו כמנהגו בלו ועיקר הרב הלבנים מהרם מ' לא
בבל לא עבן טלא לעורך לימל בלבנו לשאר הבהלות והמבינת, ויירא ולבו לו כן יסיר לו מעמת הבב
בקבלם בשלשלהרם בלשור הלק יקא, ומן לפנים כן כתב ותתם לבם ולא אבו, ובכן הנבהים חבל
ומקרא אלא והלמת בבהבו, ואין הקבלם מקבה שבר כל בקי, ואולו הוא נשא את נפשו, ובמה
ובלמת יבר אות לבלק עד שבתבו לו כמנהגו ולטובת הכלל כיון, ומן מהראוי שיטול שבו אמלם.
אבל בבאת אם מחלקים עמו, כי מחלק ומחשלם מה שלא הי' לו שלאחות מנים ומאה לם שאין מבל
לו שבר. ומדי בחבלם בעמות בה לא ונם עלור לחבור ומשם הראשן הכתוב בלבנה בלבנה אן הלב
סיון הלבנם כי הבל הלב לא ומלה ולא מרבם הרמה ואהלק מה כי רבו עמו עבריון ומומנים,
הראשן, כבי האמור ומכה מה חלק ושבר הלבנה מהרם מ' מחלקי ג' מלק לבת חבקון ומבקר איולבנו 502.
שמות חלק הנבדים הי' המחלקים מחלק מלק לי ניכוי. והשלום מחלק ג' מלק הנו אחרי ניכוי מהרם 584. 70 5/12
ומן מ' 319: 33 1/2 יבל תמה לא הבו רוח ומק שבי לבו לבה רומנת 1091 85 5/12
לבב כמנת תקפה הקאר 605 13 3/4. מחלק לבי גם מל הבבכנים שבאהלי 924 47 7/12
הנל הן הבבנים הן המחבבים הן.
/2016 32 1/2.

ומה' זה שלם כבבה באבלמאנו נולה בשלם בקבלם נמאה מהלק חמלב המוס מל בנלם בקל אשמרם ומקן הלא ולה.
הן לבי הבבל ומה הן אברהם ומה הן ולם ומה לקב אאר לאוב

ומהיים ולבקן	
מהרם מ' 254. 93 1/2	
לבמה 144. 20	
מבבקן 316. 20	
מבבל 210. 13 5/12	

כמה הגיע אורלוגין ב' לחו"ל מהמלון העפולסקי

הנה כבר אמרו הרב הגאון הגדול המפורסם אביר הרועים, תנים בשם, ידיד ה'
וידיד נפשי ש"ם כ"ה שמו אלי ומפי אליו לשמואל מאב"ד ובי"ד האג והיבנה ולא

אחפשת ריפוי ואשלח באמת הלקוי לפני בתי מ' תבשמת הרב השדרו אלה אלה אשפני מ' פלגר שיחות
המעתות על שלה הבבוקה ומו אשלה. מה שהנית בידיעה ובתבות ובו טרם לאמת ובמו מיני
בירה ובו רבה מ' נשים עין בחונים שלהם. אבל עכ"פ בתמלוקי אגד לו כל זה שתעבר.
ובקשה על מ"ב שהוא מבני החבקה שהקיאם בבה, אבל תשבר שלום הכסית שלה הראשונה,
הגם כתב מגבית הראשונה ושם לגבות מ' רביעית שלה, אבל בוונים על הכסית שלה הראשונה.
ומאמרו אל נאמר, כך הסבר אצלם, לגבות שמיסד הכסיה תשלה. ומו שלום הכסית מ"ר א"
שפרי הבן הוא"ב והקה לאמתבי, כי לא באת תשבע לאלקים כאשר הלמו אמר עין ומדבר שהה.
החבקה בבשלשבים ומו שיסרו שלום שלה היא, כי מכל א שהתחיב בחבקה בבשלם תלה
נבבה, ומה עין כנבות בבוא מדר אי חי, ומחבמו אבר ומו שלום ומ לא, ומה הקה ומו
מי שלא עין נבבים בבשלה מאמ מומן חל שלה עשה הו שהיא בשבים הנבבים, וכך אלה לאמ
בחשבה הראשונה לחשוב הכסית חל שנת תחבה לפי שהיא אר חי לסמן תבה מאותם שלא
נתן נבבים מאמר באת בחמרת נבבים. ועל יסוד זה עשית מלה בבלי ובקל ראמרבים ומו
שם מה שקבלתי מומן כתבתיו לנבבים, ומבשה שהחבקה מתחלת שם מן חל לסמן תבה, ומשבע
והאמה בשאר הקל הטמת ומבות שנשמה לשם בדין הלבם אשר לא נסו בטוב, לא רמתה להבות
עליהם בשאלות ומן תשיג תבית המבקש ומשר החבקה, ולא שאלתי בבות כל עיקר כי אם
אמרתי שהחבקה מתחלת מרה תקבל ומהמו ברבמו פרסו מתחלת תבה ומבמהו בבנים בחמרת
תשלומין שלה ראשונה, אבל אמתי הו' לחשוב המלה בחמרת נבבים, ומשבע לשלם לאשר רובה אמרו
כי לשלם הו' עושים באת ואל הרבם פלמת באת בעזה' עין הבלתי, הרי על מתי המה
ומתבם באת ומשאי אמ לחלק לחשוב המלה לנבבים. והן ירוע להיו לבבים כי בבה החשבון
של נבבים יש עוד שהבלמו אחרת הבנית החבקה הא ומשבי אחרת מרי הקבה תבה, אבל
הנבבות הם רק ומשבי תבקן המבקי חי ביאלם בבבמנים בבפוס הבא עם הבנתה כי לא יבא
ובא שלום מתן בה שבם רבות, ומאת מלבים בבבמו שלות אי חי שאול ומאול נבבות ומבבים, ומאו
לא ויסבמו המלה בבת בן הויה מומים, עתה לבה יבסירו ומשבי חוס חי בשר לא ובלים לשאול על בה
ועל בה. והו כומו ומשבי ובשלם ולסמת חי ובבסמנו ומשבי חוס חי. לכן אמנם בה חשבם שומבבן
בבמת נומה ומשבי הבנית החבקה עד רח"ל לסמן תבה בחמרת נבבים ומחוס חי לבבים.
והשלום להרב השדרו נקי ומתלא.

אולם בבסיתמש ומן לו הדבם נבאנו ומתנו לנים בבבמם הבא, והקלה לם בשם בבם, אל לא
ומאמו ומשבי עהק ומשבם ולסמת שהבסבה החבקה באומם הק' מרה תבקה ומאמו מומם בה
ומתנו לבה, ב שלא אם מומים שלא בבין ומם הרב השדרו, ובבבמנים מומת אשר לא
בבל בלו סיוק נפשו שיבל ל אשר תבה בבבמנים בהמשמ הנל ומהל לו תבמומת
לו את נבבה שבמו הבנל לו. לכן הבבמנ בבסיתמש לבמת ידי שנים ומדי הבנות
לעשות שאלות תבם אבל כתם מ ומדבם רבוע בבת מה לעשות.

ואחרי בא הום ומשבר מנב סבק לו, אם בשר הרב השדר אוי שמלות עהק ומשבם חי
אם אסבב אגד לו שמו, מחלק ומשבם חי ובבית החבקה בשנה הראשונה כאלה ומפל
אם נאמר מומת הוא ומהבל הנל ומבין לאבם שלא בבמו ומלא בבמתם מומת אמתו
בהבי שהמנב ומול שבמו אשם, או נאמר שומומו מי מה לם ומלות בבה, הלוק
ומול נבבות בנבוב, והבם ומלום ונבלה אמתם החבקה בבלות לל אי ומומת בבל
ומלו שנבם.

ומתם אם בה מומר מנה הבאמן מ, שמבר לרב השדר הנו' מ' השמש מבמת שם האמנם, ומת מ בלבומלם ומשם
בל אמם ומאמם גם בבבם ומבמנם נבות בלם מ מלבם, תבוב השאלה, אם לומומ בטלה בבמה ומבלות
בה שבלים לשומ הבבים הנמתם עד רח"ל לסמן תבה מבומת עבמם בבבמנים לשלה, הן בבבומות מנים רם מ
ההתחבות מ"ב תבה, הן בבבמנים ומבבבם שנבומה בן התחלת החבקה מרח לסמן תבה, ומל נמומב ומומת
הרב השדר מ' ומבבם כי אם הנים אל ומם נבבם. מל השאר ומבב ומי מבל בבקה,
ומומב סבק אחר, אם לבבים ומשב הלה מבלם, כי מ שלא בתבל ומתחבים מלה תבה ומתחלו
מרח לסמן, אם מנים לנים להשבר מל עד לסמן תבה מ מבלת שם בבלה ומבלות מבלם רח"ל
תבה הסמן נבבים ומל עד רח"ל, ומבבמנ בבבם רם הנבבים הראשונה.
ומבלה בו שלום, בבבלה בבבלה לשאול אם לומות הרב השדר מ' לא ומלב ומבבם כי אם הנים אל ומם
נבבם

בס"ד

ע"ב ה' אב לאחרת כוללת חוט חן הראה בארוה ומחרת עמוד היבוס לאחר, אלהי, הלאים אתכם לסמוך על אדמת
ואשת הדלק לעבדם שאכו בכולת עקר חן בכל הבאים הנוחלים עד הם עמן תפלה בחלות שלא נתן נכם חלת
ומעמן ואולם יכר בי ושמי ארשתם עדי הדבש רחבם ביבאם,

ל שחוו כתם ל' ובוא אל הארון ומרק בדת רבת מה לשאת רבת של חרה, ומה שיראה לרחק ל' ושורה,
ויכרים בחובתם הראתה רשלה כעבה, ולראשת עשרים עשרה, ומה יקבל שכרו, כעב עוד ותקראה
ושלום תרחם ונגל ואחיר עד תלא אמן חרה, כלום אליה שכרת עונה ואיר אחה, ריר בביאל
כד אהבו ומרקבי השתחוים ומרחוק מל רבוב חרחם, המלכים לד ישמחו בישורתם הריבי ומלכי
גוכי ואמרתי שהיה חובבאו החולמים על בעלם כבלל אמלשרתמם ולא ובקל האת ראלה תבלה כלם כולת
נאמן אהבתם, הנרלה לדבריהם הלל

בה

הלית

לומרין מה שאיר לי אלה אשכנזי השבר מדהלל לסת טמ' וחכמן
ארולל חסידים והבושים

יא שלום מל הסדות הכולל שיבוא ליד הרב ר' לבי לאחרון ל' על לסת טמ' וחכמן בין ארולל
מלושים ובין ארולל חסידים עד חמם שנת תפה אל מדות אלשרדם הוא מדות
הכוללת אל מה שעלה לוונאו ל מה שיתקבל בכולל הכולל שלם נגע לי מזה חלקי שלום,
ואמרת הנשאר חייב מהקל בדרך קל האת ידי, ושאר כלל שיבדקם עם הרב הבאון ארב
ולא נכו כבר ועם מהשלה הישנם (על קל אלשרדים) לביר הרב ר' לבי הכל
להיות חלקי שלום מה שנגע על חלק טמ' וחכמן חובב

יב מהבשות מהיבדים כן מה שרמם בדרת בארשרדם, והן מה שיעלה הרב ר' לבי בחלקי הן ברכן
וכבל מבחרת הלאלים שנשנו על לסת טמ' וחכמן על שם כלולת הנו' מגיד לי
מהבחרת הכל הבדקם כבשים הראשונים הן שיהי' נשמע בזה הנעם והן באחרים
רק שיהי' מהבחרי' הראשונים נגע לי מזה ההתחבשות על חלקי נלום, וכל הכל כמה
הבכנים אחרים אם קלבי להשבר הנו' כשיהיו בארקל שכירות שלום. עכ"ל

כ"ה הגר ויקב ל' עלה מרתשון תרכ"ו לפ"ק

אל עטרת תפארת ישראל אבי הרועים הרמה כאספקלריא המאירה, אבקש רבה ויהיה, הר הקא סייעא
ומקא ברכא, ביד ה' יעמ הבשים נאון באהבה מטהרה, כאר הבחר עד הבאן הוא ביה הוא ביה הוא הבה
לביק ומבר עולם ומנוה לן ומטרה, ה' הנר כבוד הרב הגאון הנגל המעמיק ונם ומתפארה,
בתורה ובגדולה ביראה ובשלום בלבבה ומיסר מנה יקרה, אלכסנדר הקא בישראל ברכם ומאורם
אמרי הדבש חבר ב' עה"פ בקישת מהדרר אמרים אמן ומגדות לי ויפיר עה"ל לשמעונ.

לבבה אנו עד מרחבי ידיד מרת הדם, ויעד רחבתי באותיות המרובעים הגבכים בא"ל כמאמרו ומה נשם הרב
הגיר אבלירקבה מן ומטר בחת הדם הדא לו בש מהבנא הגיד אזה מאמל הקאלנא מ' בתי' מל
אשר נשארו בדקי' מל, ומשרת כן לא בא ליבם מרחבי מן יבר סיון הדם, עכ' מחם להדמן מרחבי
מן יבר סיון ומן עה' הדם והמסמ' מלון ומלחתיבו הולם אבי' בראר ואדרים הבאי' סגיר
Samuel Chaim Rkaezke אהבה ובגד לבדם אל מן, כמשנם מרחבי
אנה אין הבשו, שרחבם לבם מקרש כי הבשרה הנעלית בחוזאו כלנת הנקבל אינה בלשר,
ולא אומר הבל אמת ומנו בבתם כי אם ומנו בבתם לפל הבדת כבר מגיה הבאון מ' ומראה בבראי ילבן,
שלם כתבו אשר חבה לן מאבר לבדת הרב הלבר מה אמן שלנא מ' לבוא לבדות אבר כלנות עבה,
ומשלם מו. ולא עלו חבה לן כי לא ובבר מה שרחבו לבהבשם הבשנם ברכל חסידים הנו, אמר
על הלבר הבשנם מה אנכבם שלמם מתן מ' מבהב הנו' מו ומל בבכל שרחבם לן מבהב לסת מ
אחרי שבר מה שרחבו לבל ילאו ובואו שלחי אז מ' לבדנות אבר, וכל בבריו ילא הרחם, ומם הנבדו
לבם הבשבה של התחיבות ומבדים טיסבם כבהי וכל זה באומן ומל מנת שלא ובואו שלוחים
עם, סוף בבם הלו כם בבריו אוהבם - הנם כי כן לומבת אז מ' אל בו מנגל שובא שלום
מל גלולות מבריתם ומבדנות אשנב ולבסת וכל בשמיסן להון, ולו לבם שאן בו מנגל, כי
מבוד יש בו נגם שיתבאר הבתחיבים הלם ויתחטו לבנם ומבחו לשלם לבתיב בארם כי הטאו

בבם

כתבו

ברור בפלות בל הוא לאו חי, כי אם ט זר ונלצים ובאים השומים, ובדוא אם על הלוים, אם אבנה והיה
הרסו, בפתחי כלם בי הא לא תהא בתת, ושבו ינתו ויראו כי מאוכים טובתם מעם, ואם ובאו אעפ"
אני את נפשי בדלפ, אבן חובה עלי להזהיר לפל תעו בנאת, כי לא תפיל תפארתנא בדרך הזה,
ועלי לעזר בשבה. כל מאלץ כמי טובת הכלים עלא לטובת אש בפשי גם אם תבא עלי כפשי.
ועוד הארכתי והעלתי שמעתי ביש ובית יעקב סברי שבו מדבר ובשלם מ תעות השלוחות, כן אינו
כל הבא מיבוא לל שלות ועשות ועשות השלוחות כי אין בו מעל לתשלת ומובת הכלל. ומיומים קומתי
אבחתי יקבדו בחמיי אלה ויבאו על אבן שלומת, ולא תהא באהבתנו מעלת, ונבא אל עיר הלוה
ויתר אחרי ויתגן סב בדבר הבאר עם הברת כבר מגיר הבאן התרל בישראל טר
שיש בבפו תחיינים ולרם כי אינתי שלוחי כבה, את שלח, ועתה מגיר הבאן מ' ראלה את שלח
לי. ומעתה בחת הלבת לאלה הדברות. כי לקיים מה שכתבו והדבשים בבאר אבן מעלה
שבה שמעלה שלוחות הלבה מעבת אשבעי מ' כן מה שעבבם מן מה שעבים בתריקאן הוא לכלל
חסידים בין שכל שרות הדבן, לא תת הלבה על הבא לפי החלקה על פי מספר הנפשות,
כמה ישלה לכלל בתשים שבכל אחד חי ובמה ישלה לכלל חסידים הם שבכל אחד חי, ומן בדת
נשות להבא אלה ומולעא ובמה יד מגיר הבאן מ' כאשר כמה בבבא בהבאבם.
ובכן בתבא כמו כן כי בלבם לא הבעות הגבקים באלה שבעלי ומולעי ועלא אין לבבים, כי בכל אלה
הבדרות הע' בחלבם נשמרת ומה מבבהם, מל הקב"ה מבאשמי ולפת שלוחים לדור בבסה
לבמה, ומי מעבר אחרי, הם יבקשו להלחמם, אבל לבן בבבר נשים ובכבדאי חבבה
מקבשים אנחנו לבנות חב' המלל בבבם חן, ולבד אמת הלא הבתנבלת לא עד כה, הבא הקב"
אשלטרבת לא" (נשמלא יתבטל לעתיד מה מעשו עד כה כבה הדמן בהבנים שלא הל הקפלה
ברקב הע"ל - בלחמי כבה גם זה יתבטל הבשו, כי יבין להלו מגיר הבאן מ' אמי ונחתי לל הגבר
הרבלם אלה דקבא לבהל מ' נבר כמת לבדנב בבבן אשלטרבת לבא ומולעא יתבטל לעתיד מה
שעלו עד כה כבה הבלן בהבנים שלא הל הקפלה בקב"ה הלל לבמר לבבים עבות אל חי כי אם לאמר
ט כבל מבמת אל חי ומולעא ולא נמת לחכם ונבון כבה לל. לא עת זה כי אם לאמר
בהתבלבלת אל הלבר כבה — הנה בהות הלבר מהבת אשבעי מ' כאשלטרבם לא הל ובמה
בבלמי כמה עלה בבי הקבה בנבות בבבות אלה, כמבם שאנם הולים בבבות אלה הנמל
שלש הבשים, כי אם ושלחבו ומולעא מה שהבמה הלבר מהבם מ' לבתן לבבן בבבה ובמבם
שבבתם מבבו מבן הנשלח, כתבו בבבנבו שבשלו ומולעא בבי הקבה 2016½ 32½.
ובן מלו, כבן הם מתבקבים בבן האבר, ומל זה בבבים לבלבת שבו אבן לבבבה אלת
ואל השלטרבם, הנה נמל לבר אם לא ישלו, ובבבק ונבקב לבבות כם מה שבבא ומה שבבא
לבבבו לבבן לבת כלל בבלבים הם, אבל לא טוב אבבן לבנבר מ מבלבקת נמל בן לבבבים
ולבבבו הם אל עבק הבלה בלבם. ובן לא שלחנו לבם עבבן הבאר מבבן מלבה שלחנו לבבבי
הבבמן מ', אבל על בבן האבר בבבלאשלטרבם יבלו כבבבו לבבבבים הבי שם בבלם, כי מה
שבבתם בבב הלבר מבבבם את שבבו מבבן הבבא, ולא הל אלו לבבם, ואין הקב"ה מבבם שבב
ט בבי, ואלו הבא נבשא את נבשו, לבן מהבאו שבמל שבבו נשלם, אבל בבאות אין מלבים
עם הבב הלבר הע' כי אחבק ובשלם מ מבבן הע' שלא הל שלחות מבבה הבבבם, אבל
נבאה לם שבאם מבבן לו שבב שלחות. ובבן כב הבלבן מבבן הע' לפי מה שבבבו בבבבב
הבבבם בבבבבבם הבבבבבם הבבבבבם ה

את טוב כמו כתבים הוא לבעלת הבתים הבתים אלו ושם ועל מנהר הנהרות בכתבי, כי אבן הגולה והלבה חפצת
בו. שלום עמיות הרו לקנה כולו תמימים ולבו, ואברהם את לבב באים ראוי לחם לטול ויתן, ואבן לבן נמצא
אל עמיד הלוה בעל ויתן מאים נתבצר הם עמר ויתן, ע"מ עשין בקשא, ובטחתי תנת בזה אמת כולו
תמימים ושם שלא שאולים ויתן מכן, ירושלים האור בפרבנות הדרש, יפה כי מאור עבודת הקל
ומרוק תהיה אשר הוא שעשועו לוח ונופש ומעסיק כמת ושמה בילוה רחם הלוו. ואתה כן יחוב לבעלת
בקבש ומיד תהיה, ומשר לא תרבים הדבורה עליו, וכגון הא כמן אלה רחם שאי אפשר להתבים
והמעשות מבעדו, בראות יהא אבני והטרוח לביד כיל בתיבות הרחם, אך הברחת לא יגונה,
ומנב לא אמר עליה הבוא לפל מאות עיר דבשו, כבר הנראה לו, באותם אמרת שלהם
הדברים מי אנש בלמן מהה ירושלם תם כתב לם נגל: בעת כיבלר שאל נתפשרת עם הכולל סנהדרי
הי' הנשמו וקבלו עליהם כל האור בקשה ומל רק שוותיהו הם האור בקשה להמה מחוייבים לשלם
כמא במלכי ובו' והתחייבם עלמם ליתן מדרי שיה תעל נגש ובו עכר הבשרת ילמד ואור
כי טוב שהכולל סנהדרים הי' קבלו בנגי הבשרתם ומפרשם שלום אחיהם האשכנזים יבל,
ונתן בה כאה אלם הבלבלו רבא הל מכולל תמימים שבקה לבוא תם, יה כתב שהבלו שלוחם
הרב הלבה מה חיים האמרלן מ' מאיר אריגל הן מלבד הכולל הנ' הנשלא מיר מאנבאר הה
הרב מה אבינבך, ואלי כתב שניהם בסגנון אחד מתנבאים ומלוחים בברכי' שהקהלות סנהדרי
הנ' הם לקבלם לשלוחי אל הנ' ומשות עמהם בנימוס, אבל כאו לשם גזירות נחש ערבם וחכי
עהיל ירושלם תם הסנהדרים, ושלא לקבל לשלוחי אשכנזים בברכת שלחים רוצים ורשאי הקהלות
אריגל ומאנבאר הלם אמרו בקירוב שהמה מתנהגים מגזירות חכמי עהיל ירושלם חי' ולמן אל
אמרתם לרחב מגיר הבאים הנבל בלמאלמ' ומבלם ורעמרתם נמ' לחרב לחבם ותכמי עהיל ירושלם
שאם לא יבאו גזירותם מגיר הבאים ובלבו' גדולו השאל שבקלון ואשכנז מא יתבו בכל
ותבקא על גזירותם שגזרו שלא כדין, ואין בחבן אמתם לרחב להם כבר תבקת מאון
שבבינם, ותקם זה כא בתבית בבקול אבלה שנתפשרו עם הסנהדרים, ובאת לאדן התבקא
והתלבן בעם שלוחי כולו תמימים הם שנפשו לדרי מדרת, ואנו אלה שם הלבדים שלום בלבד
ואמנם הלא רב הנשלה שעזו רות ירו מה הסנהדרים, בגזירותם שלא כדין ושלא בשום,
והזאו ברבם שאומר אריך לחם כולו, כי כדרי מדרב לא יש הכסות אל בקבלות שלומו לחר זה שנוטים
כולו אשכנזים ינסיבים הם, כי אם בבוא שלוח עושים מי לבית בקבלם ומתנבים בקשרי
לשם שלוחות, ומה יפיר זה להם, ועלינו בדבר, ועשה את שלם כנפשי בכם באמר בדבר
שנשלמו ורעמרתם מ' בקהלבם, ומם רבה יעלה מגיר הבאים מ' את שלו ובית הרשה ותם הלבה
הבלן ומאי ברתבנא בהלבם שיומל רופיעמרתם מ' לבולא עלי, תל מעמך שלמת אלקים והרבי
האלעבי ש טשסב' השיב לכולו תמימים הי' ועלי הבעמר שיש מעמך זה הסך האור
לתך - מסמ' חלק השלוחים, ואולי יחבר הרעמרתם מ' לשלחם ולאהב תם ויבוא מרם בעמ
מתבבים אי יעלה נא בטובו על מלות כבוד הבשרם הנשלם לפל ולבאו הסך הנ' לתך הכולל
כי אם ישחהו לדרה ושמר כבתם עד עת בוא בבתים ולאם מעבים לפי הבאים מגזרים.
עם הנעמן יקלם רעמרתם מ' לחזרה אמרת מהה ירושלם תם שנשלח מ' לבקרה עם גיב
מן ל' בחה אור תבבר לתך

החיים והשלם הברכה והצלחה העזר והכבוד יחדיו יהי' תמיד לסודך ידים בנעמים בקהלי נדיקים יזרים והמשכים צדיקים ומקדשים קודים וקנים
הנבדים הקדים לגבי בעמד הנכבדים ברנים ומנהיגים ובכסים דק"ק ניקה דר פרוגנסה הי"ו ועל נגם מהלתם מעבת בכור הרב הכולל
בישראל להלל ר"מ ור"מ כבהר"ר אברהם כליגיז הי"ו ירבבם ה' מציון ויברכו בעוד ירושלם ונגיע לבעיהם על ישראל שלם
ברכה מקדמי קדם שפיעו הנעימון נעמו לבנן ידינו ישיבם ויאי בנים בנרבות זמים כי קנה נעמה מליהם שלם כנבר יברכה בנסלים וידרכו בנחמות ניין ובנין
ירושלם כיר בכי"ק.

החותמים חבר הנלבה ידינו כי הנחנו הקודמי פנה עבודת הקדש עמינו בסקודות מ"ר טוב"ב מזנת התק"ע לפרנו ובשמ"ע עמינו עובה הרבם עם כולליות הספרדים
זנעמי קדש ה' ומחרי בסה מלינו זעקם מחינו החזבנים הי"ו ומבר עמ"ק מ"ר כי לם עליהם יקר' בם נמבות חבר ידידנו יצחק שנולם בכל מלה הקדיות
על ידי שלוחי הכוללות מנ' מ"ר הקדנו ודרשנו הם מנת הדבר ובכנעקתם הבחה מלינו עמו לתם ונרם בדור הדבר לם מכינו שנוע לתם: מכן מחרי נתנדר
לנו כי נדקו דבריהם ולם נעלו מלק מכל מבר הוגן ומבר כורם ע"י שלוחי הכוללים דק"ק ק"ר הם נם מחבורים בפירוש לנמן חלק בחלק יחכלו מהרנו
מ'

לאשכנזים כיחידי הספרדים הרי זקן מדרת יוסף קבל נדול מראשל מה שחזיר האשכנזים חזרי הי תרי והבקום מ"ש בעזרם ועמד ליאין לדקם מליחה
מם מולות האשכנזים בפני עצמם זם מדעת מם כמ"ע ראוחיהם עברו ונהו חליט לאלם מצחו ודחיו כך חוכתנו וכך רחוי לנו לעבוד ליאין הלדק והוזר ולר
נמלנו חלי לנולליות הספרדים הרי כתרתם לקמה עוכמם אבל ומכל בחזר עבו זם אנים יכות להאשכנזים חזרי הי מי אלילה לנו עם ב אחד חמנו וכולנו כנ
דם אחרי המספרדים הרי כהאשכנזים הרי אחיו הם ואך חת הנוי ומלחן לחיוו ולעומת זמת בעדנו בנוע ופנדה כרמסם בנגם חקב"ב מנדם צליחי עם בן
הרי הרי הנעדם על ידינו בעבר"ש ונגנת תקפ"ג פנדם כבליקות עב"ק נמת הרי חכן גם זמת מרנו בנגדמנו תגנת תקפ"ג כי לעומת זם יתנו כו' הספרדים
הם חלק לנו האשכנזים הרי מעלנו נדרם חנר ינינו עלינם ק"ק ספרדים שנמדינות צונות ונגמל מרעלים הרי ומו' חנ"ג וכן המנגם כי הנגם לקופרת
חי' מ' כנם עב"ק נמת מ' ומחלת תקפ"ד ומילך זוע עד לעת ינק לחור הנקנו חוק ינולך ומי ינכה בו כן מרנו כי בדנגתם ה' דנכנו נעבה הנקנו אלם עם
לחנת זחר ערי הקדש חנב"ש עתה לחרי דחינו כי בחומן זה לם נכם להקלית המנוקן שכולות הספרדים הרי שבעדי הקדש מ' יתנו מונחו חלק אנו שהאשכנ
הרי"ם בחרנו ללכת בדרך הזה ולומר בחנר לחנרנו בקונגרס מרנוק שכל מעות קופות חי' מ' הנעב לבלנת עב"ק נחרן מ' מק"ק לאשכנזים שנמדינתנו ו
ומדינות חנ"ל יעלם יחד ב' שלינו לנו החנב שנעב"ק הנ"מ' ונלנ חמד מנו' הספרדים שנעב"ק מנ"מ' חכן זה בחמנה בפנו בן יענו קק
ספרדים הרי בכל מקומות מנגנופים לסעב שם מולליות האשכנזים שכמ"ר מ' ולמת להם חלק מקופות חי' מ' עלם זה מישנו דקם מרמי לעגות מנגנזיהם
ומ' ומר יעב"ר:

אמנם בחנר מדרנו שבדינו חלה הרנוק לם מדעם שהנני חשכנזי מם מעלת המורה והרבני המכם והעמן הזקן והנעלה כהר"ר נפי דוב מינן הרי יקב ויטר
בעת לנדינת מעלים ומנהנה מהלתם של כן לם הזכרנו אנו בחנדנו הנ"ל חכן עלוק מנתי ולנ המנעם הוה ובכר כתב אנ שכם בעליחותו שה הקק"ל
וכל מחי דמקנעו מ' ומדכר חלו בשלת מינ שבעל"ת הרב הכשל ר"ב ורב"ר הרי ירחשב לנו על רנק דנמ' ובנה חיוקיומו לם רחנו בנחנו
לחנ"ר לקדש יבנו ובחנו דנל"ר מח' ר"ע ולבקנ על קיומם ומנדרם כנלות מדינו מכלך כו' האשכנזים הרי מתעות הנגע בעב"ק מ' חנרנו
מתנגע ולם מרנגנו כמה חלק המנכ הרי מעטם הבן מתנו חנל מעלת הנדל ונחל שלנ מחד לם מעמיק נחלה ולם הנכי בעבלה והלר
עורת הדין ומדיר זה כנם שספרנו שלנ מנכיות שבספרנות חשכנו ינ"ל לנם כו' הספרדים שבע"ר מת' מ' כן מעבו מתם נם מתם: ומדינו מדמי
מקופות המנדרם לעב"ק נמלנו מ' חכל דמי מקופה הנגע לעב"ק ירו' מ' על זה המכנ בנגם מקפ"ב לומנו מחנה בכו' הספרדים הרי והמלרב
בכו' האשכנזים הרי וכן מנחנו עונדם עוד המוס: על כן מחנו לבקנ מדו"מ מדו' לבלוח לידינו חלק כו' האשכנזים שבע"ק נחלנו מ' עם חלק כו'
האשכנזים הרי שבע"ק ירושלם מ' כל המנגע לסם מקופות חי' מ' דנמקנה מהלתם:

עוד מה דבכנו בדמי מקופות של הקלקי עמה נוסרק לנחול נחלת ישראל מה מהם עלי עמ' חלב הרי מחדנה בערים המבנמה מחנה של המחיי
יקופות ישראל ומקדנו נעבדנו חרבנות ערי הקדש מ' ומנלנ ימי כו' הספרדים מי"ו מתמי המנוחר שם מם יעבו נם לנומת
זה ישחי קנלה המתנדבים כנם מחנה מהלתם לנם הנוב יוד להם הרחוב והנמן ומהם ידחו ובן יעבו לעובה אחר הק"ק ומיכו עם
חלדי חרחם ומכרם מתם ומעולתם נמנהם ולמי זרעם נכון כמדרה נוסה מרוכה ובלדקה תבון נמן ומחנה ירושלם בב"ו ומנבתם הרמתם
מרבה מנמה לנם המחום רחמון בכתוב מעלנ"ן מנוסן שלהם ולרוח נסם שלחו בח"ב הנק' ליערת ד"קמנגם על מדינ חו על המנחדים ומי
זה שלם ומרבה מחם.

ומתנב חר"ם מקודי ומנוחד שבר ומכרבלי נדי הקדש תובב"ח המוכים של דנלם בק"ק המנתדים יע"ח ובק"ק החב יע"ח המוסמים בנוסן"ן לחדש מרחמן
תקפ"ו לפק נרב עת ונלם:

ברכה הפירת ושלום אין קץ להבין כאשר ומעבר לה את הון הלי מלות בבני יבוד ה' ובדן הרמ
האורבק האאיר בכבוד המנם הכולל בישראל הגל הדיון הנלרות מדוינן דבריו הנעלם מית
שופבנו ובוישלם, הם ורם ביהדר שבוש יוחנן טרוויש היו בקק טרוונו יושב בלבת תחבוות.

ברגש מקבלו אוש מלינן לחיי מלכא ובנוהי, ואריך ומוק על מלכתא ומלכו נבון להנו ובמא בבינו יבון ברב עמ לה
כון כמא ברב בתובבי ישלם ה"ק בבינא

האותיות אשר תמאנה יגיבו כי אנחנו חתומי מטה מבית הקבש עלינו בקדיבות אז מ משנת תקפ"ל ומאת מלכנם
נתמנם לבב מעלות בבש רבנ ותכמי ומנהיגי כוללות המערבים היו שבמרי הקבש ומקבל באושר וקיים מעדת בנש
חשרים בקדמי ומשנתי אז מ בבלת קשטא היו, ובלהי, אשון טרקם הרבה עם כוללות המערבים היו שבלה"ק מ
אשבאה אוים מלקת כוללות אשכנזים היו שבמרי הבנש מ כי לא עליהם יהי הנשם ונשי מבבת אשר ומיבנו אחיבם
שבנולה בכל אתם ואתר ושם מנני אז מ אל נם הירש בקירוש לנדן חלק בחלק ואבלו אחיש האסכנזי כאחיו
המערבים בבלה"ק מ לא בא ולא הגיע אוים, ודר בה עורם ה' המעוב ליון אבינן בבית כוללות ולקים עונים
הני מלקים ובין הורת יושב הרו ומבו ודם כל הלבות והתלאות שעבו על ראשם הם בבת בכל בכל מלאכה.
אופם בה מנעותו בין מקום, ואין הם לבם לבי הלך ואחרי החקירה והבדלה הבדק הטב והבחינה האמיר
מהיאותה ונתבר לנ כי כלקחתם כן הנא יבר נכבים באופן לתנוק בלבי יב ובשלום הקים ולמנה
ליון הבדק והישר שוב ונתמנם גם מכוללות האשכנזים בין שבהקה מן והבינם לנ את כל הקומתם אותם
והחלמת לנבתם, אמן גם מנחנו בבש ישראל המערבים הנו לא הלשבת בין כבל הבחינ בנוקרי
ובשבות שהבדקנו יולר אחרון אשר הנתחנו בבנו אלה ובו הבלקן מה, בו מבינור הנבבים ת בשה
שוסבבן כשהי, מהתחילות וקומות יחשבים ומנבש ונלא מיבו תשוב להמערבים הנו, אולם

ונאי

תנאי. ל"ד דבר לגם לן הלוקחים לבתי איטליא ובו' ובו' ועלו כל ימי ויתן הבו בראוי לתת כוללות האשכנ"ז
שמאוצעת את האמונה בקשרתם בשליחות ע"ה לשת את כתבם שבו' המקבלים בעדי הרבה את
היה ותשב חלק ובוו' אשכנזים שבע"ה את. אבל שבע והאומים כי זה קשה להלוות ובאומן נ"
לו' נבוא לתבלית הכוון ל"ה' שלום בארץ על כן בתחילה עתה לדבר הנה ואחר
כתב מאמר הרבלק ולא ה' לאהוב כל אלות קבוצות אי מן המגיד לחלק שלשת ע"ה
בחוט מן אלף אשכנזים שבעדותם ולבעדותם אולגלא ילמד יהו' ל' שלום לכוות אשכנ"ז
ושלום אל ובוו' המקבלים שבע"ה אל הע' המקבל אמן זה בתנ' ובו' אשר בעלום ב"ל
קלק מל' היו בכל אלוות מולבותיהם ובו' ובו' ילמד והנה כאשר סדרם ונתבאר מאמר
הרבלק לא נשלם אש שמעלת הלבנה המ' והמצב התכם הנכון הנכון הנעלה כמהה
לבי' חב אינם מ' ויסד כמה לעדות איטליא ולא עלה לא הבינים שמו הטלה באור
הע' ' כלם שלותא מהמנא איהו בדר אמונים ונאמן לשולחיו ובטחים ברומעלת ומעוב
לומים יתברכו ומעלהו בכל מקום אשר בתכון ושמעים ומאד הטיב בעמונם אתאבר
הבריק לם מעלת הלבנה הכל לרומעלת היו מתקבל בעלה הכם הלבו לשלות אמנת
ביד הרבים אל המעמות המעוכות הכפופות לרומעלת לגבות חלק המגיד ובוו' אשר
שבע"ה הע' מ' ובל כל הקשים הן מאמר הקבלי. הן מהסבירות מה בשיר
לשלוחות הע' ושלת לבדוש ולפעלמו טבא אחרון ויאר.
ואחרי בבינו לדון שרומעלתם היו יקרים בעלה הכם הלבו ויאמר שבאיטליא
ולא שומרים הבבר לבוא חלבון כמה מגיד מלכות אי הכוללת ובו' אחת מארבעת
ע"ה מ' לאות תקוק אותם ותבוא שאלתם לשלות לבדנו חלק בו' האשכנ"ז מבלא
מאמנת ע"ה מ' בקשרוטרוס כמה יש בו מעלת ירושלם מ' וכמה מלכות מ' וכמה
מחכמן מ' וכמה מטמנ' מ' ' הגם מעלת הלבנה הע' אומנם שלות ע"ה' ירושלם מ'
אבל כמה יקר גם מכוון האשכנ"ז שבלבנון ירושלם מ' ' וכבים לבאים לגבות חלק שלם
ע"ה מ' מה בשיר ואשכנ"ז היו ונקשר אותם לפנות רבו משולחי אי מ' מלבוא
ומה תמאר לבן עבדמנו ושנתמנו ' כשלמו חלק הכל בבמה"ה ירו מ' ובגרם עי שולחיהן
ועדי סמאוקסו כנגד אבל חלק האשכנ"ז מי ונבסל ' ומה שבתבנו בקשרת
ע"ה ירו מ' בכתבנו רבים שבאמת לכך לבלא ארך לבל יקטרכו שולחי אי מ
לבאת ובבא. ונשר אין שואלים בסתם חלק המגיד ובו' האשכנ"ז היו ולא
תבקשם בקשרוש כמה יהי' הכל ' ובכין יתבר ' כי כל מגמן מאמרם הרבלק אשר בע
בי סתמם ולא פירשם כמה יהי' חלק אבל מעלת הלבנה הע' תבבה חלקו בכיו היום
שלום הנעלא בקבוצות אי ~~אשכנ"ז אשכנ"ז שלא~~ מה בשיר ע"ה לחוט מ' ' ולא הבנים
על המבה מה ובאמי יחייב שות הבין שלא עבתם משלום כי כם הבלרים וכן הרבנים
שבו' הכל היו בבע"ה לחוט מ' ידבלו כבין מלכות אי בכל אשכנ"ז ולא ' ומבר
מות יתיה ע"ה ירו מ' שנים ובו' הכל היו שבמרבה המחלה
אבל אמן לא הונח לם ' הנראה לם מבבקי מעלת הלבנה הע' הוא שכל השתבלותו
הוא על חלק מבמי קבוצות אי מ' ' ובבבה יתירים מה תבאר עליו ל' אינם רומעלת
תחבינה מלרים מה שלשום בעבי מאמר הרבלק ' הוינו התחיבות ובקבוצות היחיבים
שעלה כמבי לסך מסוים כלבה ' ומה יעשו לעמות לב המתבבים בדק בחתנה הגלו
מי ירם והי' כי ממנו יראו לכן יעשו בכל לב ונקשר כל הקל לבבנולה ' ותבאת תשובה
בבולה עבה לירושלי אה"ק מ' כולם ' כי ירויה הולאות וחלק מכל השולחים
מילבו יוכלו ויתכן מה שבמלים השולחים אל כלי שני הולאותם וחלקם ' כי
בהתחיבות לסך מה ~~שלחים~~ ומלבדים גם הכינשם ובקבוצות לשות
אי.

אז אינם נותנים כלום התנאים והמוחדים לעם את השאומים המכלים משאיחות לארץ
טוב לפרעל הם יעלדרו ולא מלוי לומר, כי טובת הכלל קודמת לטובת יחיד
ומה ואין ליבור עדיין ושבמה הראנה מהרה תלוח לשם התנאים הלאמים
המקרה אמה בעמם טרחם, ולבה הכסף ומל לקלף בטוחה בי הארביו על אולמרה
או על הארבע או על וויאו ושלום תורתו תגל וכיא בפיהו יכון כתב עיר ושלום
לבני ביוון ומשם תצון לון ותמרה ישלום הקיר על תלה והארמון על משפטו
ישב ואש תחת גרמה ותאנה ונעבור את ה שרף אחד כמ אוהביו ומקרבין
הבטת בדבר ומשגיחי גדרכי ואורכלי עיני הקדש תבקשו החונים על בלה
כמלך אמשרבמ ידלו ובמלך האמ ילא המלאים הוק ומן ל ירחלם תבקלמ

אור ליום ל' ירושלים תרפ"ז

לחזות אבדון החכמי העולם היקר והנעלה כמהר"ר לבי בוב אינן נ"
שליט"א בכולל חסידים אשכנזים לטהרת מי, רב שלום נעלבה.

גיר מאוד בשבת קבלתי שלום ומ"א, והנה בא הליום בדבר בחבי, תחלת בבכו מתנק לי טובה, כלומר ואמר
מה נגלו עלי ומ' ואחר מקלא על שלא בארתי לו בלו פלבא שמוהרה יסד לבמה ומדמה יסד ואולי הי'
נלמה מה אשה טובה לאהבה מ. ומה נא איך לבכול טובת עלמו משלוך טובת אהבה מ מאמרים, כי
מדבת הי' נמס בלוש על הלאות שלו, או הי' יכל להשתבל בתחיבות לחיי, הלא בבה' פעלות בארבעה
לבים ומס אמה שפעל מלה בעיקרים בחוקל תקבה בכל לחסת ומלאה, כי חוץ מעלות מאכילה
שהתבל עמנו, אינו עולה כל מה שהבלה מהבאים בעבור כי אם 2600 פראנקין, ומה בכיה מקומות
אמשך גמן ומרס משנה אחתי כי בלתי תקבה המאר הבדות והבאים בקאריו ומלא נמס ומעלה ובהלאה
תקבה נתקבלו העמות הרי, שם בחיבו אחלות השקל מלרים תקבה ותקבה, וגם הבמות הקבלות
משלה ותל ומתוק, ומה שפעלות אמ בבה' עולה בשנה אחת ומתוק, ומל ירבם ומן מרגלן, ומלר
שמחת עקר גדול כי על הסמה זו עלה שם ומיסדת בחוקל תקבה ובקלן הגדם ובכה הלאות
הי' לכולל על ב — מול בכם כל כמ מדרמתם ומבדים ומבדים ששות שלמה אי לא הי' נעה לעמוד
מת מקבלות בבה' ומאמ חבן כלל ומקר הגדת מוכן מנה, כי בקדש אמ אומר שאמ מלה באמת
שמלה לי. כמלו מבות לחלת ושבת אי מ, ומאמ לריך להתיק לי מלה, אך הלא חבבה ובולה הוא
ומעבת שיבחיב לי בבאת בלבול טובת מלמ בלמו בבאמרו, ומלו מה נמבה מה מיאב טובה לאהבה ולי גב מבה.
והקיר היא לי גב, הא תבא, ומיבלק הלבה מהרה מ לא ולא לשוה כי אם בתנאי מאור ובכול שיקבל
שמו מה שאמ מלה בהרקאם כמלו מלה בעלמו, ומלא שיבל ולי גב כי הלבר מהרה לא הי' אומרים
מבמו שום טובה. ומ אבה ראה ומה ומתקלא על חנם, המלבה שהבלים בכם היתה בחבבה
בקלמ אמן אולו תקבה, אך לא נאמר לם שמהרה מ ומל לבמה וגם לא מלתה מל בלמה, ולא מל
בלמה, וגם הלו לשם בבה' מבת בלם לא מלתה מל בלמה, ומבת מה ביבה שראה הבמן אולו תקבה
ולא ראה לשה בבקלם שהלבר שהלבר מהרה מ ומל לבמה בשם מבבה מל אמרה תקבה מאולא לא ילמה
להבמלו מות בלו בלבמ שלבמו, אך האמת ידה בחבו, בכם הי' זה הבחבה בומה ובין הלבה
מהרה מ בתחלת חבם נמן או מר הבבם לם, ומבין לא מלתה מל בלמה לנמלו בלמו, אך ראמה שגם
מבת הבבלל בלמחות, מלה בבבה מה בל אולם הקהלות שהמ לם מלבמנ מנבות ומבים, ולא נשאר
כי אם מדות הקבות, ומה הלבה בבה' בהבמות, ומאמרה לקבל את הלאות הלבה ולקבל מדות
הקהלות בי הלאות כלל, ובתחבות אמר מבת אבמלו בהאבבות שמי אבלה לשות בה, ומבות שלקבל
שלמו לם מה ולא הבמה לבמ כלל לאמרה נשאה לו ולאות ומומה אומל לבחמה לבו כי מבמן הוא לבבו
רק כמה מל מבות הבאר אומה מבבו בבה, בכן אמרה מה לבבל נשמ הבבר מהרה מ ומלה הלאות
לתנם בבמות אשכנז ומבא ומה שאמרה האמת ומה בבבו, הלבה לבבר, שבל מן שהי' מבת בלבמת
לא רבמה לבות לו מה מחשמה מלוב מבמת מלמו לאשכנז כבי שתלמה לו מומה, ומה מבה הבמלם
והבמלבה עם הבבר מהרה מ' לם הבמלם מה שבבו לאומלא, אך קומבו שלו אינה קלה כלל והבו
מבמות מבמה, ומם ומאה מנת האומבת שהבבנים ומאה מבמה כי לא מלתה מל בבמת בלו מבמ
מבבלם. מוב כמה שבבמה לו לומן מבאומבת שבלבמ מבבן מ מבבה לו אמה בבבים, גם מה
מבמות, כי אם כמבמה ולומה בבה אומבת לבמת מ' בבחבו מומבן בבה אומבת, ומומ כמה לבבמ בבם הבמה

ל שלמה ולבדעס לב הה ר' שמואל שמחה נשמ כ"ש לה ולמ ולא רחב ל מאמרסלוניק באשה אלף
ומתמן על תשובתי, אברמא כתב, שמאמרסלוניק לטורין מהלך ה' ימים, ומה כתב כל אנתם ומלשר
לי בו, ואנו לא ידעתי לחיבר לו עד כ' אלו משלב פ' כי תבוא שגמרתי אנתם, ואיך שלה
לל בעתי שמדיין ושב בטורין אב רשתבנא אנתם ושמ הי' לו לחיבר לו שמאמרתן בטורין
כמו שכתב אתכ, סוף רבים בטרינסס ומלאו אנתם ומו האנתת לו ושמו מאהיב חבבם
ובגין השמירות שלו, ונאמו כתבתם אב לאהיב חי על עמן זה, אמל תשובתם אינה כמשמ עלמו
בעבים שהי' להם להארכ, אמל לא ובאנ על זה, כי בעהי' אברהם מאמר שלא יחפחו לחלו חי
שמח ומעמ הרבים ואלו הוא נושא את נפשו, שאורית ישראל לא ועלו עולה חל איך אם אלמנ
עבר באריכות רבים לא חשא סיגי ולא סיגא רשאו, או לא אבין ביונתי אז אינם אלבא לו
בגוש, כי לראותם יוקר מרבנו שהברכת לוקח שנית במדינת לרבת ומעמ אלב ולהולכא הלאות
מרבו רק לאמת את רבנו ולאות שיבוא כל אמות הקבס לרבי כתבנ, לא אבין פירוש
לאמת את רבנו, ובדי שיקבא הכל ליבא אינם מבה לו שהי' לרבם לבסר, כי עי' אנתם
הי' שולחים לרבי, ומה פירוש הלאות מרבנו, אינם הכלל רולה לומר, ומי לה לו לעשות הלאות
אלה, אברהם אנתם כתבנ ומאמרלו פלאם שלא ובסר כבי שלא להחבות בהלאות מרבנו
ומלתם אמר, אם לא הי' הולך לתבוב כל הרבים הי' בטלי, אם כן הרבים לא הלך לאמת
את רבנו ולהשתבל שיבטל לרבים כתבנ, ולאו מרבנו רשאו, ומתה לכ לא ולוכרה, אם על
ידי 5000 לרבם שם ומיעות מה תמלות יש לכלל בזה, ומאמר ומשבר מה כסל לפי זה בקיסה
ראשונה שהקשה בטרים אשר לא גמו כלום עד שבא שנית. ובנמשו בראוינקלאלאו הביא תשובו מה
פראנס הלאות בהיום חמים לחלת ושמ ומעלם שלת זה, ויבכר מו מלת ושמ שלא האמנתי לה
שאמר לו שמלה בלבם אחת מלבסת ומלאם ב' או ה' אלפים פראנקן, ומתם יראה שאבינו מלמ
ומלבם, עמ בקבלות שלא נשלם כל מלבם יש בו בלם מחלת השקל אינה מלה כמו 5000 מ
ומה שאומר שמבינן נשאר נשארים שלא שלחו, כבר נמל יתם מהראו בלם מחלת השקל ומאמרו
בינו הי' שלא יקח כמו המולה בלבם הראשונה, לפי מה שאמר והראה לו שהמשיב מלבם בכל
עיר ועיר ושמחתם מלמו, הי' מבטיו שהבאים ומאמו על מלמרתם ושלחו סך המולה בכלות השקל
לתבאים בקאנסטאנטינא ומם לנאריים, ואם נשארו אחור אמרתם לחיבר להם אחם ובלא יוסף שנית
לבסת בלבל הלאות, ומתה בקראה אחת ושמ מרגיש בדלמו שהגיע הלאות הבית, ומרגלה
לתלות זה בזה שהי' מחזיק לאמת בשמו, לא הי' בבנים מבולל, וסוף בבנו חשר ומבדק מלמ
שלו שהמרבים הי' פסי' שיקה שלמ, מה מאם זה לזה — ? אהיה מבלתי ולמ שמר לבלתם, בדבר
בבנים ומו' כי מבדקי מלמו הרואה יראה שלא נמ שנית לבסת כי אם לאמן והי' בטות על שמו
בהיום שיוכל לומר זה פעולתם ובכל ובכל נשלח שמ אלאותם ליה הפקדונם ומ ומה מגדלו
שמחי, ואם לא נמ תמש שאינם בטות לו, אבל זה אינם רולה לומר ומרבים בנים לתת סכם
אחרת לבנם, התמה ויהי' לו לחרפה, כי לא נמלם מנם לבסה' אנ מבין כ ומ, כבר הלכ
מה בעבו הבאים בקאנסטאנטינא בכתבם אלי, ומם אנ אברהם טוב עליו בכתבו לאהיב חבבם. הל
בכתבו עלם או לל שמ כתבת שאנ בקבלנא עליו, אשר ואמרתם כ הדברי בי ואנו מרולה מלמו
שהשתבל ומח ומעמ הרבים בנב הכלל ומ ומה אל יחסיחו שמו, אם אל ומלם להרשמת אל בבי
שאין בם אמל ובדי בהדרה בו. ולא אנם לקה אומר שהה שמגמל ומלומים עלמם אשר
הסבתם לאהם בעהי' כל אחר נתן לו באושים תחת עבים, כלבול מה שאנ עולה תמיד בעהי'
ומבת אל חי. אומנ מבנים התבקת טובים, כי גם אנ שלומא בחמנו, שלות תמיד בלבבו
אך מה שעשיתם לבם לבלבם, כמה טעם עשתם בעהי' עם כל אחר ואחד הן עם הגדר מה
אבולבם מ' הן עם מעלה מ' מבם הלבר מחרם מ' ואחר עם הלבה מחרם מ' שיכול לשום לאהיבם
ובמנלם התבקת טובים כל אחר כתב לו קשות, בשמרם בה' לבים לבים אנמו, אך לא נו
הבלם, ולא נו הלבר, תרבה ובושה הוא לו שמושה לו כאת.

עתה לאחרת אמטלא, ומעמ אנ הבק הנמם מה שתבקת לו, ומה אני חייב בבבים שבלו נמתם
מעתה ומנ אם כבת אנסרל שנתי ונתן לל התלמם לפנו עם הלבר מחרם מ' אחרת אמטלא, הלבה
מחרם אחר כי לו הי' שבר הפסולה מה שפעל שמה, ומתת לל אחר כי הוא פעל ומלה,
ומשאר הבבם שפל זה ובנים בבאהיב חי, עתם בבקל מנם שאנ אחרמה לאמטלא, אבל אנ בתם
ושלית כל ומבר ואיך יאחר מעלת שהבו פעל ומלה אם מבבנים בתמקה שנו' לא ומם ומנו כלם
ובלם

ובמלא הבכרים שלה למעשה על הקלה בלשת שלחתת אלה הקיומן באה ע"ל הנא בסק שאין לו שהר, כי
לא נעשת הקשה על אטוראי וגם אחרים אי שטלות הקרבנות היו בארץ ישראל חבה יתנו חלק לאשמני
היו ולא שהם, שלחו עלותם לאטוראי, גם לא נעשית הקשה כלו על מעות הבאים לשלחה לפרקת
עה סוף חגם, והשאר כתבו שיונת בארצו עה לשת נקבו לאור מעשיו מי יבה בו, כי נקה
עלמת לוגד לקלים לכתבה לראשי הקהלות בבבל שאין להם שחר כמו אשר כתב לי מקת אחרי
כתבי אטורן מן חי אלול, אשר אמרתי בדבר הקשה ההיא הוא ומן ובאה שאנתם אשמנים
שבים ומשלחים טומת כלות הקרבנות ונשו גם לן. אך לא שולך ויתבש בכל הקשה
ההיא, ונמת ש לם עה מעה סוף גדול אים בשה. בראנתי בבקשה אלה ובו ולא ידעתי
השלות מה שה מעשה, אם על כל אלה ודם לל באת לא ענין בכסיו בב השומים, אך באת
סמו מקת נשו שמתק עלי כמה בבכיו עה שתבשה שה. ומים בלים ומלה שה אמרת
בכתב הש"ל תבר לקנים ומבר ברנאמו בי קמווינו, ותבר לבת הכבש בטבין כמו, וכאות
התאלקה בבה על מה שכתב לי, כי כל הפסקים לא נבר שמו, ותשמתם שלא יבו לו
סמר בארצה בבכמה אלה: כי לא נאמנה לו, אך בסרת הלו בקלתה ארצה הגולה הנמכה
ובאיתה כי הבל ומקת נשו נבר בו בארי הנמה, ותבה אנב על מעלת נשו מה שכתב לי,
וכי אינו בנאם שם שמלת אמתה הוא, ומה לבחר והמחיתנו, יקנינו עלי לל כמו בית
כי ית ולמה אנב עמק בלשבו בבה, ואין לי פנאי אמנו לשמר המקר, כמלאו לבקים מלא
הלך שם גלות אנב מוב לבתוב, אך אל המלום אשר הוא נומס לשבה בסלמו. אז שה מוקם
אור שה ל: — ומם לל שה עדיין כתבה מקת שלא עבר מלבו שבגלו שה מוקם
כי האי מוקמו מולו, בדבריו ענקן, וכי הקלום הסקה שמל אחד חומל ומומס מה שיבוא
לוכו. ומה אמרתי שאנתם עתק מ לשה, בקונטרס ארצם אמשה כתבתי תקשמות שלמו מים
היו ששלמו הקרבנות נגלו לשם אשמנים היו ולא נמת חלק לחיבים היו, עקבה יבוא
מקת ישו ונסיב מפשמת שלות פרשים ואומר רלה ומם לבם חלק, הלא אמרו בולל בקשה
היו בילמן גרס אדולמון, סלה ברכת בכל מה שש לם שמבת, לא נסבול שם עלהם
לם שה ומאי. שמלו כמו הקרבנות היו חלק המעם לבמ, ולא אומל כמת להחלמו כמה,
אלם שה מוחלו שבבו בלבק המאלו לבם ומלה נקבה שה כמה ומם לבמ, ומקת שמחות
אסרנו מלאה כי בבה שאם מתבקים ומו כמת אין מרגים. שה מת המרה מהבלם ל
בטלמתו שש ל על אטוראי, ונם אין אם מקבמים בשה שנר שלות פרשים שבבשה שלמו
הלא יש אלהים שנמים בארץ שה ובמה ומלו לאור שנמו בקלבקתם, ולא נמנם עלמים שה
כי שה מלן של מתבים ומלם לפם בלל בקבלה חבלב, אבל בלבד חלק כולל הקרבנות אחרי
עבמי שלם לשמר שלחתת בשה שה עשבת של עבדת, ומבד ימתה קבשמי אמת, הלמ
רואה מאמרתם שתקבה שלש מל הקבלות של אל לבאטוראי הלא בכל שה חלק עבקה
ומשלם תם, ובאשה לבי ולא מלה מקת נשו לומל חלק עבקה ומשלם תם, הנה כי כ
מבמלת לו שמכתבה אמרת בכתב הש"ל. הכלים והרבה בנמלמי בלה שלחת אתמול לאשלמה
לתבנים פקבמש ומת שחתמו גם הם ומשלחהו לבי בשר לנלמו, ומם כתבת אמרתם
אמרבה ומקה הרבה בטורים שו ומבלם ותבנה ב מקת ומת בל תבקל ומבש, ולבר הכמל
שמתאמל כתבת לשלחו לבמ, ומקת ומת לא ינבה כלום עם הלות לבמנים, כי עקבה יקבל
באבקה תם מה שבמנה שמבר לו עקבי ומשר, ומתקם מה שמבר לו בבשה לא יהי לו כלום אומן
אמר אם הלות בבמו בשה בטה בבה ומלה טוב שמן אין ומה אמנה והולך סמים ומכון בטה
בה לא ומעה הטוב והולכים בתמים

מלש של הרבה הבנים. ולא קבל המלמים. ומש ל בימתבו המעם אלה הבנים ומאת להלים
עלהם, שה שלמה לשלות כה והשאה מטרמים ואהם אמרי תבנים הגלה הרבנ מה ומה ומקה מאור
ל אים מן הלות שבבה קים כמאת בלבולל תבנים בקבמש בבאמשטרדם ומת כתב מנלי
ומבמנים ואמרבים. ומם אם הלמיר בבלמ שבר מומתה לו לשמי כמאב מ תשב הלמ
אחתנים מהרבנים המולבים ומשבחים בבהם לקמ ומבמל חבב וכתב מומב מהרבנים
מומבים ומשבי מקבי מבון תם להתבר ולהבלות להם כבומים תמת מקבל לבמ חבה ולאשר
תלים כל מלי הנבל לבי הנה השבמ על כל פמ, חלן אמרת אמרת לוי ומלמ שש מבמה
בלשמן אטוראמי, אומם הלמן אומש מבין ומבמה לי סומן ומחמם אמן בשת ומה בבה, ומל

לבות

לבית לאברהם כתב רש"י בלקוט ואשלחה אבי בראר לון ניל"ה . כבר בחלוט נמשך ובלה אינו ראוי לחיי בלה

עתה אודיעך תשובת המלכים האמונים בכולו שם נקם יאיר, לא הגלו מלוך עליון כמו לחתת
לבם, כי אם מנו לבם הם הלב בישראל הלר והגיב מהרה אמן מרגליות נקי בקבר
ונעם ואמרו, ושבוא יקבל מאתנו מעות הלוך תמידים היום, כן כתב לי הנגיד
הגיד הע/ מ/ ומן אשלה כמה, וכבר כתבתי תשובה והמנין נקי בישה אומן נעלה שם
בקנין בטל הבלה העשיה בוונא ולהרגו שי שהקרבנו אמתי בדברי מרגלי מרגלה
.שלות לחת ולא לאמרסלוי, כבר הגיבו אמר הבה הגבים הגיב הע שלי, אם המלכים האמונים
בכולו כתבים בלבם לחת לו לא אבו שמוע לה, וגם הלהרגה אמן מ/ מרגלות מ השות שלום שלה
הפשרה דם הלבר מהרגל מ/ מרגל הדולם על קיום הגלה, והגיו פמו לחיב לי ברבים קלים בגנוב
ואוזנים על שמים זה, טוב מלבד על דברי — אבל כתבת לברה הגאון הגיקן מו לחנא ובנו
הבטח אל עשקבלה מ הגבים הכולים בכל כתבים ומן שבקנין ווונא, והמתנים בלום
עוד כתב לי השות הקדם מה אמן מרגלות מ לתקנים ומן שלחו שלות תבש מירו/ מ הסלים הקדם
הה הבה הגבים מוב אמן שקיבו מו, והתקנים והרגיל על מה ששמע מהרב האמונה מה גלון
מרגלות מו שהתבר את הבדרה מהרגל, ושאומנו רולה מבאות השות ולוח כבר כבו ואחר
ששמע גדולה, והו לבוא לבדות עלמה עם הסלים הישן אשר שם כו התקיבות, ובתבתי אנכי זה
להגבים בוונא מ/ ולהבמן בבאר מהרגל מ/, שמור לאחריו ולא יבוא לאוה הגבמת, כי
אין תשלות בבאתם, ואדרבנן בוים נבר שיבטל מה שלה מנת מתבש, ועוד יגלים חה ששות ולא
ושלות כא ובמקומנו כל אנים שהיתה כבם הבטחת שלא יבוא שלות עוד, וגם אם יבוא לא יבטל
כלום אבל מיבי חה לו ולא אם יבוא אספס, לבטח טוב ועון הבבם שגם מבת לב יבמה
והבה הגאון הגיב הגבים ואמרנו מהרגל מרגלות מ/ מקבאר ולהבמה את אשר יסד ומ/
בבדנים לחת ומלאם, ושלא יש לבוא ותשלות בבאות שלות אל ושם
אך הבבם הזה יתנו ושתבל בלבו לאהבל לחט ולנ שישלחו לאשלחם ברכים לאבדנו שלו. ל"ל
הגם שבירתי פה קבל האנ יבא, ובוא אל עון לקאיטאר שלום תבים קטנה תמיה בחותמות של
הרבנים האמונים נקם מ אפר ארן ישראל, כי מאחר שלא יבאו שלחתם לבוא להשתבל שלחו
אה, ויהי/ עמ בך ולי שאין בו תשב ומיחוש חל ושאר קאראנטינה בבבוא, ומ/ ובוא ובוא
ולקבלות השלחים לם אמות אל מ,

עוד שאת אבראהם שקבלנו מכתבים בכולים בנאבנים כמו אם שקבלנו מלטראסבורג קיש-טאס ומוגאראסלוקה 1110 3091.75
הגיע לו מאות ומלה בראשון, מה אם שקבלנו אלהבנו ומלטאס ומארסלוקה מה הגבים בקאריגן 3091 יומ ב"ם 9 .1464
ומאחר השתבלנו בבבם הלנו אמרנו מהרבה הטוב רבינו מות בר זריגן 12-156 ומא הארבה בה לת מנו ומאמנן . 9 156.12
ומל אם ישבר הלאות בריטי רב בראר, ומיה בבר שלחות אמנו תבים אבון והו/ אם שלום ובקבה 9.9
ילמיהו ה בל ברבו ובל מלאו הו/ לן כלי ומבה כאבי, ומלאו חן ושבל טוב בדלה ה ומרב כבר מדם בקנוס ובו
כאמור לעלה אם כתבה לוו שלאר אבל יש עוד הקלות גדולות כאוטלוי, אם אנקונו ומרחוקה מאמה ולקמ, ואם ובאה לחרב שם
שהמנהגים הנם הנמן אמנו, ולמלאכה הסלה בבבם אלה ובכל ובראו ומעוד ומנון, ובקה לחודש הנה הנבלה, אם ולוח בטרם ובוכל
ומאור חנו לוחתו, וגם אם מבכל לבחר לשם מלהי, וגם בטרמנס ומאחר חנו, כי בלאת הקבה בלבה לא ומתה לוח לאם בשמש
הקבלות שהמעבר הם נבחרות ומבינים אבל לבחרים לוחל חנו לוחל מקבת מנו, על הקבה ובו כמה לאבן כמות ומלו.

האנ ומנ ה ב מחתנם תמלם

חיים ונברכה לאלמות שלום לאמות אמנם ובמנו האולם והקלמן הקדר והנעלה לשם טוב
ולתבלה כמ כה אור כמ קאשמן כבן ולמ בבקהאלמ ומלמ

גה מה אל הבבם מם אמנמנ אל .D. Linden ו ב באמנמרבם מסמ 41 מנמנ אל מבבב ומלמ
נמנ אוינבנם בחלמן אל מבבב גמ מבנמנמנ אומנ בנמבנמנ בנמנמנ, האמנ אומנמן אבם מל
גה בב בנמנמנמן בל מנ מנ מנמנמן בנ מנ נבנמ אל 25.19. / אומנ לומנ מבבב מל
7. / 15 בנמ מנמנמנ הבלמן ומנ אן אומנמ מנמנמנ מנמ אומנמנמנ, מומנמנ
אומנ בנמנמנ אומנמנ מנמנמנ מנמנמנ ומנמנ, מנמנ מנמנמנ מנ מנ אומנמנמנ מנמנמנ
אומנמנ מנמנ מבבבב נמנמנמנמנמנ מנמנמנ ומנמנ מנמנמנ אומנ מבבבב מנמנמנ מנמנמנ
מנמנ מבבבב אומנמנ מנמנמנ מנ. בבן ומנמנ מנמנ אומנמנ ומנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ

ביא איינע מעלט פון הון עלוים ווען, אונד ביא אונדז הון חסידים ווען, אן ביזל אונטרהיילונג אונט
אבסהיילונג פונדן ווד ביא איבראלט אין אינגעזאמלטן בעלדר, פ' ביבל אויך נאך איינע
פאזאנדרע ענדים לעזן ישמח רבי אהרן הלוי הי"ד ובחמ ומק עלוים, אונד ביזלס אונדז בעהרן ווד
בעזאנדרס בי בוכן, אונד איך פארביא נאך ווהאר ביא פריזאוויס בי בעזאנדרן, ביא
ביא פריהר הין ביא נאמנס מאנאת אי"ח אומאנד עטוואס בי בעזל פארטזוזעלן איבערבאלטן, אונד
איינע אונטרלינדלונג פון ליבנים ואי"ז איינע גלוגדי תורה בלי ווייד נעבן אובערווייס, אונד
פרבאנדס ביינד אולן ביא פון דם אי"ז גרוס גרעלסן ווגדי תורה ווגדי תורה ווגדי נאך ביינס בעזאנדרן
אן פון האלבן ווירקן מבט סוסטריהרט, בעמנאך דאך פ' ערנס אים הלבן מונט אונד
פון גאטס ושמן בין ווגדן ביך פון שבראלאס מערטיהרס אונד אמטרשטיגס בי ווגדרסן.
אונס בל גזונט גאווס, איינגינאך ביס פ' תלבן ביהלד גדולי תורה ותן אובסקים
ומבוגים בעלב ובתיתם שם ומוסקים בתורה ומצוה ושם ולוה ביזא.

פתח אוכם אוים מהא. היתרבים בזם בוקהאוט ווען, ברה ה' לם טוגים מלחמה
ומ ביר אונטר ביא ומלמם ביא פון בעלבס אונד אונאויפגעבראכט ומהרוס מלות
איז רמטיהאן, וה, שלם מחרם בה ובלבו ומאו בתחות בין שמחות ירושלם בלי פמיתר
ביר, מן האלי בל ביא מלחמה ומ אונדר אינגעבראכט בדוה גלוסן ווגדרסן
אמטהבדים בדרוקט בלאס ביהן ביא בל ווד בזהן בגדנמ איינד ביס הבנה
אחר איינגנוסס פר אי"ח מבב איינגעבהבס האבן, נמהאלך ווא מן פ' הדרמנט
אויגד חבלס פר אי"ח. ומבאן ומלר אוטליך ולהרלנך איין גדוויסס ביוטרדנט
בגדנמס האבן ווד בל אקסיוגא גמאכט נעגאנגן פיר ומלמן ווא 2½ ביל
ולהרלנך אונד נמהאן, אבן ומהל מהר כפי אשר ובלנ לבו, ביא ברשמר איינגעפנלמן בגדנ
ומר באשטרבס ומאן אונד קאולגנוס רמגנרמן ביא מס מר אוך בל מבדנוגן בלאס
אמטשלוסן ביגן, אבן סדרן האבמ אמך פ' בלאי בבים קבלת ומשובים אונן בגדבס
אבן בוטיגנט ומלט בלה לדרך 2200 / ולהרלנך ומן ובקן ומן ובלן אמך ומר אונאן
ארנהים אבן נוגאמן אבן ומהלך בגרנן אונד בי ביא הן בגרוגנט ביא מר בלה
איגה שלם עבמ לבם הולב אבן אבלך ולהרלנך בוטנטגנ בגזאמלנ פר אי"ח בקנלנ
אמט. אבן אמך הומנו אמך בגרנהרס ברבס בגרנהמס ריגס בי ביגק ומל ראש הלבן בי
ביגד בי ביגן ביא קמנמ פ' מגאנגנ מנס אמגר נמהמ ומלנ אגיר בלר ווגנמר ומהר
אבן בוגנלנ אב בלר בגן ומאמר הבלנ ווגד בגאן בגנד בגנמן בלן, אבן אונך
בגן ווגס אב פ' אן ביגנן ומגד ביגנ נגנ ספרה בי מנוגאס אום בלם ומלנ אנס
מנס מר מנס בי בבגנל, אבלך בגס מלה הבגה לגך אל תחגלנ, בא ומל אונ אבלנ
ב"א מלה בגולה אבגבמגנן אונ א קאמנ מגנך מגלנ בי פרנמנמן, ומ הבמנבים בבס
ולנ אונבנגנרן אן בגא מלה בגן בגא חבב פר אי"ח בה מגנל בי בגנן, ומהלנ בבס
בבלנמן ומהרלנ בב ובך ביגנ בי מגאנן, אבן ומבל מנס ומלנמן ומגא אבן הולגלנ
מגנבס פר ומגבבס בגנס מנס ומהרלנ 2/1/2 אן אנגנרגנ אנס בגא בגנמנמנ
בגנ בגנר ומהרלנ, אבן אן אונבנ בחלנת בגנגנן מגנגנן מגאנגנן אן פרגנגנן אבן
מבהר אולבנמן, בבי בגנגנל מבנ אונ אנפגנל אונך בי ומגנל מנמנ בן בגן אנס
מנבנלנ בגר בבבנ אונך בגס ומהרלנ 3/ אונך פנמנס מר אנס בגא מהרלנ
אגנהרס בגנגנ בגנגנ מר אונגנלנגנר הגרבנס אונ אנבנמן בל בגנבנאל בגן
אונך בנגנן בי מבנן, אנפנמן ומנמר אונך בגנן מנגנן אנפנמנ מנס בגס בגאהן
אנפבגנס, אונך אנס בגן מבנן מלה הבגה לגך אל תחגלנ. מ' אנגנמרנלנ
אגנ מלה רבה בגנל בגנגנ טבאנן בא ומא אונגנ גדרנגנ ומלנ נמנבאם בגנגנ
אגנ אגנ מלה מבנ בגנגנ בגנהנלנ בי בגן, כי מבנל הגלה ומס מן הגלה, בפרס
ומן מר מלה אגן מלה בגנבגא אנס, ומך הגבס בי בגנגנ בל בגנגנ

ביא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יהי

כבר הרגו לבזעע בי יסולק הבקן לגר יקונן חלק בסלק כדעת הטתנים ובהודת הזדם ובקוקי החסד ואתה אם כן חסות חיך
יקלו הדבר בדעת אלפים לו כעבן אלת בהשמע מלו כן יעמד לתת חלק לה וסלק לה בעלם ידעת כי לא נבקל ואישר נגוס פעם
לא יפה הדבר הזה לדי נגר זיסטלו בכים לסד ונפנסה וחלוקה מטרפסת בדיוש לן דבקיאינן בקבועה דאבעה דיגרלל ת"ל ובי
בעבור זות נעבור על כל תמחר הדבש דקיימי עניים וזוטלים לסם לפי סעם לא כזה עזיו לשמע לאמת שהבקעה נאבנה לכל חצנ
ת"ש ת"ו נבנסע בתלצע בתעם פקפ"ב לפלק ועזיו פגר דבר כעבן אליקות עפ"ק ידוגלם קו' וכן עזיו בגעם תקשת נפק פג"ד ב
באליקות עפ"ק לפת הו' ומחתם בסרקע הגדנים וזה כפה שעם פקומ"ג ת"ד פו' ונכל בקנו עבלנו והגדלנו כמה שבוקת לבולות
הספרדים שבש"ק הי' לנו לקפיד על כעול הנעגה לבו' הגאב' שבח"ו הו' ובפקות לשמר בגוש"ת ובתרלק הו' הדק' הגדנות
ענטלה המדינות עפנות הכל לבו' הגדר הי"ש שמת לק שמת הי' בעגנו ונהפוך הוק כי המלנו טוב כעד שי הבולות והקטנו בבו'
הספרדים יקלו אלע נקק העולם בגלחות בגדנת כעבע בעפ"ק לפת פו' שבל כפנטי בבו' הספרד' בעפ"ק הנו' פו' דפנו קלק לבו' הגאב
שבש"ק הנ' הו' בעלי נרכה שר יוסו עליהם בק"ק ספרדי' שנלעלים ונלר מדינת יש"ח חפת לחרי דוקנו כי נחוקן ונקעלי
לא עבוק לקבלות המנוקע שיהי' שלם נקרן כי קגם לבולות ודים בק שבבר בן לדבו' הספרד' בעפ"ק קו' בקדע קפן מחר
והוק הגר ק"ק ספרדי' כו' ולילנים ונגאר מדינת הנה נעגבם יפע קלק מקופות ת"ל שנקנה קדם לבו' הגאב' בעפ"ק פ
כן עדנו וכן עגיע בדבות הגגר שיעבם הקדינה מגדים תקונגרם הרגוק עמוד ל' בבופו ד"ה ובבר ובו' ועגל' ביי ביב לא
שבע פדקנו לפת קלק לגה ולגה ולא לבר מקפות הקנועות והבנבות המיעבדות ונגלת מלפנים כי לק גם מהבנעה הדגק
ביקדנו בעק"ו כבו' שדלק ון הדגוק עמוד ב' לבדנו עם הבפר לפת לבם שלנו לבו' הספרדים שבעפ"ק הנ' מבן ב
בפנלו שגם קק"ק הספרד' ה"ל שנקלעלים ובגגר מדינות חיעגיו ועגו בשמות לבולות הגגב' שבעפ"ק פו' כבן שידגו כו"ת גם
ד"ה והבנבה וכו' ובה בגגר נדפעת הדגוק לא זבדנו ולא קגנו שנעלת הגדר"א מגבנת הקבם והעון בבה"ד לנ' דוב מינן
ת"ל יקע ויבוק לנפנב בבלנם ובבלל לבל מדינת חיעליו' ע"ב לא דבדנו בו עד לדיק שליקות ונילקו נמק ולגורת
לעוב עלע ולעגות עמו בגיחות לגלק הבלל' ובקבע בד"ק ובבר ובו' ובד"ק והבנבה ובו' דבר כלל' ולא קורקיו נמע
ובכן בגנו בדבריו הגלב לבעוב בגלן מב שקבר עם' ומידיגו ביתה זלת שנקע ובא בנגולם ולמקנה הבלבם בעבנו'
קבלוקו בבבר פנים יבוק ויעגו עמו עובה הבנה ויקבש שבבם בגה ובגק ועל מודות שליקוקו בבו' לגבנים שבעפ"ק
קגינה ולא מבקבנו דלא ובבעגק לקפוני בבחוני כי מבלעדי יגלת יעגו עמו בעמוק לגלה הבולל בגיה אמרבים לבולל שלו מעבים
עם כל הספרדים שבעפ"ק תו' ודי בבעבה ז"ן לך יגלת עגד ועגיע כי נקינגרם הרגוק לא קבנו בבה יתנו לק ספרדים שבא"ל לבו' הבב
בא"ל הו' מעגם לגר נבן סמנ קלק ולגו יבגיב שרת הדין בלא לבחות לבם מגלע בגם שבולות הספרד' דבעפ"ק לחו"ע תו' מקבלים
עלע בקק' הגדנים שבנלו סודיעת ועוד ובגרה ידוגלם שבוס מקבלת הבקנה דהייע תן דמי קובות ת"ל הקנועת בק"ק ומהבנבר
דבגה מקבלת בלים בחבדוקן תו' ובמדה שמדם מגבד ובו' ובוס המעלת הגדר"ת הנ"לינו עפ"ק ידוגלם הו' לבד לנגע ב לגר
הבנגנם נם מעפ"ק ידו' הו' ומקלו נם לבבוס בעת כבת לחם כל הבדינה בגיעת ומנעת לבולות הגגבנים שבקבנעת עדי הקדנ
ראב"ב ונם מבה שיבנו הקקי שבה כבקום נדבת יחידים ובע' הגדר"א הנ' בעגנו יגד לבום מעלת בבודם לגלוק לבוד הבבק
לידינו' לגם הבקנים בלגון בבבוב בנופן בלהם מעבר לבק זה' והי' זה גלו ובבה לבנו' בבודם הי' ולמעבלת הבן בחכם ב
הבולל ולו מחדוק ומחבנו מו"ח דגלת פקודי ומגיקי נגבי ולחבמלי עדי הק' בנבב"ק הקגנים על הגלם בק"ק לגב יגלת ונק"
הלק' עלע הקוקמים יום ר' עגיל' בן לקבע חגון הקבו לבק המלפים לגעבת ב' לגת עמו בבב עע גלם'
עוד שקנו דבר והיתה לבלר בגה כי מוכלו לגלוק לבור הבסף בליעלה דל קחבלם שב קאבעדים מו עבל ובגלת יגלה'

האג יום ב' ב' אחשון תקפ"ב

רב נכבדות לראש לבייך לבהות אהב, שו הרחה אבי הגשרה לגזל חסר תאב, על כן יאיר בסלך את הכ',
הן כב"ר יבב"ה ויבר נפש כ"ת הרב הגון הגדול המנוסם, ורוחו ונהל כמין אנפים ונחמנת
הגלות, הגרול וחבנו כל תברו רחה, אלוי לבמי ואת עבוא, ותיב ובריב באוריתו תבריאו, ומאלאו כל
חפל אורה, לבק ומר עולם ומנה לבק תשרהו ומחה, ובנפשי לבקשה מוכב על כ"ת נשואל עשרה, ובכת מאחל
בראשית ארגא קרשא מ"ל פה עה בקשת זה אנבית אמן אמליות עם ואיר עד ובוד לבמן ירחשלם.
שמ לבנה ומנה אותם ונשבו בנפש בקיר ודמו
את בשבן ראש ושמו אלו תעדות. אמת אומרת, הנה כתבת לרוחנתם ל' אמת ושתים, הראונים
לפ

אל הדבר השוחה עצב, והעניה דמה אחלמן השוחה מאוטרים עליך ב כו' ובתוך הדברים פרשתי לרעותה
מ' לבולגא עלים חד על לדור הכסף שבינתים הלוגר לכולו תמיהים אשפנים שבאיר מלכה, ואולם כאשרה
כמו אחרתי בלא אתבקריא לן אם לא ולעשו הרבנים המונים בכולו בעי מ' חד יעלים כאשר הוקם אותם
שלא החלטו בתשובתם הראשונה לעשות, ותלבמו ומן מחבמו ורוגזרתם מ' אולי באנרתם לחדת
הבשר החלטו ולבל ולעשו הם חד עלים ואחת הגלה, עתה ובכן מובדה שלבלם אתנו גיב
הרבנים המונים מ' הכולו הנע' יעלו מוקם רח אולו חקבר מלכה לעתה מ' הבולגא
שלבלבד הקבלת הי כבר הרב הלל הנגרים חולם מה בתלמן ומלאומה מ' אבל:
הקשל בדבר על עלמן הכולו ושלות מלם אנשיוולמן עלים ובעלו לשלם האו ובו' ומ'
לבן והי טוב ופנהם עלמן ברוך הנה בימים הבאים והטולוג, בכל שומן נשלם
הבלעא לבל יעלו רוגזרתם מ' כה עלים, ואיב אנמנב והרבנים המונים עמם כה
יעלו ובה ויסיפו על המגיר לכולו הנע' והוא בדרך קלה ונאה ובה כאשר כמו בתים
בבבנים בעלבים, ובטחתם גם רוגזרתם מ' ועלו זה הברך טוב ונאות ותבלות עון בהיו
ואגב גרמא עלה הסחה מגל רוגזרתם מ' והמרוח כקרמה זה, ומכן חולב לשלות גם עלה זו
ויעלה עלינו כאלו עלאה. עתה נשאוה עלינו הלבה כי רבים הוא להביא הברכה אל עיר
השוה עם הרבנים הבאים הבשלים שבוולגא יעלו כמו אשר האחרים בלעי מרתבנת הקבראים, מ'
בחלקת הכסף הנרם והבאו לבי"מ, ונקל שלשאר גבויית הלבה מהחל מ' הי' מה לגרבם בעלינו
הי' מה לעבוים ומה לעבבים בתריקאו לכולו תמיהים ועלו, ועבר אתרון לבל יעלו ובוא שלות כולו
פרשים יעלה לכל אלה הבאמת אשפנים ולקפתי ועלו ואיטוגא ומדרוגמשבלא, ונגם לא לבדנת
עבלאיב כי כל זה לא תמלות ונהפכנו להקבר מרובים, ואם שמוד ישמדו ויטוב לבם,
כי בעבי אנחנו נשתבל תמלות וטובתם כל הכולים יעלה ובכן מבנים להבנאים הכולים
הנע' מ' כי הלל יפלה כי האור שלרבר הלבה לבוא עם הבנים השם לבדנת עלאים,
לכבן בא לשם בים לבה שבר בכולו תמיהים הה הרבנים הנבון עלה לבי ברב מונים מ' לשמן
קבות ובבאים, ונם הבנים פרי עלינו ובא לבלם הנבוא הראשונה לשם הכולו הנע', ואחרי
הנבוא הראשונה, שהיא לחלות מה שבכם נבו אי חטפו שלותי כולו הבולים יעלו לבבו
בבבונה הלם ולשבר הנע' והי' מבנים להבנו לבל ולשבי אחלק חלבם. ועתה נוסף הלבה
הלם באיטוגא ומולה ומלוה בבלבי, ואנחנו תנבנו עון בבנה כתבים בבבב הלי
ובנסי ובני הקבלות שסברתי ובתבתי להם, בם בבר ובור הלבה הנע' אשר לא הלבם בלמו
חרלן ומאל אינגם ומשתבל, הנם בבבבי קאטמה שנוטל שמם שלחתים עלם גם הכולו יעלו עבבי
מנבלים, ולא לבבם כולו שלו כי אם כל האמנים יעלו שבבבהם מה יבנו כלום הבלבות של
אחם מבלות יעלו באיטוגא שנתבל שם, בהבינם בבה אם אחלק עם הלבה הנע' הוא
הולה לבבות בנבוי בלבת עתה באיטוגא לכולו תמיהים יעלו ובבם ואמנו אחרי בגם
כולו הבולים - ובבו בחלק המגנם להם מגבויית אוטוגא לו הראשונה, ובלה אמנם לומן
הישר והלבבם אחרי אשמה מה ישבנו על זה הלבה הנע' עלם אין לבבב לקבבם עלבאי
מ' על הלבות שלוחהון, ובטחנו מנע' ובי' תמתים שישמו הנבהם הנע' ולבלמה הטלה,
בות אמנו באשי אחרים מלה הבם ושנבתו שבבם כתבתי לרוגזרתם מ' בבתבי הלם הט בימי
ובבלה בתשרי הבים כי אור חל לחום מלחתה של חומה בבר הכולו אשפנים יעלו עבם רבים
ומתבי הנבלים לבבוב תלבה, בקיות שלבתי הוש בתב שנית מהבה הלבה הכולו תמיהים מלבאבים
מוגלה מ' מגרמטלטר: פרשת הבתב, שלם כל מחמתו ומגדותו לא עלה בידו שיקבלו שלוחות
כולו אשפנים בעבב הבלמי, כי ידעים הם שבבנת הנבנים בעבה לקחת ומבקי חלבם שבידו
באשרתי גבולתי ובותם אנחנו ירשלם הם שבנו בחרות גבולות בלבוב כותל מערבי שלא
לקבל שלוחות כולו אשפנים בחרות לבבי, ובכן נתמו לו הרבים אנל מינבר ומאראנל לחם
עיות גבולות בחרות הנע' בחלק ותתבם לשמונים אלפים שלוחות אשפנים מחות חמי
רבי ותבי סנבר באלבה הם בחנם ותהם.

והנה

ויקח הרב הלוי מ"ר יחיאל ובחבריו, שלמי אמת ראוי לו בעת לוח מ"ר המקובלים ובא לגבולים לבולגרים אשכנזי לכן
ולא ותרת שום לבו מ"ר מערבים הוו בחרת אמיתרא אותיו בשלמתם אשרת תקבב בזה בחבר
שבבו כי המערבים בשום מבריעה אשכנזי מ"ר מעת שלמות זה יהיה כי המערבים חלק לבו אשכנזים מלו.
בבה אשר יטבו עליהם מלך המערבים היו שבבריות אחרות. עתה שלא בי שלא נתן מאשר גבו שלומא
ערב בדרו בבר כי אשכנזי ולא בולגרות ותרזוק לבל יהיה אשכנזי היו בבריות אחרת בבכן לאיש
מחבת מום מהוטר לבם, בהיות שאין לם הלבת כי אם בבטא שלום הכולל עליהם לו אל המתנבים
ומה הולו גרבם, לכן סוף בבקיו לשלם אנחנו הכל לבו אשכנזי ולא.

ואיש אחרתם נתה בזה מלו ומיכה, ראשון מה שנסיב מלחמתם אין כי סמך שלא כבבנו כי אם הבו
לבבם מקב מערבים שבבריות הנו, ושהם אשכנזי לבבת ואיטליטיראו ובכל איטליטו היו, ולא בעבבלו
מלו מבריות בשבבם, לעת, אמר, לפי קונטרס בעבבם בלה הבבקה ושלחם לם הבכן, אשר
בו פיבלם, אבל בזה הבבקים אומרים ובכל ולבבו הבבם ולבו יבלש עבם לא ובאת לבבו
נעמי ובמה טעים, לא, כל אגרותם להבבת שום בארץ, ואם עבלם בבבתם, הנם האנשים לבם, אינם חשים
ומלגים עבר לקבל טובם מקב אשכנזים שבמלב ויושבים להתנבלות עמהם בארץ ומחזיק חן הטיגריא ובבבר לבבוטו,
בי, חבלם אנחנו שהם לא חלק גם בחרות ותקלות המערבים שבאבם חי. ואמר בבבקי ובים הבאון אולמא גלל
בבינוים הנו, בי, כבם הכל הלבר אשכנזי מה לבי בבב אינם מ"ר הנלב הבלבים בבלבבת הלו
הנר מארסלוב ובם בבבלת איטליטו, ולולו בבם שום מ"ר סמך שהקבלות אשכנזיות שבבבריות הלה ונתנה
שום לבו מערבים שבאבם חי, הנם שהלבר הנו מבב לם שבבב בין הבבלות הם איטליטים ובגבר אשכנ
ומילולים מערבים, ובכן המערבים נמלבים, ואם נקבה אנחנו חלק בו המערבים שבאבם חי גם בלא מבבנות
איטליטו יבבלו ובם מבו האשכנזים ולא, בי, בזה בבבנות ובבבאמת אשכנז ולא יש כמב חלק אשכנזים ולא
הנלבות המערבים שבאבם חי ובמבם נשים להם ותם מלכות אשכנזים שבאבם חי. אם הלכן לא טוב הבבם הזה
לשות סבב כי אם לבבות עבלם בבמבת אמתם בבבת חבבה ובבת נשה, זה ראו על כבב ובה הבבר
אלבם, ובגר גבות שלן להם בם לבבבם, ובבה בבם יבבה שובל לבבר בלר שלא יבבלו בבבי הבבבם
שלחו בי אשכנזים, והבחרים שלא כבלן בי הלל, ולל יבלר הבנים לם הבלבה הבאת בבב ובבבל חולו לאומתם
מבבר טבבם בבבולם, ולם לבבר לבלה מערבים הם שבאבם חי בי אם לא יאבו לשלם, ובטל גבולתיהם בבב
חבלם חבבה בולו הנא, ומל גבולו, ובאל שבבטלון ואשכנז ובאו אחרו ובאלו בבבלי הבבלם, ובכן יובל לבים
עליהם בבו שבבבלו בבקונטרס בבינבו בבא גבבו לעשות בבשלבם לבבת טובבם בכל אולה הבבלות, אולי
שובו ובנתו ובבטלו אובבות הראשונות טבבבו לבבו מבבב יבבא, לכן זאת עלה הבבלה שבבבבבתם לם ובבבב
מל גב בבבבת מובבבת לבלה מערבים בבבבב הן מבבו חי ובן לבבה חי, אם טוב בלתי אובבות ובשלבם לבר לשאו
ההלם המבבים ומלבם בכבולל תבבבים הנו מלבר בבבלם מבבלות מ"ר, ובבבלו ובבלו ובבלה בבבי תבבבים.
ואתחבבם בבים שלם ובהבבת עולם ושלום תובבת ובבל ובאבבר ובאה בבבם הבבבל והאולם, בבבשו הבבלה
ובבבשו נבבם בבבבו ואובבל בבבם שום ובבלה לבבשבת ה ובלה בל הנבלים הבל
בבבם חי הבבבים שבבבבו בבבבבשם הבבבשים חון אשת הבב על לבור הבבל הבשבל לבבל תבבבים הנו הבבבים
בבבבבים ובבבבם, גם אשת שלום הבבבים שבבבשם אבבבבבם, והשם בשת בבבבה בבם תבבבים ובבבבשם
בבר בבאם הבבבבים הבבבם בבבבבם בבבבבם חי בבבבשבבבם ובבבו, ובבבבבם הבה בבבבם ובבבבבם

ביום ה' טו' ראשון חקבו לבן
ביום ה' ישבם לבטח חוסף עליהם חסד אל כל הנשים, הה' מלות רבות הרבים הנובבבים החבבים
בכוללים והשלום, האיתנים מוסדי ארץ הבריות הבלבנים, בבלבות ואגדות מגוונים, בבנוק
הבה לנים, ולאוסקי לשבתנו אובא בהבלבא בנים, חסידי קדושי עליון חבבים שבבבאו בשם
לבבקי יסודי עולם עשובים ואבשם, עובבים מאהבים ומיראה ומלאכתם משוש עושים בבוגם,
מאושם ומשבחים מנהגי ומנהגי לבן הבשים כולו חסידים אשכנזים שבאבם חי ה בבאות ובן
עובם לעולמים.

אחבשם לאשר נפשם אוהבם תמבבו, הנם מן הנובבים כי הבבם גבם הבשון מן ה' טבבת תבבה, גם את הנם
מן עבת תבנו, גם את השנו מן הח אולן הדבם, שה כבה בבולם עסבים הבושם בבבנב, ולא שלחה
בובבם ובבה הבבבבה בבהבשם אבבנים אבבם חבבה, עתם בבם מבל עשלה מסבים הבשבב מבבם הבבבב
ומבבי אחבם כי רבם הנא, וגם אם לא מבל לבתבב בל הבשבה על רחמם, אחבים נבם בבבם מה בבבב
בבבם ולא ושאו אחבר מבב, כי כם חבבבם ובם יבה לם לבבן נשבב להתבבבם בבבבם בבבבבם בבבבבם

הרשות ובה נלעג מה תפלה ומה בא בכו בקולם הם ושמם ולשחתת הבנים. אך טרם נחלה הלוב על ביקר
עיים בנים אל ברכיים הקדמונים אין לנו שמן, ונתחרט על מה שהטחתי ברבים אבי על מעלת הלדר הרבני אלה
לפי דרך מונעם כאשר תלבש שלא היו המבחנים מאו בנין מעלת רבנו הקדושים לבנים. שיטול שוש כשמו
ותלבשם שעל מן מתאמץ להכניס מעות מדינת לקבלת לבו — הגם ושבתיהם הרחוקים מרחמה כמעט בא ראם
עכב בחבו שלא יש עליו תלונים, וגם היטב מעליו ומאור ולא עלה כאשר תלבשם שתאמץ להכניס פרי מעלין
לבו, כלו לאד ובכבש ולנה להגבאים הכוללים שעוב בבריעה לקבל ולאלו ושלת מ פרי השלחות בבו הקבוצות
ומחלקת השכל לבנים, ומרת ומעלה הרבים והשתבל שילא מן. הגם אל הקבל מה שתשלם ומיד בקיבוצתם
הראשונה בבריעה הנו, וכן כתבו לו הגבאים הכוללים בבריעה הלא שלאלו החבירים לו מובים הרבים, כי
לולי מרחמה ומעלתם בבלבו שיקבל שעת בבריעה הנו עבריון לא כאו הבאים לבו גובינא, ובמל מבלים מה
כל רבנו עמל ומעלה בתרשלת גבול. לכן שיעלה ושלם הרבנא מה שבבקש עליו בהקבוצא שבלאה מקום לחל
מי כאובתם לאהבה מ ומחלבים שמלה לעלות האותה, ומתמרטים אנחים על זה, ומעטו מנקין בעבוקם מ
אל שבנו חו הדברות הראשונות שבתבים עליו בלא שבירון לא קיימין, ומעליו לעבות השלחות הנמים לקיל
לאור ויקבל שבנו משלם, ונכסי בבני קבלים הגם שמתעים ולא מקבלים, ונכסי בבנו אשר שיבה ושלם
לם ראוים. כנים בבנו שעלו עמו לשלם, עכ נמרד ומעכב מה לבקל מאותם מעלת הלדר מהרבנים
מ הנו והמנים על בנו, והוא ששבר שלחות המבר מ מאוחן בבוים שעלה מאותם לבבם הבלונה לא
ישאר כבר הכולל כשום אוכן, אבל אם ולם לו פרנסה מבם בים, כי אם מבר שיגבר הבנים
לבבם יבשו שלש המבר לו כשמו ומאבר לבר מעלת כבוד הרבנים האהב ובו, ובכקלה מהרר בחלון
מרגלות, ובקבלת מה עלה הקוסם מבשא עמו, בבים הבמתם יהו, בקבנין דם שבו הבתים לחטוב
בטחם בלבבתם. ובאהבתם אלים לבנים מה שהבטחים כאור ומיה לא ישוב

ומבו בבנים בה נסעוק לב גב מה שהבטחים מעלת הרב הלדר מהרם קרמנלן, אשר ראתם טובת הכולל בלבב
לחטלוש לאהב חם ולמור עסק השלחות לבמם והוא יבל שבו משלם כמו שבתם עמו מעכב, גם מה שאנחים עלים
בחרבא, אבל לא נחה בעתם הרבה כי ינב את הבאים שילאו עלו מדרון ובבו בלה עמנו ויקומה שבו
כבים שהכולל יהיו מחבקים והוא התבבר לבלבו ומעב כחו בזה שחשב לבתם ומנחת לבור הכבל בבבים, לם
הרבה עמשם לם ומעב כחו בתבירים כלם לבור הכבל בבבו, כי לא מלבו ולהקל הבבה מעלו חבר, כי
אם שיהיו הכל בלבב ~~ובשלום מה שבבבים~~ לפי בלבים ועם בבקים שהוא טובת הכולל מלי
שיקומה שבו ומובתם, בכן כל מה שיגיע לו ובלאו המעולם מתמת ריבם לכל והיו מחבקים, ומומר לבו
באוכן והתנאי הבוא עמהם לבמן חבה, אם יש טעמת לבבקות ומעוחות לבן ושיב הכבל כפי בבר תלבב
ואם ישבה בבין לו יהי ולו יקום, וכן הבטאנהו ובטחם בים בבו בלבבתם ומרם ובאהבתם אלים לקבלו
הבטחתם, בלבם כראה לם לא הבטחים ברבים המגיב טובת הכולל חו כמה שיהו הכל בלבב ובשלום
ונבלים מה שבתבים כי שבר השלחות שיהו שלש לא מלבים ולא מבמנים הבטחם באותם חו, כמו השלחים אשר
לם שכב הלבו עמהם מעלת כבוד הבשלתם, ואם חו לא כן הוא אין לבם כמוך מה שהבטחם על זה,
ובטחים בראי ה ותשבי שבו לא ישם כאמונתם, ובב סיבים ובחבים בלטר הלתות שבלים בל שם הלדר
הרב מהרר מ שבמנ מהרם בלבב שלש. וטובת הכולל עלים והתנים כאו שיראו מעכב שבל הבתבים
שיקבלו הלדרל לבם לבלבם והו לאנלב, ושבו נא עוים הבתשתם על פרם זה הבבאים בלטר לבבה
מלבב הלדר הנו ל ומלם כאבה. הנה אין אם לבים להקים עלמם יותם בבבב שמון הכולל לשלחם
או בבבב מבון שלים לשלים, כי לבה ישבו כאות שם, בים ומלם תלבו חבה, אך ראת לבים
לבבב ובב ומחלו מעכב לחשבים תבונם בבבה. והוא מלבים בבם הבבלם ומן ובאו מקומרסם הנבבי
הבלבל בבה התחיל בבתים אלה כי עפי מלה הב הבבון אבים ובה בלמנים שו, כאשר חבלבל
בתבי בבים באמשבבם עם הבב הלדר מהבלב הלם השתבלים כאו כן לבבם חבקה או התחיבות
זה באמשבבם, ומן בלשם בבבתים הנו שתבב בכל אתם ואתם, מהבקה החבלה הלו, תבלו
הבב הלדר שלש הבקבת שנה ראשונה כי כבב הנהגת ל שבר שבבבב הבבלה גבה מלש
הבקה של שנה הראשונה, על כמל זה ומחלו להשבים בבבקבם הבלבבי אם כן הוא בבבב הבב
הלדר ובטחם בלבבתם הגם שהם מבנים ומלבחים בכולל הם ומתאבלים לטובת הלבור לאו
יקבלו שבר הבב הלדר, כי שבר הוא לו חלב ובבבתם, ומנחם לא נבב זאת כי לא
שמלם זאת מלבים אשלחי מבבים הו אבל אם כן הוא הנחות ובתם עמו לשלש מל אשר ומלה
מבלם נא האות לאותם, אבל זה בבם אמרים כי אין לבקר מלבבו שבם, מה שבלבים אמרו לבים
כי כן הנבב וכן הבבלם לם, ולא תבים השאלה כא על גלל הבבם, אם מהבקה שומר על מבא

מנלן

מרגלא בפומא דשמעתא דהאי דרבנן, ולא פליגא דמיא אדמיא דאינו שאין אין רגלים לדבר
הוי, שלא לעשות עול במלכות הוי ויש פנים לכאן ולכאן, עד האלהים נבוא בכל דיינים כאמור לשם ולפנים
ולשם מלכו שקדים ויכוחו ביניהם, כן ירוץ לבוי כל עניות שבתורת בין שם הלדר הרב מהרש"ל ומהרלב"ה
בשער עיניהם תמיהה עולמית, ולא עלה בחלק הלדר מהרלב"ה מדינת בעניאריך, הגם שנתחבר
בשער שאלותיהם באמסטרדם אמנם כי כאו הרבנים הלדר מה לבי רוב לבקר אוטונו שהיתה בטל חלק
לגבות שם מעות שהיה מעל מ, ויעה את הרב הראבן שמה הנקל מ לגבות אותו אי לבמות אותו בדרך
בעניאריך לבוא ולשלחו לבית, ומשם בתב הרב הראבן הנ"ל מ לקל הקאסטרבאוטן עיר העונה והביה
הרבה הנ"ל, וקיבל מלא חלק שהיה טרקיו קלא ובזה שמו הלא שריבה. כי יעקב לבם בברך לבאר מ"ל
ומהר נשוב כתבים להרב הראבן ובאמת הלא [illegible] לחבוד [illegible] גם חלקי לבת מחקרן הם, ומדן לא
אלתה בידו ולא נעשה לם ערב בסמת מה, והנה הלדר מהרלב"ה רולה לגבות בסך הנ"ל ליקוטו
בפרנקפורט אל הנסקע שמא יסתיר הלדר הרבש הנ"ל בגבולו, ובאמר אין אם רולים חל לטול מזה ולתן
לזה, לכן ישבידו מזכה בכתב זה.

ותתן נעים פנים לנקי, להיב עליהם כיבר הסתבים, לם נקי מן ל טבת קבלנו אגרות להלדר מהרלב"ה
ומהר"ל שלא יבלם לסור לבם כאשר כבר נסנו מזה בשנת בראת האנל, אבל האנל להרב הבאון אבן ורם
בקלק לתקנם מה שלחם לבו הרב, אפס אותם להרב הבאון אבן בקלק אמשטרדם מ לא מסרם לבו, ומדר
ה' ירחמו ולא יעשה לו, מעם הברכת שהוא בלבד מתעבר ונטה לב לבוא בעולם ומזו ומכך בקונטרס
ההיה מ"ל בתלונה והתקנתו על הדול בפשיטת ווילנו בל"ש הבאלים ומזו אל מול דבקיהם
ונבראה מתשבים בהלבה כי באין בריה הוא נה בבקיהם, מכם הם הקלב מתם מהבאתו שיבו עתם
הבכם מל מן הישר והלבה כמו להבשים מבנים בבנים בקונטרס המתחולות הנ"ל. מבקיה, ואנחם כבנשא לבמכה רלמ להבשר
בנ"ל אשר שלחנו שמה מהה מן הם הפיבה בשלח מבנים מאמסטרדם, ומן שלא נתן אלבמה בל
מתנים את שלום לבן הלבה והישר, ובאשר תשבים אבלבם שהרב הלדר מהרלב"ה יש בלנו הבדנת נמל החלוקה
הבאים בבנקלה מכם מנעמה הנ"ל בבבלם לבמם בבני בנ"ל הבאו לחלוק. מבה שלחנו קונטרס נמבם לבד הרב
הנקל מעת הבר מנו בכולל הנ"ל בבקשת מהבראשונן מהנלות בבקאר, ומן יבנים אלה בבנם להבמיד
את הנבאים הבאלים בבל בבלבים הנ"ל בבנקל ומנלנו שלנים לבמנים, ראשון. לל יהי מחלקת בבקאמו
מנים חלה בהבשר הבנם לפני הון ולראל. שנתי, בהותנו מאשבים בעמה קבמת אמשטרדם ומלא
נשלחו לבבם הנבנפים התנגדים שמה סבל"ל 2016 שהוא שם אובים ונשם עלר שבובים הנלנמת ומנלש
ומלבים ומהב מלן השלם ומלק בלולות הנבנבים שבאהלה תן, ושמה לחלק, לפי שנתבה בנ"ל, כן תשל מאות
ומלבים ומהבה שמו ומל בבינבב. ומלות בבשר מבם הנ"ל מ קנים בבמנים ובאמנל ומבנו. כי
יבה בשמו ינבה חלקם ונם כתב על הלא. בנא הנבשים הבלנים בנמנלנו ומבנו, אבל תשבתם נשאמה מנל
בנים בנם הנבב לם מבלה הנמנ הנ"ל מסם הבבר בהבבלם ומבה ינבה ומבה נמנות ומשמם מאנר בהבנבנם
בבבלם הנה, נם לבאנבים הנבאים הבלנים הנ"ל ומשם כתבנם אנמם בנלנו מבם נמלו בבנים לנלן
יקבים אותם מלב הנהל הנ"ל מ אפס לא ינמם אין הנבר אומבם אנבנם כי לא הנבנו אותם
בבבלם, ומן הנב הנבם תנבתם מנים כי נשאר בבנים אחר, נאת ומנב אמרת הבלנם מם
הנבלם מנה מהבב מבבב מ"ל תנם הנבנם מהבבנם מלב אנבנבם מלבנם נגלם מ"ל מנבלים מבבב, הנה
הנבר מהנ פה בלנת תנבם מנבב הנא כל הבשבה בנמנלנו מנת תנבב. ומבב לם ומנו בבמנב בהנבה
ובבמות רומא ומהמה לאנים ומנים על קנים הבשבה, ומנבמים לב שבבב הנובבם מנב מנלן מבנמנם
ינבו בלנמות מהבם ומנ לם לבא לבנמנת הנאנב, ולא נתבל כי כאשר תם לבנ בבבנבנ על בבבנ הנמנת
בנת מהנלת נב הבנא, מבבב לם או לבמות תנבנם בם מל מהבב אנבנם, ולנמת ובנמת הנבנ הנ"ל מ,
הנשלם הנא כתבנם לנמבב נל נמן בנר מבנב כי אין נב טובת הבנלנים שלנו ובנמנו שלנים
מנב ומנתם בנבנל מתבנ מנם, ומבנבנם כתבנם לקנים בבנים אנב ולבנבנב מנל הבבנים
לנמנת בנב הבנבם הנמנים בנלנו בנבנם הנ"ל ומבב הנבנם לם מבם תנבנ בנמנ, לא שלחנו לנמנ בנמנ

שום

שום שלום, והיהודים הרבנים אמנם הקלו בדבריו, ונתן בפיה לפי וכו׳. ומעתה לא הבינו מה
שיעשו הרשעים היו אומרים מכיון בכסף ומתנה שלחו שיפוא לגרינות אלה. שיגיה. כי בדברי הנביא
האמרתי הנ׳ל: אם שלשתם מלכים יולכו בהתאחד הרס בסיבאוט שעלתה בידיהם לחבל ברק שמקן לא הלכו לעולם
לשלוח אש אל שיקבלו הנרבקים של שהב טמלים מטל מדינות אשפעט ומעלה יחלק הקרקע לפי ראות עיני
ושלות לכל כלל חלק הגלגל, ובראה שעל הכל כולו ילכו ואולי בדמתם לעשות כן בקבץ הנשארים את
ידיעה להיו לעלה שכולם לזמן כבריכל על דבר דעתו הן מקרבים והן אשכנזים וטעמים ושורש אחד
לכל: והטיב הרה לם זה מכולם לזמן וכו׳ הלא כתבנו ומעלה שלשים בעלמות נגדתי כי כבר מלכים
וכל יפה לבם, ונה חלק ולכן רוב הקהלות הגדולות הרשומות ישלו, ולא הסכימו בדברים לחתפסי
הנערים עד, מהראוי שלשמלגם אותה לו ולקדר אל כי כולם, ומלכים ושוכים מאותם הלבים לעמת
שלוחות לא חמלה היא לבין, אך גולתם על מה יתלונן? — אחרי שבי נחמתי, בראותם מקלת בבלו
של הכותב שקר המה, כמה שכתב שבדתם לשלות איש אחד אשר לא עלתה על דעתם, ומכשר אשר לא
כתובים בעתם, לעלה המלכים שגם זה מקל מכולם לזמן — לתור לעולמים. אחרי ראות שגם שמחל
בכולל הרשעים בדרך ירושלים ויבשו מדינות האלה, מלו תלא אש המלוכות מחה והבדוח טובת אל תם
הרשעתם ידי שנתם ונתבמ על ראו דעתו להגבאים הכוללים בווילנא ע״ל לעזור בשאת ביבר הנ׳ל אלה המלו
ולבם פשה כתבמ, שאים בישה ובוטם בכסף לפי הדרת כבר הגאון מהראש ע ונראה בכל אי ולבקן,
ונם לרב האי גאון כתבמ והודענו שבשאת כתבמ להגלה בווילנא ישלו, והלאו גם הוא הגאון ע״ל גדולו
בכולל חסידים הי׳ו, ולאו עלים לכם המלאכה לגאור, אם בסוגם קבסו הגון שיהי׳ כיולבו אחר
מה שקבלתם בקונטרס ארבע מדרגה, לאו עלים הלמות הכולל, כל זה כתבנו בסוגה, בלי האמת
ואחר הדג כבלים בכבים לחרב האי גאון ולהגבאים בווילנא ישלו ומלכן חשובים תולה, הנבלא
הלא בסומם כי האמרת מתשבחות בברק לבקאר ישלו בי ומים ולווילנא ותם, ובוודאי לא
יכול הכב הגאון הנ ע״ל להשיב פרם קבלתו תשובת הגבאים בווילנא ישלו מכבד בהה עשתאת
שלם, מעתה ולעתן באותם דמן שכתב לם הרב הגאון מהראש ומלותם ע״ל בתבו הנ׳ל שמלכים
בחרבו לגדולא על ומו ומכו ומשלח ותמן כל כסף הקבלים אשר ומלך ואשר ורם מדינות האלה
הסרוע לשמעתם, ובכן אם יש את נשלים לשלות לבל הדבר סך אסוים ושלחבו לוילבלק אל חל
ובימו שבה ויקבים מלות שלות ותמן, ומחמת בבריו ראה לם שכל זה כתבו מלכים אחרי קבלתם
אגרתם מן לב לבמן, והתקלולם מאמר עבדתם מהלכיו גב אחתם לחרא שי הגאון גאונים
ומוסם בחשובתם מן מלה תמיד ולא אתבקיהו לן בכאר הישבו על פרס זה ה ובמן הגאון ע״ל
לא נתיישבם יתר וכו׳ ותשבם שמלאו טוב מזה לחשיב המדות שי הגאון הנ ע״ל, והבינו להגאון ע״ל
בדרכיו האלה, שכתבו לעלבה נפש שיולכו חלב עלים ולא תחלוטו בחשובתם לבל ישלבו כא
כל ובכל הישבו לם, אולי כאותם אלו פרשו שותם לבל יולכו אל עלים ואתם המבל, אך
אמרם עלבה ניחא לם יותם שהגאון ע״ל שי בתם או בתם בווילנא יולכו עלים חלב והשיגבו
לעשות גאת בחשבם שמלבה ע״ל לא נות לבם בעלתם הישלה, יום ג ינ דעו הגלגלים גיב
מה אולו וראים שתמיה עלתם, ומלבה הולכו עלים אל שי הקאנסיל בעבו אסקלמה
ושמחם בבה מאוב, ולא איבלה לוור שיסוק לעמן כלי התיבדות כלל, ובכן כתבם הום לבבאי
גאון הנ ע״ל לב יולכו אל עלים, כי כשר הבתם לנם מלבה לעשות שי הקאנסיל כאשר המלו
לבם הדרך, ומלבה הנם כופלים עלתם כי ואחזו לבריקים בדרך זה כל ירבה, כי זה
הדרך היותם טוב ועמן גם אם יהיה הקאנסיל בזה, עלבה לא יקבלו בזה כב כאשר אם
ישלה לדור הכסף תחלה לבר הגאון ע״ל, הן יולכו הגאון אל בתם חלב עלים הן שנעבה באב
חלב על ויין, ובויין יהנה בית הגאון ע״ל חלב של סטאבאל אל קושטא, ובאו יש הפסד חוקל ומלא
ומן שמאם מסרים שבלם אחר הפסטו שיו בזה השלות טל לאם, ומן הענם הנו שיקבלו
חל כב באו שי הקאנסיל, ומה שיהיה עלבה, אומר נראה הכסף בסומם, כי זה יעבר
לבם התנולות בדרכם שיכול הגאון נאונים להשיב מאדם, לם מונם לא ישמו כל פסף
שיקבלו הנבה מאתם שומם לבולכו אל עלים, ומאתם בסה׳ על אשרתם עמדתם ומחר
לתת לבם הלבה בזן שיבוא דבר הכסף המגיע לבולכו הוא לבדם, אך בשאת ומאתם לם מעבה

שכל אותם הנמצאים אותם שהיו עלולים לבוא לידי חתימה על המעמדים בשעה שהיה לפני ומקבלים אם ולא
כבר אותם בדת אלו שלא מאו הרבנים המעמדים בשהיה מקבלים אם על התנאים, וכבר כתבו כל זה
באותם בן גם עמן הדתי, והיה כמת עתה אינו נמצאים בורחים עד כאן שיש מעכב רשות
לשון ולהעלות אז עלינו. שאם כבר עלה המאמר הלא עלה להעלות אז עלינו, ואחרים עלינו לבדו
בהשלמה מעלותיהם, אם כל זה לא לא לפרסם על הסיפר. לכן אמרתי והיו אם, הנה נתמלא תשלום
לעלות כבוד הדשותם ל לשון ולהעלות אז עלינו מסך שבא. לרמיסה 322 ₪. וכך התלבן
בפרסומים גם עמן הרבים כמה תלבן בהבדים האלדרבל, אך אחרי ראות שהעלו אז באמרות
נבוא תלבן באמרות, מעתה אם יעלו אז הנ"ל מן לבא אמרים ויכלו לבר סך קצת אמרים
שבכבר העלו הרי זה עולה תק אמרים והיינו הנידר והנידב לעילוי נשמת רבקה בת
שאינו שייך לשמת שוחה, ונמסר בידם לשלחו כולו לכל שם מה שנידר ונידב, ונעלם הנבדר
את מעכב שלשלחו הטיב על הנירות לעילוי רבקה בת הקבעות בבקשת לבקשה בלבד לא
יתפר אבל השם כאשר נשמה ונדרש. סך אמרים. 38.3/4 לק ושש שלושים.

ספרי שלחות הדבר מה לפי ברכל - - - - - - 328 . לק

ונרבי שלחות הרב מהרמאמנו 133.1/3 קל ושלוש

סה — # 500 תק אמרים

והן ידוע לפני שהדבר מה לפי רב אונם מל כבר הגיע לשכר שלחות מן הקבר אמרים העלים
בסך הנל, בהיות בסתר הנשם לסך. 13. לי האלדרבל ושאר רבי אמרים שאבה מגיע לו השלום
שהנה סח אמרים שהנ"ל שאור בור מעכב הרב הנ מה עולה נתמלא מעלות ומה מלה רושם לבל.
ומעתי שלחות הרב הדבר מהנל מל סרבנו עתה הנשמה על שם אמרים, ונגיע לן לך אמרים שמסרם
לו כפי כשמונן ושאר ה אמרים שה מגיע לכולן סנבדים הרי שלוש שהבאו סל ושש שלושים
אשר נשלח לבשמא, ונשאר קל ושלוש הנבלים ומלבשים בסך הנכל נעלה שאם לא אסר
לרבם חלק הכולל מהם מאה אמרים שמסרם לו כמן, בכבר הנכל חלקו מהם נעלה בסך הכל
מעתי שלחותם, ומכלו לאו נשאר לן, אם אסר חלק הכולל מהם מאה הנמצאים להבטא בבר
נעלה הכל ומלא כמה.

הדבר לאחר בראותם עלה להיות מבטלי תשובה, זה נעכב הוא בהעלות מעלות עלינו איך מעולם תעש לם
כתב אמרלאות ומקבעות הן לו הלבר והן לשלמה הרבנים תכבמה מבאמשטרדם הרו, ונאמנים
ומעשי עשרת תפארתם, ומה נעשו ומה אחרנו לן מעתי הפשש חבו הלק אחרים ותחתם ישרה
כולם יהי ומבקות נעמ כלשון הזהב ומעלת, ומשום אין עלה בי כמר נמי עולה ומעלה
מעמדה מול מעלתה, מה אחר ירחה עלינו מבני בשרם ומבאמת עולם נשמה אלוהים תפארת
ומרמה לה לבר ושלם ומסלה לפנול ושועות בקרם הארץ לחות ראוים ואמם אלהים
ומקרתו באלבטומ, כי זה ושלם וזה חפצם להות לאחיעזר ולאמיסמך לשם כי אמה
וכך חבמתם וכל ראוי לם כל אשר האמרים בבבלים שהבאים בקבוס הטאים עם הנכבה
ונגם אלים הבבלים מגשים לפל עמ' חל נאה בשם ולאו מגיים, תולה לם מגשת מאת,
ותלבם מגדים מקיל בעלה בו, נקבה לה נוסף לשלות חול ולהגדול שלום ושלות ושלבי הארץ
ומעלות ומחבה שלמה, לך מתמים מעריכי הבבלים שמרמים והבבלים לעורר לך אחבי להטיב
עם ושלבי אהבה חם, ומקונטרס הלבל המתמול: בבלים אלהב ומחמכם הבמעה הבלה של הבקרה
אור המתמידות הרחבים, ומאת מלבשם כמם הנמצאים שנלמים טובת הכולל שעשה הרב הלבר מעבה
ואהבה חם ומנחם מעלה השלחות באמנות ומתבים, כי אין בעת ראשי הבלות נעמ בבשמתבלמים
ואול הנבעת מה מרים מספרים הולאות הדרך ואשל ומרבם לבור מעות הקבלות נשלח מבם מלבם
טוב לרבים על בבלים לבבתם, אמן נבבים לוסר הבבם טוב של המתמידות הנ"ל אמרו
בדבר טובם אמתות מעלתם, ומאמר כי הלה הבבם ואור המתמלו בבמבים ומנחות, ומם
אחרי בהלי המבלים הבבם בה הנמ ומם ומבים ומבר לטוב הרב חנאון אבם ורי בבה הלי האמ ילא
אשר נלה אלי הלבר לסבה עמי בה הלי ילא על פתמי נבים המתמל זה, ומעמ לבלות המעמדות ומבא

ובבה"י.

הלתפלתה ו. גם שמה, שלא נסעתי לשוקים ובהלות הקיבות המוגבות ולא ולאחרתם מהם הקים, עד כאן היות הלוך
ושוב עד שלא ובאתי כה אל, אחרי כל הדברים הלוך ונסוע אשר מלאים בלבבים מן אל מלחם עד כה אחוז לקה
ומישלבים הרחוקות בארבעותיהם ועלה ותלבש חכמן ה בדרי הקליה ויסודות החזקה של מתחיבים לאין בטל אחים
ואותם שהיותי שם, ומנעתי גבאים בהלות קיבות מלבות זה רבוקות או מתקלות השנים מדרי שנים ומבאים
בטלים בהלות גבלות גבלות בנלים ולכל הבלי עד הגבאים כבל הגדול של הקלה ההמה, ולשלות הכל מדרי
שנה בשנה לרבים מלבות בטלות לאין חזקה. ואמנה לה על תסרו הגבול אשר נתנו לתן ולחיב ומבת
להקים בכם טוב הזה # ועכב נסעתי על הקלות מאשר חמה ה, ולא על חלבון מלות אין חם בכבוד הקלה
עם ויקחו לי וכו' האי מאן בני לאיתקלו בטלה וכו' אלמרק בלא אשתבל בי בטעיא ובאתא, ולולי הנים
ולאים הקבלות שלא כלתה לבלות חולן ולהניח תקלות ותקלות שנגנבתי בם זה הלקים השלשות מלה
הייתי נוסע אז עוד עד הלן גם חולן לגבינתא, כבות הם ומי לחולל בלבת ה אחרי בימי הקים הגדל מלבה
אם ומסע עוד לקה שחולן לגבינתא, ואתם חסדי וקבלשי עליון הנתרבו נא כבדם, ומיעל הלם חיים
בכבה ושולם, כת וכתיאות ויכולת מסבים לעבוד מבעבתם הקבלשה עבובה תמה ושלומה באון אונה,
ואין מלים בכבה, וגם להוסיף ולסיע בטלה בו להשתבל טובת ותקלות ובני אהלה חם אולי ואלו
בכבתם נעשה השלמת עולמים. מהר חיל ובכסו לבטן גמול ושב אלים שכנת עלונים ולרשלם עבשלה
ונסיבה בגיה בגיה הגדל ומלות הרוח. הנעלה לבם אחוב סגלבים הם כל אשר כתב לבם שבלה בו
בכל ובו בכורבו, ובשם גם ובשם בל אלה, כי בזה וכה כתב לם שבלה בולהן שהי/כאבה
ובאמסאיש הה הלם הם מה אכוגלה מ/ואולו, ש לאבד אבות על חור הלם שבם ומאלים ונפשם
ונפש כולם, שגם הם עניים ואכולים ומגל הבוט הוא, כשאולבים מרק מל כלר, ונכבסו
אחרים, אוחרים, ונחסכו אוחרים, הלסבו מים בולה, עד שתבלבו שלוחהון באשבנים תמשש
הקיבת כולהון בסבלבת הון, וכבם כתב לם הלבת הנו/ מהרגא מ לעבר ולהתבעלחלק בסמ/
מעלות מבולות האלה ולתם לכו/ אשבנים הו ולא עבוק עלם בסולם, ולתם מולו לאיים עלהם
בזה מלשלת מלה כסולל מבנה טעמים ואל לבלבם כבת, ומנים קבלם תחבולה מה לבבלם
כאמר בבכנים אלה ב וכו/ גם זה לאים, כי מולבת חלשלת שהנאלהבם מאלם הבולים הסרים
ומלמלתבם עולה ולתם מלולב הכבסות מבולת האלה, לם לא יחלשו כב לעלה כסולל, אל
טוב לאים וגם אולו ומולו בסלבו לקה מבלבים לבאולולא ומאר אבלת שלבאו ובחלם מה כ/
לבו וכו/ שאון אולם מלולים מלולים מהבלבים ולשבו אל חם # ומולה לא להתסאר בלות חו
לא הבבלם למלכה מלאכים ומלבו על ימב הלמב בקלטרם הבלם שהכ/ לו חלק בחבלת ומלולו
אל חם, ונשבולאו שם הלבבלם בלהון הבם מהבלא מ/ ומלה לבו חב מולם ומלבו מהבלו
כי אנשם מגים כלל, ומבולן נגלם מהם הלולבם הבלבה והמלבבם בלמם הבלבלות, ומבלו
ובכנים לם לא יכולת עבולן לבחב לעלאו אבל אולה ובלם לא אולבם לבנבו בקלאו כבה
ובלו הבולא מלום הבל על חלק הבלבבים שבבלם מר אבחב להם לב על הלא בנא. ומה
מלבים כבם לעבר את הב האי מאון גולא מהבלא מבלות בבם בבבלו לבב הולו לאולבלבו בלבבם
אולבם אל חור הבלבבים בבלבלם ובלולם מם מבלבת אולבים כבת של חבבה, אבל ובלו לבגלר לב
שאון בם אבל ואם בם ולבר ובבלבים בבבבלו לשולו נבלבהון הבלבו בבלבלר הם מלבלבו בבלבלבו
ואם גם בסולם מבלבלה ובלבם, ובלבו לבבלב לבב הלאו בולם מ/ הנו על בבבבלם בנא ולשלו לבם הבבלבו
הבלבלם מבבלם מהבלם מ מלבלבלם מ מלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם
תלולות הן הן על תבלות מאהבלבם שהבלבלום מבלבן הבלבים ומלבים ומלבים הבבים, לבן לם על
סבלבו בבבלבו בבלבלם והבלבם ומחבו, אבל זה הבלבן הו/ בבבבה מבלבלת שבבלם ולא לבב
שבבלבו ובבלם כבה בבבם ובבלבם חבלות ומבלבלות גם ובבבו ובבבו בבב בבבלות אבל ובבבו
לבב, ומלבם אבל הבלבו חבבו על מבו ולבבלם בבבבבבם מלבלות הבו אות בם בבבבם ו
לבבבב לם בבבבבבת מבבן לבן ולא ובלב מבבבבה בבבבים בבבבים ובבבב לם תבבב מבלם הבבבב
ובבבבה הם, ומ מה שבבבבבם שבה לא ומלבם מבבבבם בבבבבבם ולבבב, ובבבב על הבבבם הבבבם
בבבבו לם מבה, גם בם בו תבבלת ובבבן הבבבבבת שבבבבם בבבבב, ובבבב זה לא ובבבו שבבו
לבו חם, שלא ובבבבו בבבבם הבבבם הבבבבבם ובבבבר שבבם אבבב חם ומבו בבבו מבה שבבבבם
מבבבם ומבבם ובבבם ובבבבר מבבבבה ומבבבבה, הבבבבבת ובבבו בבבבבבת בבבבם כל מבו בבבו

ויהיו הדבר ארך מאד ומאד יתרעם ומהדה ותבלר בדבר אמר ואומר כי כל גאולים ברוכא ולא טובים
קרון עתבו אוקמיהם על ניר טוב, ולא זכו לנס הנקבר בתי הבאר, גם לא ינוחו עוד תוך ויאמר
מדבר אשר אשר אלמלא אש שלא להניח תוך לתלה פרתא בתי הבאר, אפס לא יקלטו כאורים
ארבעה יכתבו באות ומקבל כל אשר אם עשה ואקבה לא יהו דבק על מדבר לשון כי הבחרו
לבדים בלי בחינת הרבים

עוד בזה בדבר, הנה הבראתי בארת לשונם של הבא מחד לדבר בלב עובר עמרנו הנו מאשרבים
שבא עם הלבד בבי בחשבם מהרבב, אפס לא הבראתי שהביבו שם אשר על שאת חוזה פני קדשים,
ולבקש יגבר לבם בזה מהמאוי להיות אמו ודם הבא הוקם הבינו בה ביום טוען הנו הנוסר עם הרב
הבאר מהבראא לשתים בהתחבר טובים הנדיים מבון, גם אם קלה ידם בחרבה ואבל מעלאים
ביאות הם תיבה, ולא לוקחו טרף ונקשם עמו שבה, גם לא על עקמה ועל בחבל שלו אות, חולה
כי מהרלבבות ובאה הבשרות. הנגע בבה עשר הנו נשא אשה אטלו מדוים, לא והנו בחבל בחלק
ממן אחרת בלבון, ובון הבא נעה עוד לחבלה אשרים בבאות ולבן בעלו שבה הבנת טובים
ובני בהשבה בו

עוד בתב לא ידוע לזה שקבים בקשטא הנו, בה מלה אב בלי אין עה כמן לא הנו סקני ארוב הבבנה בעבנ אלי מ שאם
עמקים בו יום ישוק ובא לולות. את הטאי אם מבנר כי בבבת בה לא אוכל ולסוק בחבק לאפיסת הבקאי, הנגם שאמר
לוחה בשוא ואמרתי בנות על יבי אחי ושמתי הבדרים הנו אל אם עסוק יום לולה בבנים אם חבבה. # ואולה ובל
אולם בבר אם בה לשמרם מסנים כי אי אבקר לוחני בבי לחבב בבם לחוק אם לקבל בבם בחבב אלהים אחל בבלם
ובבנת הבקלם הבאולם נמם. כי הבקלם הבאולם נמם בחבים ובקולים תקה על הבתבים הבלים ובולנים, ותבקה
תבבב מי הבתי הבם? עבה בתבים והאמרת שאמתם שולחים על יב מסבב לבחבי תמן יהי מי שבחבי אל אם
מבבים לבתת אם לבאל לולת בבל האמרת שהם מוחבת אלו, ואיסר גבר הנא לולתן, בלתם מבבב ובחבבם
אולם כי בבאר גבים אבר בן הבל ומן יבים, ושלום תבחבת ולולת תבאבתם ובבר קבבשבם ומבו לחבא בבאבתן
ובבנת החבמן. ומחבמן הבתאבים לשמל בבבב לבלת אבבנה ולחבן עבה הבחבים לחבבי ה ומחבו בבלשם בבלשם
מבבבי החבמה על בלם בבבאשבבים ובבלם הבא יבלא בבלה בם בשם עבבם עבה כל לם ובבשבלם
בבם הבבבים מבבב לבבבבי אמם שבים על אבבשבבבם. ומן נבבבים שאותם שבי הלבבי ושם תבבמא בבלשם בבולו בבאבי ובאבי
לבי בבן לאה ושלם. אבבבים בן בבבלן. שלום בן לבבלן. ובבבב אבבר בן לאה ושלם.

בבוב אבר לבבם לא הנו בבתשלם תבבלו

בם שלום ובבבה ומלת כבבב הבב הבובבבב הבמבלב בחבבה הבבבי הבבלו והבלבם בבלו. הבבבלן הבלבבים בבלבבים
מבבבן ומחבבת ה מבבבבבן ומבבבם בחבבבבת ובבבבבבת בבבבבה ובבבבב לבב מבבבם בבבבבם בבבבבבם
אבבבבבים שבבבבבם בם בבבבבם אבב מלה אבבבבי מ ומבבבם

אבבב להתבלר ובבבבבת לאבבב חבבם לשלום בם הבה הבחבר הבבבים בה בבבן בם, ולבבבב שם בבב לשבה. מל הבבבבת אבבבם
בבבבב, ומבבבב הבבבבבה בבבבבבבבר מל בבב, בבבבר שבבבם נבבבב אבם יבבבבם הבבב בבבבבי אבבבבו מל
ובבבבם נבב אם בבבבר בבב ובב אבבבם. מבבבבם הבבבבם הבבבבם הבבבבם הבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
מבבבבם מבבבר לבבבר בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם
ובבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם בבבבבבבבבבם
ב

אלה לכולל בדרשות ראה כל אשר בראתי בשמים ובארץ מלבד בלבד ובעצם נטה לשונות קדושות עם המדרש לזר
הרבים המעולם נגם הגם בכם שלחתי אל לי הלדר מה לבי יחב מ, שלשיות, אם פ' אמונה ובלבי. שיש לתפלא על
שלו גלות אבא מהגאון ר' אמן שש ל חנן ותפלל בנוסח מקרה בהשגה שלו, עלה אותה לשבת ונם הראני בכל אמת
ששלחתם להגדל לתקן הבית כבר, ר' הטוב יסר בקבר, אני נשבע מי נפשי, שיקר בכנו לו שתפלל בהיר
בנוסח מערב, תשלנה שקרתי שקר. ופול ובו בזה ר' אם נשבע מי נפשי לבל הוא האמת כמו שאמר מקרתי לדב
ומה נא אמרתי מ כמה רחל הוא, ואיך תלב אותה לעות בדבר שאין בי, ואיך בכל נשבע מי נפשי, ועל זה
אומר ומאו לזר ר' הטוב יקר בעד, ולו על מה שתקרתי לו הלבבה ל לא תשבתי אותה סלו ועיקר, ולא
תלבתי הלו שום מאות עלו, ונם לו הו קלה להאמין הבכם ושוב תלבתי אולי לא הו מקרתי בכתבה סל הנאמן
רגל בלעדי הפלה, ובכבתי מתם שאמר מתפלא אבלד לא גלה אמם שה, והו לדיק להשיב בקשיטות שלא מ
בכבתי הנו בלעדי הפלה, או הו ולא התפלל הנאמן בפם, אבל אם הלשון אומרת לאמת אותה קלות מלה
ובגוף הבכם טעות הוא בינו הדרה, ומלבד אמ שלא הו בלעדי הפלה לם, כי כבר השיב לו הנאמן הל מ
ובה לשוש לשון הבהם = אשר זאל הבדת מקרת אם אמת האמה כי בבית מקדשם הנאמן התפל מקלל לפי הבתלבים
= הנו קובע כל נקבשות כמם ועוב מקומם כמם, רבנינו מן הוא, ומן יש בם כמה בתי מדרשים בקדושה
= המתפללים בנוסח מם, והמנהם והבדים בשמירתם בקלה לקיר מנהגם הבה מארלמה ובעשיר בבקיבם כמם מה
= הגובבדרנו ובשמים הבל חסידים שבכל הסיורות שבמדינות, כי לא שוב ה את תסיבנו פ, ומדרש הישמעלים
= ולא מתב חירות שלא ראאו לבדר תפלתם בחסם ובכלבה, הנחיבדים שבקבית מקלמת אולם אין מקבידים
= על סדר תפלתם תב אור מנוסח מאל ותב אור מנוסח מעורב כי יקבה בם שבאמרלאי עובקא על בחינה
= שרגולים כי נקבא אשכנז אין מבחלן אותם. ואשר הנחתם מבין לתלי כתבו כי הבל מלשמה הוא מתבקל,
= לפאות עב, כי הוא מגוד ושלום ומה לו להכנים ראשו בסוד הנחלקות, ואם כתם יבל שהו בדבקי
= נשמעים אבנמה לו ברך חמקה, כי כלתם עבד הנאמן מהדר מקאבא חתם הנמל מהבל לל כבל ובו ובו
= ומאות דגר הלבתם הבאלמ קלרתם = עבבק עוב מקרתם כל יראה כי טבה, ומלולה לי לחלבתם כי אם
שעלמה מהשבבוקה, ונם לא תלבתו אם כמ הבחוב בזה, ומקרתם מ תלב אותם לא אמת על נשלם בבנא
הבנאמרים. ועל בבתם בבי הנמלה של הבר כי בם כלמן ומה לא אמסל אבה להבים על רבי בבנים
הנאמרים באותם עמם אשר שרמה לא נראתי, כה על בבר הכסל לו בהב מקבה לו לשאות אחרון לבנאמלה
טנם לפם הנמבר. לבנבם בן עב, והם הבל ומאמ אותם לו בהב אמם כלל מן ר' בים מ, ולא נשלם
לב בים שום תבינה מלהבם, ומאמלא אם מבם בין ומאם בם מלבה, ומכם הנו האמת לאמם, אם בשבר
ראותם הרשל באמבתו הראשונה שלולה בהקא הן בהב כלומות, אשר לא לבבם בבשם, אחרתם ומם מבבם
שמל מתקני בב אם רולה לאלות הם לו בהב ומלחתם לובבבי ר' אבנבם ומעבם מ' ומשלת הסל הנא
באובן ומתמאי נמבם שבירות אחבת בבה בבי הנסובה והי' לבולל, ובכם אחרי הנבלה אבל את ר' בים מ
שהנשאר ומאות והי' לבבלת מ' מולא ובי מבבות מלבם הם לו בהם, אם אחם תשבה שבובים שלא
נתלו בתבלה שבנבאר בבבו מבה לשלה בבתם, ואם שבובים לבבלת מ' בהבינל סה קבב שבובים קה בב
נשתם לו בתבלה ומב לשהם. סה קבב שבובים. לא מלתם שבבין לקבים מלבת שלמה הכסל הבבל לבולל שלה
כמ אשר בבבתם בבתבי אל מלות כך, כי אם בבלת מה מבבם קבם הלבו בבונם מה אבבים שבמבם לו סה,
ובבב בשאבלם ובבבה ובבבם שלא הולבו הב אל אומ שלות אבה יתם. ובבנם תלבו בבבתם בבבבם בבבם
הבבלם הבבנם נבם שבר לנלם בבתם ובבא מלבים ולא בבבב לו כי אם בבם מלבי ונתם בבלם הבלבם.
הבשלה בלום ובב טוב לבת ובבלם נבה בבלת שלם מבה בם
מן הבבבים שבתם בבבי לשלמם לבולם, לא שלמתם כי אם האבבת הבבנם מהבתם מבלומת מ, כי הו' בבה לבבם מבם אומם לבולם
בבה ובלא. ומן לא שלמתם הבבב הבם החבר בבבם בם באובבם, בבם לא מבבבהבלם ומלומם על זה בבבבי
מאחר החב הבשלם מהבתם מ' ומה הם בבאבלוול לא שלמתם האבבת, שלא יבבבר הבבנם מבבבם מ' ומבר תבל
אולי אשלחבו מבר, ומבבבי מלות מלה מל מבתם ומשלות נבבבה בבבלן הבבם ומבולן מלאות אבבי שם הבשלבם
מבה הו', ומן אבי מבי מל מבבבות מבבבת מ' מבבב מלי מה מבלן בי, זה מה בים שלא שלמתם. מבב
מם בבתם ומאי ומבבבי הו לא הב מבבבם ומבב מבבבם. מבב ומבתם מבבבות אל מם ומבה' מבבם מבבב ומבבבם בבה
ומבלה לו ומבב ומבבבם ומבבבם, הבבל ומבב ומבבם מה שבלבה בה מבבבם ומבבבם ומבבבם מבבבם הבבבם
מבבבם מ' בבבה בבבבה מבבבם מם ומבבבם לן שבבבם בבבבם מם בבם הבבבם מבה, ומבבב שבבם הבבבם הבבבם מ
ומבבבם מבבבם ומבב מבבבם ומבבבם לן הבבבם, הבבל ומבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם
מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בשם הי' האל יום א' חי' ערתשן תקפ"ה

ובכבה"ר אלכן ויחאו קדוש השלום ושלום על ישראל ועל ירושלים, אם עדות בקול הכלים המאוחות הנקולים מתרפים
המיקרים הכוללים הנשים בעדות בדשן ובמדות תרפים וקמלה קבוצות אקנשים ונעולים / בעולם
עלמים, בהלכות מחוינים, בדשיבה לנים, ולאומרי שמתמה אוכא בהלכתא מחוינים ומחוינים לבריה
שמרו עולם עשרים ומדנים, עדני ארץ ומורבי לאלף, בשלה ובמיתה ובמיתה רם לחם כמה פנים
ומונים ומלגיתים סקיבים ומאמרים מנהיגי ומקהלי כולל בנשים לאמה מן ולדים ונלדים מדות המדינה

בה ומן ומנת טובני ובינה גם כתה נמשנה ליחד אותם הבאים של חרבם ולא עלתה בידם, ונם בלי ידה ומן הגל
נמשלם בינם, הן אחת אבותם שברו לן אתם מלהלך ותשלם תן לקבלם נמן תעמה. אפס מלבה הקפיבה
מקום לנה אר ולא נעזור הישמת כמתי, כי כתבה ובכתב יל בכם התולדן כמת כמשר אובר לחלן, והנה לן אר
לא אבנם לשיחתן טל תם כה כתיבה מנתם הדבם הנמא אנמת הלבר הרמני הנוסל תנים ברק מה מקומן נאם מ
(כמי ומן ומן) ובלולי הבילה נעבלים ובאיה שמנו ומנטין מנלבה ברם המלבה המונה ומלנת מה ישראל נבולים
כתב, ונהבתי כמר אמיב כקשונה, ומן כתב לת הלבר הרמנ הנל מ לתבם כמב לת ברק אבי ולא שמנה ולא
ראינה, ומנה נמם לבנים לכמל גיב ותנחומת נכתבם מר כה, הנם כי כל אמרתי לבתנה כלום שלום ובכבה
ולהבינם נאמנה כי בהה אם מלבלים הרבם כמר אלבה חבבה, וכבם נמנו המקבלתנו להרמשים הלבר נמם
נשלחתי בלהן שחל כמלמת ומנר ומבנו מל המנודה המלה להם אחרי נמנים אבנים מה כמנל האנ ינלו ומנלים
אנחת ומנבות הסמנים, בהה' המנלים אונן להתבל מנבת ושמי אחלב תן כמל מנ, ואחרי ומבנו בהה
ההתחיבות של יתנים בקנאולנרם ולא כאשר מבנית מלאמתתי נמנים לם הבם הלבר ומנחל מ ומנמנו בהלמה
שלחו את הלבר הנ' לבתם לאלב תן והבטחנו ומנמר בתריקאו נמנת אנ תבתב בנלמי מנר לבר בנבנתם
ובהה' המלבלות הבתחיבות מנולה כמת מה עם אם מנשנים כבם בלבחלם הלבלה הרמל הנ מ באנמנרבנילה
ותם מנמנ אנבים אנבים האנרבל אנ ומרב מלם אנבנים בלבנה ומנר ומבם נמנה בהה להלבנ מה בהלמה
ומ הנמנבנים מנבלב חנבב להתחלב לפי מן. ומן מ חלבי הנמנבנים הון מנבאנ תן גם מנדנה בנמנתנ אנתם
ומחולבו לפי מן, ומאנ רם מנום מנלה הבלבה בנבנלת בנוונגא ומבם בבבנים מ מ מנ מנבנ אנבה ובנאנ
בבבים מ מנ מאן מנומנת, ומאנגא ולא אמתבינגי, לן ומבי הבלן קבנים בבאנבנו ומבנמנ תן, גובל ומנלב
הנתבלתנו בבר אנ תן ומבתמנ בבה ומם ומנה ולנה לא ומנמנ לי כמל סומנת, גם אם הנים תן מנקם מנמם הנ
ומבנמנ מנאנמנ הנקם כי אם מנמת הבנ, ומה שמחנב הלבבן ומנשה אנ מנבם ומנמנ לבם ומבנמנה בנוונגא
אנבם בנשה ומבלבן בנבר הנמנתם באנבם הלא הנה כמנבים ומבלנים, ומבם הלבר מנחנ מ אנם הנ מנבנ
הבבר כי בלת הבלנה לבנוונגא אן לן סתמנן מה ומבנר לנם קהל תנינדים הנן ומהבם, גם אם לא אמר הבם
הלבר מנבה בנמנבו מ אנבן מנום מה ומלב מנמנתם, הנמר ומנבב מל בנמנתנ ומנמן ומנלת ומבנים בנמנמנ
מל. ומנם ומלבו בנאנ, לפי בלת המנומנים הנבנים מנבנוונגא ומלא ומבנבל לפי בנמנ מנ הלבר לנבנבנמנ
אנם אין לם אנא הנבאה לנמנב הנמר ומבלבן פי בנולה הבלנ, ומבנה ומם הבל תנומנם הנבה מנוונגא, ומנם
לא, הנא תבתבנו בבנת מנבנ אנמנ פי תבנם את אנר ומנבנ, ומא ומנבנר אנ אנבר מן כי אם
ומן ומ הנבנב ומנמר ומבנים ומבנה, ומבנן מ ומנמנ ומבנבי כי אן ומם בבם אנבם מנבנל ומנה מנ
ומנ תן בנמנ תנבב, ומנמנ אנבנבי ומנבם הנבם נבנה ומבנבת נבם בנמנב הבנבנמנ הנ' מנבנבנה
ומנ תן הנמ מל אנת בנם ומם ומנ מנמנתם הבנבנה מנ ומנם, ומן ומם ומנבנ מנ מנ ומנמנ ומנבנת מנם
כי הנמנם בבל מנ נבנבי מנמנ הנמנת הנבם נבנה ומנבנבת נבם בנמנב הבבנמנ הנ' מנבנבנה
ומם מ מנבנ מנבנ ומנבנ בבם הבנבי הבנ הנבנבנמנ מנבנבנגא מל ומנמנ ומנבנת ומנבנבנים לבנבנ
בבנל הנבנבת ומנמנ, ומנ ומבנבנבת תנר מנ ומנבל ומנמנ ומנמנים מנמנבה ומנבנבנ לבנבנ
ומם מנ ומנמנ בנמנ, ומבנ הבנבנמנ מנבנ מנ ומנבנ בנבנ מנ מנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ
ומנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ
ומנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ
ומנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ מנבנבנ

כתב

ביבי ומשי בעיניה אל תן. חוץ מזה אם אמר ומה חי. אין בי לא תשבה ולא חכמה, לא לבדקה ולא מלות ואל בעיניה אל תן תלכבל
ברוחה לאמת בסתן בגדל לאל תן דולה ומגדלים ולא אתמסן כי אם הישם מלבדק, ותעוב לבבור שהתחלים, ואמרנו מלה
אשר הנה כמה לו מתשל ה תשב הדם אמרת בתעלבה גדולה ורחות רוחא ותרה עקיר, ועל אפי. ועל חמה הא לו
לשב ומתחיב בכסו אמל מאד לת להקבר עליהם הרבתי, הן משחק אם על תלאותיו ועל ברכתו אך תעבר הרוח של
מבלה יי. נקם לו רחות הבעיים אלה בעלמן הרגל, וכי סביבו אל מעוף ומשגיח הוא! — ומה לו ולם שהוא כתב לת
בעניני הכולל הוא, כי שחר שבר הי לו עשה אולא הוחנא מה לו ולם. המלבן לא בקש לבי ולא חוו שוי, אבלי לאמת
המתבנים ומתקומם כאוי להתקומם בעצמן, ש לו הבכרי לשבת על אבות הבבם, ובקש מה עשיתי בכל בה ומהשלם לאמר
ומבני אל רם ובקרבם מה מלאמה בסוין בדרכם המלבן ברות הרוח ומשני אל תן תלוי בי, וכי לו הברך ולו הדור לבמה
שולם כרכבים האלה ובקרבם מה מתחב בעמן ולבות השלוחים שבעלם שמה הן מקבבים כן אשבנים לחוו כרבבי של
מאמנים רולם לעבדר בראת השלוחים ומעבם ומשלוחם מעמם — מה הבדם ומעוק על הלשם מאמנם שבמתן לבות מלבות
לבמן ומומו ומלה חול, אבל לא מלבת הכלל הוא בראת ומבן הרבים ל — קול המון בקול שבו, ומל ומה לב ומאמרי אל
מה בבריבתמנו עולם ומאמרים כי רוח ותלבה גבולה שמה ולאל תן בקבלות התחיבות ומלא יבואו שלוחים שלב,
ומו שיבבה ומבן הבאות לאמה, ומבתה מלבת הכלל מעמת הבמה, ובי בהמה בו. הנם פתחים הוא הבה בדרך
מבלה השלום הבבר של חבלם לעבלך, ומה מה ומבלה בתעבלתם הרשתם ומן מרע לבלו שבמ אחי ובבן ומשלם
מאמ מאלם לבלם בגולא מלבלתם ברמו הגבור הרמני אלה יעקב מאר ומעבן מל באמשטרדם, ומבן ומה שלבות הרחבים
באלה הלא ומה הלבן ומה פה הבלך ומלא ומלבלם מלבות פרשה בארנש אל תן בכל מבנתנו ובלבתם
ומשפטי ובמ באיטליא ולא, ומשוקתנו הרחבים תבו שוחבלם לבלתם ומבי בדאר ושלחובו לי לבבי הבלה ומאמר
ובכבן כתבמ לחולנא ולא מלאכים מבנים הבלאים ומה ומל ובוא בתם מבלבן מלבנא ומבן ומבלבם ומשבים הו
גם כבה, ומעמו לי ומלה ובו לבולבון הוי ובכבן כתבמ בם לבבים המומנם ומשבים ברבולא מבנים הוי
אם מאת נוסיף אל מבלך כי שוב ראוי באמרת בל אלה אשב מל דבר בתמה בשומה מאמר והוא שבתב לת
תלבן ומשבים מם הבנבים שבתבלם תם וכו ומל כאלו ומ שלום ומלה בומתם, ומלבי המבנים
חוב סנבים ובקרבם אלם לבבתבלם תל בתבו שמבן מל שלומי הכלל תבים הוי ומל כל שלומות כאלות
אשבנים ומשלו תם בבשמת נקם מל הנבם ומל הבקל, ומאל יתבמו שם הבנבאות הלו, וכי כל שב הוי
נגם מבלבת האמרת הבל הלו כמו שבה מבר הקבם תם כמו כן אמרת מבמבם מל רבא בנא, והבנאה לת
לתם שלום עמהם לבן ומכלו לבולבל לבמות כולל תבים אשבנים אשר שלחו לבבים ומלו הבמבם הוי ומאן
שה אבלו שלום קבמבא, ומבולל הבלם ומלאם מאבם מבמבם אשבנים לבמבלם תם הבלו מלבם כל הבמות
הבבבים בבבנג (והאמרון הבבבר) כן בתב בבלבו, הבא גבבא קבמא, ומלל הבלו מלבם כל הבמות
מלבב בבבלו מל הבבבים מלבבם הם כולל בבלו בבלבו מלבם, ומבלל לת כן מבן בת בבבלל מלבבם? הלא בלבמת
גבולה הא בבשה מבנבם מבנבם לבם שם כולל בבלבו, ומבולא לא הוי לבבשם לבבל תבנבים, נא מל מ
בבם ומבם ומבבו לם בבלבה, ותבבלבו בבמבנה, ומלבבו לם מבלב הבבבא ומלא ובבבמו שומא הלבא
ומבולם מלם ומבבר בבבב שם ומבבו מבבר הבבבה מלבבבה מלבבבים תלא אשבנים ומלו מבבמו ומבלו מבבמת שבה מבבלב הבבו
הבנבלם בתר אלה מבר עבבים ומם מבתם הבבבל מלבבבים, ומבבם מל מבנים בבלם ומבבלבים בבבתם תבבב
ומבבו מל כבי הבלבם בבבבות, הלם לם נבבבם בם בבלה בבמת בבבלי שבה מבבר, ומם אבנים מבבבים מבבבם
כי ומבבים ומבבבים בם ובבבן בבא אלה רבם לבבבם ומבבבם, ומבם לא מבבבם, כי בבבו מבבבם מבבבם
ומבבבים בבבבלם, ומבבבו ומבו כי בם מבבבים ומבבבו מבבבים, ומל ומ מבבבם מבבבם, ומבבבו מבבבם מבבבם
ומבם מבבבבבם מבבבבם הבבבבם בבבבבם מבבבבם מבבבבם, בבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
כבבבם בם כולל מבבבבים שבבבלם תם מל הבבבבת בבבבן ומבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
ומל מבבבו בבבבם. תבבבות תבן מן מבבבלם הבם הבבבבם ומהבבבו מ מל הבבבבו בבבבם בבבבם הבבבל
הבבבם מבבבבבם מבבבבם, ומבם בבבבם מם בבבבם הבבבבם הבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
מבבבם הבבבם ומל מבבבו בם בבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
ומבבבם מבבבבם ומבבבו מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
מבבבבם מבבבבם מבבבבם

עפה יום ה׳ דוי ירושלים תפ״ו

לעזות כבוד הרבי המלא תמים מרן ומורנו הרב ר׳ עקיבא אייגר מוה מתתיהו נר״ו אשרנו״ מ בקהלת
קדש תמבכ״ו שלום ורבקה ,

ברוך בוא לשלום ראהך ולשבך לקדש מחבה , ורבקה שלמה חות בתנשק אדר הדרך מאמרת הרבנים המופלא
בכולל תמימים היו ומלת מ״ו לא הבמ״ו כתב ער תבשל אנחם הדרך ולא כתב יום ומן בחמבו ולא ידענו
מאיות מנמ״ה , ושם כתב שיבקש כתב לא ברוך שכו ולא ראינהו ולא שמעתיו , קראה אינם בקיאים
בשלום אמרות כמו הרבנים המופלאים בכולל תמימים הן . התחתרו והו לאמרים כאיש אחד תמימים ויקיא
מראל האמת , זה הקליד ומבות ב״ל לקחו . ולא נתחב בית שם אלא על שמאת תנם ומבוין מרקבה בשמ
ה״ יחתם על שמאית שמו ויחוש לם ולעבה ומגאולה שלמה בבלה , והנה לא אובל לחלבו כהלכה כאשר
לא הבמ״ה האמרת הנ״ל באמרתם הנ״ל כתב בקלה שמגדר לו 505 ל״ האלעזרל ולא יבשת ביחוש
ובעלם הדבר לא מו הדרך של סופרי אמרת , אם שולחים בשם דברים שמאו לא ומגיד הסתב בדרך
אל אל לקבל לפסול מ״ הארור בנו ובנו , ולבד כה לקרות לקבל גלה ולא כא . ואומנם מבין תלבוש
סלו ומיקרה , בנדפס אלה תלבון שחוק שלום שלו עלה 1016.4 ובאותה תשבון יש אינה מעות תלבש
גלבון של אשפנע כמו גלבון של אלא והוא בחות מכן כמו שאפרשה לו החלבון , גם חלב מעות
הבבוחר ואוטמא ותכם יאר לחור וגם מלה לחלוב שלוש מ״ 242 ל״ מיגורהו יה בולא לי כי הרבה
הבנין גלה ואולם הבבוחר ל״ שלח סך לא 327. גלוקן של אשפנע וחר בחמבו 85 מיגורהו והלאר
242 ל״ הי מהסבובות ומלת ומה כמו בתלבוש מיגורהו והסבובות הלה 327 מתחב חלב לעות
242 ל״ שמגדר לו תשלוש שה ולא בלוקים ולא ומר , ובבה הסך גוסו יש מדר הנמש שלא עלה
מעות האלא כלו 19 . 317 ל״ , סוף רבם כפי הקבלה שאמרתי לו ומגיד שלוש 8 . 1826 ל״ מה שלחת
ולנדפס מחיר מן — 1826 וכפי תלבוש חייב לכולל 6 . 183 ל״ מה שהלוה בהבבוחר הרי 1826 ל״ מ
6 . 183 יעלה 6 . 1000 ל״ ויהוא ויתם מה שמגדר לו , מתם אל ומגיד כמת 505 ל״ וכי תמו
ששלה מ״ כל הלאות בדרך , תמה אל כאישר עלה תלבון הלאות עד אל סך 8 . 259 ומלם
ואל מ״ והי בכסל , ומוב אקלה לו מבוש המשבה מ״ מ״ בלאנרגי אל אישר , ומה לא
ישמה כי הלאותו מלנדפס עד שהלך מ״ , ושלם אמת ומה המשלוש כמו שלקח שלוש מהבסיה
ומן הנמנה שתהי הלאה הנ״ל עד שלוש מלכם , לכן הבמ״ה לדבר כי לבמות מוצה הוא
בתשבוש , שכל כיון שהרב האהלב המאוה ומלגות מהרמ״ל כתב אלתמו עלו אמרתו ומהיה
ארילה פלחים לוסחות לחלבוש המאוה , ושלחתי אמרתי לנדפס ולמות לשלם להסתר על תלבוש
עלחם לוסחות , ולא ידעתי אם כבר עמל אותן אם לא , אבל כוש כוש ומסתר תלבוש שנות ומקרה
המשב ולא יקח חל מה שאומר מגדר לו ונכרתי שבמה שהגי לו תשלה שהלה הלאה על הית ששלחת
אוב הוא לא היל ורמס מה שמגדר לו כי אם 43 18 ושאר הבמה ביקרו כדבר ומאמר
להאות כבר בנא הרב האהלב המאוה ומלגות בבנר מהרמ״ל הנ״ל ומשלח לו כמוקבה בירור
תלבוש מקוים מבבור המלא הנל , כי שאומל לנגור ולתמם תלבוש . ואשר הקלות לא כן ליך
לו ומאו כי אם מה שאמר מלה ובקרים מקאמרתאמן לא בא כלום . ובמגן בריון המשלח יקבל
חלקו לומם כאשר הובטח . ומבוימה נו לו מר הית של הלבוש הנקלה הרמב״ם הרמב״ם הרבאלה
מתחם בצוהה אם הלה אותם בדלמן לירושלם שהלך מו אם לא ואם לא שלם לא שלם בתבקה הבא
סנדרת של אמם ל״ עזר מרחק מ״ ואותן 1/2 ל״ שקבל מאחי מי כלנדפס שיבקים שלוש
לחלה ומה ושלוש לך עזר מרחק ומ״ ושלוש לו מה כלנדפס מ״ והו לך שלום ובקרב מאדה ומ
אותם הדפסת כלם תקנו סקרוש גוא שלך מבבר בבאמלבדם הלקח ומשלח לה אותו
והי ידעה ונאמן הלל

[illegible]	—	—	—	1/66.
[illegible]	—	—	—	9.
[illegible]	—	—	—	23.
[illegible]	—	—	—	12.
[illegible]	—	—	—	5.
[illegible]	—	—	—	10.
[illegible]	—	—	—	12.
[illegible]	—	—	—	46.
[illegible]	—	—	—	6.
[illegible]	—	—	—	5.
[illegible]	—	—	—	200
[illegible]	—	—	—	50.
[illegible]	—	—	—	123.
[illegible]	—	—	—	11
[illegible]	—	—	—	48
[illegible]	—	—	—	390
[illegible]	—	—	—	102.
[illegible]	—	—	—	50
[illegible]	—	—	—	317.
[illegible]	—	—	—	13.
[illegible]	—	—	—	216.
[illegible]	—	—	—	2.
[illegible]	—	—	—	1286.
[illegible]	—	—	—	6.
[illegible]	—	—	—	1961
[illegible]	—	—	—	6.
[illegible]	—	—	—	1881
[illegible]	—	—	—	9.
[illegible]	—	—	—	1000

לעלות כבוד בשבת הרבנים האלהים המופלגים ומלוחים דבריו חסידים אשרנים לבבו לחלב
ל' עליהם ויחיו שלום עליכם אמן!

כבר כתבתי ארבעה אגרות כמעט עלאים על כל גבולתם, ולעלות את עלי להלה ברוטי ד'
אלהר, והיה הוא ראוי אליך למשם כתב שנית ובכן בקרוב פעה ומעכרים על מקומי הסא
עם המנה לכן הקלתי בחאגרים האחרים לדבריהם ומנומם כים ומאהם המלוחה רמקם גם על
הרחבה את אהלך שלו הארוך ויתם בבקרים הלכיכים לאחם

היום בא לפני גיך בהרבה
האבלה המופלגה מהרה בקשלם אמלותם מי מן שכו מן לה אולם גם אוניוטים סמך אולך שהל האלדיים
ישר כבדה בתשלומו מעלוותיו בכחם בו אולך כלשון אשרנים טוביים האלדיים גולמן
ולא נמיאו זה עיר לה ומלכך ומה לשון אומרת לשלה לה ובמה אוכ שפוקתם אומ, ומה
בלשון ברוש שלאו לעבר עלבך תשלך, זה קיבלתיו אבלתיהו, אם אמרתי נותנם הרשות
מלכך הבלאו עלום שלח או אוו פשיטו עשלים כלי עיכוב. ומה אשו שחתי מעוה לם
עלכך חבר הלבבות לבו בוטרתם הבאו לם בנובה הוא בבאר בגיך אבי בואר לא
הכבו לו הנעשת, ועל האמרת לא חתמו מעה עלכך מקבל חבלה, עוד גאות לא מיבו בגיך
אבי באר שלחבו שמלחו אוו על סך הלה אבנים. ולא כתבו שהשו האן מסך אולך שהל
לבאת סוכר האמרת בשמה כתב סך, והאמעל לא יתן כל סך אבנים הנעשות מסך הנע
ואולי, מה טוב ומה נעים ערבה. ובמעמ על עמק רוב הבלו. והשתו באתיה להנא לא
הייתם לסמך לכל הבוחה שלחתם להעלות החלבן בבאבנים ובכסף הוי תיבה לו שלקח הנוסל
הלו בבאבנים, והביאך הלבו על שבבים בהיות גולבן האולמרל, ובכל חוברה מהם
שיובלאו אוו על שלב אבנים כי בדק הבעוה טבה, ותשום לשון אחרון שיובלאו אוו
על 2000 והנם עולה בבה אוו מוכן על סך הנבר שיחתו מעבך מעוה לפת
ומקבלו הם ומשו לבעסול כמו זה שבלים ובכן תוכרע מחלבן הדרכן באמרת הבא לם
המרה, ואמרת הבאבנים בתעסה ובקבוה עובדת שאוכן אולך שהובלאו ולקחתם
כעבר הם יבני שלחות הלבר זה בלבבו מ אשר זה בכסף קיבל שלום — 700
והנו אשר זה לא קיבל מבינו שהבו

85 · 10
214 ~ 10
1000 ·

ואמלוו נשות רבה בימה שאוים שיבך לשלום שלחה
עתה אנו שם אלפים בולמן סך תלבנים ובני שלחות והרשלה אשר לא קיבל
חלקו אוכן ואם אבנים . . . . . 755 ·
בני שלחות הלבר מה לבב אשר זה לא קיבל שבר שלחות — 1202
לשלם לחם מה עזר מבכם מה נשלחו לו מלאכו סך לא אבנים
ואיב יב שהם לשלם לבולמה שמה — 43 · - - -
1200 ·

(והולה לא יאמר כבוא סך מה שראוו ומשלו ומלוקת הכיל הבאבי זה מסבוך שהבטיחו לו קרבנו ומלאו
ובכן שבני לבני הום ואומם לקרבם)

מדינה תקבוה מלחים שאם שולחים בבה יותם מה שבתבנו שלב אבנים כבני לבולמן
שם אלפים בולמן האלמרים ושם והיה לאמר שהם בני שלחות מהם אשרנים
שבה מאות מחשים ומלה בולמן, ומפרו שלחות אלה לבני רוב אולך ושם מאות ושם בולמן
ולשלם מה לך מעבר מבכבים ומלמה בולמן ושלום תבנתם בבקל ומעבר
שלות מעבר בם בשעותם התבנות ובמקום נתנים ולא שם מאם מאוה, הבלה בשם בולם
אובלת בלמ שבה לשם בולאו שלכך מם הבינם על בולם אם ומקבל האם ומאל
בשלבם לשלמת לה אות מאו המשתבקים בים בים לקבל תשובתם הבלה בבוקרם
ולתם לכסף מולבו

חיים ובקבר ובשמחת שלום ובעלות אבותי מרי הרבני החכם האלוף אביו אשר ונאמן ושמחון ומרים
בעמיו כשם אוהבי לבן בום אינלי שי, שבלי בכנו חסידים אשר נים מאהלם תובלם /
אחרי בחתם מלוכתם אלם בעד אלם תולב בישובים לבנינ הבעות באוסטרבם ילא, והיה
בעדי בחתי ילדתי בנים ששה ואוסטרבם ינים ווחמעלו סוף ומוחלן מן לבם ומחלן, ואז אחרתי
הבשר עין באשר כבר הבדתי לחתם ומלת ני, תלת חבל הלב, ובוכבוקלו כ עמנו ושמנו כתב אבי בואר
לנלם הבלם ומחרם שם, ולא כתב אבי בואם בנלם בוינלאה ילא, ולם בחתב ומלתם שי, כתבו לב לבבם
בטורים, ובקלנו ושלות אנשים ומלתם אל הנרם אשם הוא חתם שם, ובוכאי ילה ובא ובבא בנלם
וחבל על חלם בלם אין טרם בנא אבואה, אשם שלנו עלי אחת לבאי, ובבני בתי שתם בתלוקם,
אך באלה כתב בלב ובאבוה ובאבוה שלם אם כבר תחבתי, ואחבב שלנתי טרוסם, ולשום חלנו חבלם ובנו בא בחבה
בנא, ואשבבו בלבם לם שנו בלב בנבחים כמה הבנבבם /
ראיתי שם בן בל ואלם תו, בנים קאואל אם שבנת הבנים ווא בלב הנתן יוסף ווא לם, אם בב
בנים שם באמם הבנים של הבל שבנתו אבותו, טב בבנן אנוך, ובאם אם יבלה לובן, אם ושם
לב בחב בטורם ובל בבקם, אחבם בנים בחבם בנים, ובנתם לה שבתנו לבן שלם פי בלתנו, אלם
בבסנו כבם בל, ובחתם ילבם שלם פי אבתנו שלחנו ובבבם לשנות לנם הבלם, באות אנב לבלבנלם
ולא יבלבם אם כבל בבתי לו אות, כי אנתם אתם אלי, שבא הבנים בבתבנו אלו בבסבתנו לם בתבנים
לנבאי באל, כי לא האמנתי בו ובשנתם שבא אלם בשלם כמנים כי אבנים ילא, ואל אחרי
ראותם הבבנים שבתם בבנבם אלם לם בחתם כי ובבו שלם לם בל יבבי אי תבבא ובאמם ילבם אחל
לב בבו ובבנתו בלבם, ולבלנו בבא בבתם אי אמר בבם /
ואותם לבתם לבלבם כבם בבבחבו כי בלם אלבם אתם, ובבנו לא בבם לם בלבי, אבל בנבנים אלב
לל כבר שלחתי לבאבב, וכתבו לי שלום לבם עם אבם ושלחם לבנבסטאנטינל ובלבתי ושלום לבם אבלבם לו
אבי בואם, ולם נכתב לבנבסטאנטינל בעלם כי נבר /
לם ראיתי שבם שלבם בבבל כבם כבר בבבבשלחנו עלבם נמל שלם אותם בבבבים בבאנבל, ובולמבלם בא
חשבו אבם ושמנם ושלם בבאנבו, כב יבלם ובב יוסף לב ילב את בבבבב, ובבנו לא בא לבבי כלם, ולבבי
אני לבבלם על נבם, יחב אין אתי להבבב לל לבם מולבמלו, כי כבם כתבנו שבבם האמתם ובשאל
בם בבבים רבתי, ובבל ושלם בלתבב ובבם לא כתבנו הבבבם לל הבבאות בבבב בבתם, כתבנו
תשאותם ל בבבנו ול האמתם בם לב בתבאתם, בבבבם טובבם ונבחבם /
לבבם ובבבבם לבם לבבאבב הל, תמבי אאוב לל הבאשם בבבנו שבתבלם שבא בבבם ובשבבנו, ולא שם
על לבו לבאמתם אנם הולבתם בבלבא ובבב בנם ובנים, הלא לבבם לבתי עם שבבלל לבבנו אמתם ובבוא
לבבו תבבבתנו, ובו בלבם ובבבם הוא יבב לל בבבבתם בבבבבם, ואם כל בבבם שבנים ט אבבבבל לא בבל
לבבו תבבנו לל אבבתם אבם חבנו, ראיתי לבבם שבאתם כתבנו בבחלם בבבב לבבתם בבבב
אינם בבבב בם בבבבבב בבבוב אלם לבבבבם בבבבם שבבבלו לבבבו, ולבבי כבל בא לבבו
ראתם שבבם בבבבבבא ובבבבבם שבבלם כבבלם טובבם, תבבבם בבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
לבו בבבבבם לא בבבלם ובבבם, ובבבבל סבב ובבבם הבבבם שבי אבבבם בבבבבם, ובבבבם לבבבבם
הבבבבבם בבבי בבי, ובבבבם לא תבבבם אל בבבב הבבבבם כי בבבב בבבבבבם ולבבבבם בבבבבבם
ובבבבבם שבבבבם שבבבבבם לבבבבבם בבבבבבם ולא כבבבבם. ובבבבבם כבב בבבבבם באבבבבם כבו שבבבבבם בבבבבם
ובבבבבם שבבבבבם לבבבבבם ובבבבבם לבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
אחרי בבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם
אחרים לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בית מדרש לרבנים ומורים בקיבוץ דתי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שם שלשים ערבים שלש אחר. וחלקי הערבים נשות לדקדוקי אלו לקושטא דקא חלק ערבים, וכל חלקי אשמנים
ושלו לגיס אז וחלוק לפי מיעוט ומשותף הוי. ובכן פתחתי לפני הדרך להיכלא לכל עולם ולקבל התורה
מהקב"ה רומא שבדרכו. וכפרי החלוקה עדיין לא באנו אל עיקר השוב עם שם הקהלות
אשמנים לבאלי מ. כלל"ה היושר הוא לפי מן, ערכם בעה"י. ושוה מיניהם וכל אחד ואחד
חלקו משלם כפי הגיעו עם השעתם ולפי האור לא אולם לתשב על האחרים הגדרים פלאו
שמקל ווולגא יעלו שיכתבו לשם על גבם הכלל בלו, אחרי ובלד להם מני מתבנא כי אין גוים
הדות אלי מכל קיר השיות שבאשנב ירא פרפר, מנהיים מעלן. קארלהוא ומל באבן
האלי. בין הרדקלב והגלול אולטמלו. מאד ומימן את עלנים בגבול שאות שלחם ומתמת לשבי
אפ תחלה לו. ותשוב עליהם כאות, כי מה שמתבו לשם באות המין, זה הוי לבאמת מל מן שבוגלא
עיקרם כי אם בעבר הערבים ולא בעבר האשמנים ושבי אלי מ. אפ פיק שבאים לדרך להתקבל
בעבר כלם אין מקום לדקדקים שיכתבו שמה על רקא בגא.

ואחרי ראינו מאמר כי לא הגיעו לזר קדשו בתקונים בהקשות השתקלות התחיבות מחוברי מגולה יעלא
לתת סך הכיר עמו שנה לאלי מ. תקנת בזה שנות קונטרס הנוגע והעלם יקולם מחכו בני פארו ובנולו
וכן יבלע לחוי כי תלבש חכן ה הלוח בינתם במעמקות יסדנו ארבה ו של מתחיבים לאלי מ כל אחם
ואתם, והסך הקות הוא נב כם ושנה, שהוא אל ותש פרוסל סחות מכלם לא רבם לקבל,
ורבם בכולם שלו חיקם מרש שתנו תפלה ולא אולם שהתשב אחרי כן לבות מאנשי חקה הנו בשר
תקות הקתיסבות במדינות הי ארה לתפלה, ומאור הקחות לקבלם נתן א כל האל ושבוע שהוא נב
כל אל אולב לם פרוסל לשרק, ויש מן שלשה זהם שהוא 3/1 לם כמות, וכמה ומה השי מן ב כשלמל
שהא לחלק נגם לשרק ויש מן ולם, ובאומטרדם, ושמן ל כל ה כל ובב כל לשבוע, אב כלאר הדעי
בעם לא שאלות הלו ב כל לשבוע ולא פחות מן א כל ושה גם נתמ בלי הקרק, אלם בעלה בע
שדינות בזה ועלו בשבילות אחרות הי הדרכם הזה בעה"י לחו לשארות בכולם, ואין הדרכם
תלי אלא בהשתבלות כאשר הלוחם מעיון, לא ילות ולא אנ פלוחם לאות כי ונגל בדבר
הה לם בכל בינתם, תלות הישר הי בשלשרדם, ובאולם הנלם עקרתם סיכי ושני אתם
בינתם, שלם יסדים בעה"י סה האל ומלו, ושלם נפלתם לקל הקל השארות ואות לאות מקאות לי
בעה"י עלתה בדי בכל אלם רבו, ונפלתם בעם כל הקל שבינתם ובלום אלם לא ילאות
מלקם אלם רב אם מעט. מן יתנשב ויגבל עד הגאל, אחלה סם קדשו ופני מעלה בבר הגיב
הדרכם הראו ושלם מהחג ולה מן לשלם הדרכם האלה על לבם אולי ולל מיסב הדרכם גם שה
שות ועלה אחתה, שאת מלבם כאשר כאו שלחו אלי מ בעלים לחתם, הי רומעלתם מל האלם עמה
הקל שבאלות סדיים ומבינות שלמראל ועבר הנשים בקרבו היטם אה שהאותם כתב בסדרי השלמל
מתיבת יד קדשו כל תבא ליבו מאבר הקל ולא, עתה בה כמה שנם שלא כאו שלח אי הם מל
חלן בעות הקלה הדבר אשמני אלה אנקדם שלמה גלם מ שעתם שם ברכ הלוכו ליבלגב ולא
שעתם שבקם שם כלם כי כבושה לו רקה להתקלות בחרות שלוח אי מ, ובאומן א לא
קולה אי מ כי אם מהתקל בשלה הקל ולא, ובאר הקבלות שבבדיה ו מה עשו עם מעות מחלות
הבגל ומתנת יד. אמרלו בנים שבמדינות שוברים ומלגים גם ושם אי מ ובכן נתנו כבר
ברים שלבנם, אב אולי לסבת מה כי הדרכם לכל שנתה ונשתנה בבדיה שמה, ובקלה
קטנה מרוגעתם מ יתבר הטרה ונשנה, והארץ תבור כאשר הי באנה.

ושלם תנתם ונגל ומעבר ובא כבר יכן בעם הבר, ומעבר בכלם ומעבר גדר ורים בגל המרבה
הגלבה בקדם נאמר, ויבלל מעשיהם חילה, ובפלו לפני ה ורלה, עב בשו ובומם את מלון יקלה,
ירחם את בן ובחר עב בירושלם ובא בבר שמרה יכן הנא ושאל, ישמע לבטח ושם ובכלם
שנם אחב ריר בבלו, כל אחר עברו אבנם הקבלם אסלבה נגרמת לחגלי הל המלבה
לחיוק מל הדרמבר הנתנו ובנשמה, ולה ברחם שלום תנתם גם בשם הקבלה בבאושטרדם ובא
הרם שם בעלבנם בקום מקלי ואורלי עהה מחבה החנים של דעלם בקלבות שמרדם ובקלבאנ. יקלי

ובמלם שלום ובקבה ותשואות חן חן כלם בלם לעלות כבר הבר הגבר הנבים הנעקם הבלי הולם
הנבל לבדה ותמר, הלם מגלי בלו מ רשת אלה מלמן ומלקדומן מ ילקה אם על כל הבריה שם
מלקים אלה, ונם אל מלת רבשו הדרכם מגיעים.

לרב מרדכי ז"ל — אשתו ומ"ל כל שבט תבלה

ובברכה ד' שלום ורעה בטוב ישמח. הנה אל הסדרת הדבר המוטל עליך רבי רוח אדם תבינה
ידיו אדונה. נעלמו לשולחו. ברוב מעשיו, אתם ובוראי כשלת מוכן לבוא בינם שברם בעל חסדים
אלהים חם.

נעלמו נעלמות פרח העיר. והנה כבר הוא נגמר מרגלים אל יב שבט בעבר. והאות ראשית בכרם
שבבר כתב לא ב' אדרות מוניטאר. ובוא לאמר שלא הגלו לבני. ובוראי השלח אל שבביא אותה אל
צבא. וכי אולת זה כל האלף ארחב ומחזון בעים אל נבקי. הל הנשלחים לבנים כל הנשלחים לו. ושני לבחינת
הכל הגדל יגא. ומדרש אגדתיו. שאדר בדרך אגדו ובראו לו הבראו לבי בלה. ובכר הייתם בתרי גאולה ונקלה
אלהו קבלתם תשובה אל פני אגדותי מחבש ארחשם. הלחת שלחתי לגורל והשנית לגרגלים. ועוד הלא המה כלי
מעשבתם אל כל בדברי הרבים. אלף אדות נראה לו קלתי מבבדי עלה הנבל שהגיעו לגבו עם שבטים. והיולם חרבה לו
אל הבורל בשלחתם הבראת הגדרות ערבאי. ומהבאו לאמר לתם. ישם לתקוה שלחתם הבדל כי לא נשאר ולא נעלה
בגדות לעשות חמס בה אחת ושתים.

ידתה לתשובת זוקר בבריו של הסדר מה שבבת שבגל מרגלים עשו חלוקה כמו בוישלעוה אחר הבמה אלה
אנשי מאומן מעתה כל כמו זה עד שיבואו לבני גרגרים. כי בל כתב מכת. ישם אחתו ושתים ושלש. ושבב
אשר בבתב לחרב החכם ובדרשים בלל עלו נקבל אמת הגדות ומל בל בגאונים. וכמה ארחות מרחתו ונתתי
בבתשבתו הגדולה בכתב רשי ושלחתי לכם. ולחרן ונעתם כמו שיראה מכלו ישם מהדרת תשובתם הרמבה
בשה (ובכר הייתי מוכרתי בבבי מאוד שקבלתי ושלחה לכלה ישם אחרי קבלת תשובתם על מכתבי הקבלנים
ובאסר נשאר תשל לאחור ונשאר גם ההלתי מות כבבי עד כמה) ונם אחר בשורתן לו נקבל לומר מלי. בהתבון
אולי. יבקשו מגרגרי מכלת שנשאר אחרי. עשל זה של הגדות בשורתן ולא אהיה נבחל להשיב מרם אשאל
מעוד חוזל לבוגד.

ומה שלגר לו על מאות הקופות בבתיבים שמה. שנעלו שאר השלוחים לל אחר מה שהי. כל לחלוקו מכל
אוניות. ישם ונם הרב הנגדרם מהרמ"ק ז"ל קבל כלום. ובקל תבל מכלת לנו להבבר מחשבון מהרמ"ק ז"ל
על חשבונם הסך הנל שנשאר לנו לקבל לכך. ונם לא בקרהיו הנבה מבת תכנים לנו לבלבן שלנו
בהשם כדי תכנית. ובלבדי ובזות אחתם כבר אמרה. כל כי האי אלתא. ובומה הרבנים האבוהל
ומשבחים ברוחם בלהם כאהלה תם. ותחלה לא להסתכן בשבת ולקבלת כי מאד כבתי נבון.

ומה שחלה לשאול אבד לשלות לנו חלק הגדל לו שם שלוחות. כמה בחתם נשקפת וכמה מלומל נשתבן
בכבר על אשר אם לא הבדלתנו כבר כי אל אמר מעשים בבר אה כי אם לל הבאו לבנים ולה אחתם לם הבלבם
המלום לל בדלתם הלם. ואם מכלל ישם אשנה מלומל ומל הבלבם המנוסת ל. לא כל שמה. שאבדת שראלם
לא ולבנו מעלה. ואם. ועל אשר בשנו אחתם אל מרבם חולאו ולאלו. המלב רבנל קבלו בראלו בראלו
המנוסל על כולל קבל נגם מושרלם בקלי הין. ובראו מאמנה הם עשים. —— באות לל עלי המעשה שאנו
ברוחה לל זוכר לה הנות עלמו בחת. ול זוכר מרן כולה שלי. בשלל חבש חשם קבלנו אחתם מהבדרם מהבהנים
מלו ברוחבר ל שנעלו אל לבוגרם ולה לבנו לבלבנות אלה. ובכר הבבנו לו בתחלת חבש כמו הדבר
באשהרה בבטלה ובכו כלום לל יבוא ולא ילה מלות לו בבבי. ולה הוא לו הבוב אחתם בדרם. ונבלאתם
הוא בבדרם שבלה ישם אחם ובלל אחם. ולא הובר לנם מנם בגלה הנל. תשובתם אלו שלחם לל
בקבי כמו שבבר לנו לבתב לשם זה. ובכר חבבנו לבלה לם בלבנתם מתחלת חשם שבלל בראשם מלל
ומבלל סבבנים הין יחב. ובוש אחתיחתם מחבר סבבים ונם מבקבי ובאנו הין. ונם אחר בלל לנים
בבולנו. לנו קבלנו מגלה דבר בתלנה גדולה על מה שבבר לנם תם אחר מבלל שנעלו עם מלה לם. יהב בלבב
ובבראה מבת. לם נגלה לו לל מלבשו. לל הנתנות מעשה בלבבם. לל מה שבבלנו אנחנו לחבבו לל. לבבם
הין. ולל מה שבבבם לו מלה. ישם בחסבם בבבים לנם בשבל בבר להעלם כבו ולנו. לנו לבבם לבלל
בבבים הין. ובלל בבבו לנו תלנה ותבלבלתם. ונם בבבי תבבים. והנה לל מה שבבבו הלבם
ובשר לו נבבו סם לבבם ונם בבם מנבי הבבה לבלבם בבר המלה. ובלבבם לבלבם לו נבבו. לבבם לם בבלבם
חבלים בבל לבבם מלבם. ובלל אחב עבל ובלב לבבם בבלל בבבם. ובבבם שבל שבלבם לבבם לבבם
נבבם. אם הבלבם בבבבו של מלה. ישם שבבבם בל הלה לבבם חלנו בבבו בבבבר נבה לבלבם לבבם. לבבם
ובל לבבם לם מו שבבבלם מבם. אלה חל בבם בבבל ונם בבבבים ובל — מה לם לבבל ובלבבם הבבלם ובלבבם
הנבל הבבל מבבבל בבבבים מבבבבבלם בבבבבל לל לם לל אם הבבבם נבבבבם. מבל בבבם בבבבל ובבבבל מבל בבבבם

מרכז מורשת יהדות אמריקה - בית מדרש לרבנים

בלי

כי לא הבאו לבית ומלה מאומה בבוקר שבבר התחלנו בשלה לאו מאכל ואולם אם מוסרת
ונתנשת אופיו פרוטה קטנה לב שום שלום, ולא שלום הבאו מהלה והלאה ולא בקש לא יקבל
מבינו אפילו שום הוצאה, ועם כל מסלוחות מכל מ' אמן אם אולחות לבו ועלון לתבוא שבו מהבית
המנוסים בעהלה מה.

ומה לא שום בוודאי הפסד לא מאה בעלות בשלומא ותמהנו! מי שלא ראה את החבל יבא ויבר
מעולם לא מבר מבת חב עד שמשה כאן, ועם אם שהוא שותר אולם בקיאות בסמרחלבים עניש ר
שלה. אנשי אמנו, ועם נעלה מהם טוב ובעה כמה תמורה קלו הרבשת המשמשה אלגנם ראנשלה ומרת מהלה
שהי' יותר טוב לשלות ברך מארמלוה, ויבה מה! אולם כאם מעמו להאורך כמה, ובבר תבבר לא המעמלה הבן
הטב ובו בהלרה אל.

ומה לא לשלות לו ראמנ'ל ראמנ'ל בנראה לו תשב באותה שלה שבעת לאחב המחרון ולבו לפקלאו
— כבר הובאה לו אמנ'ל לאל מה מקבלה ומה משלומא מבקש שלוחות לאולהך מה כפי ובמו נקל
ערב אפרי שלוחות מגוולו'ל, בנמר שלוחות אורה נובלהו כמה שלה מסך מה, ולא בלות עמהלה
לוחרים בשל יה.

ומה לרושאל, עמן לבו שלמה מה המכן הבקרים שבל לחם, ולבלתי לרוחלם ונבר כי לא ושבו שלה
ושעשיב כי לבו נשלה חלום עד יבינו לא ובלה מלולמו מה, עם כמה אמן לבמה נחה לחלות הבקרים
בבלשמ ומבר לבולב בלו. לסבות פרטיותם לבו ובלא לבם מבר בחוקה הלב לבמה לבשאל, מבלה
כי מבינו לבן בטחה כי יתמנה הבל מל נבמן ובינתיים נראה מה לחם, עם מה הלחלות לבולם מבולמו
עד כבקם לבו רבונם שום תלמוד.

ומה שום שמעבנה לו תי מוב אחב, לא הבלמה בה, אם הבל יתמנה עם לבה נבבר בלה באופן
ובתר נבמן ומבמנה.

עם שבולת המבעבע לבה הבל הבשאחו מה מלבה — משלו וחולו, ובבולה לו מבולבא, אבל מה
שבולה סך מלבה — מבולה האולם, מלות נבר בבולה לבלולם מלות הקיסר הינלבשה
הבולו כבר בל הבולם לבי בה, ובלה בבלו. האולם בה הבינם מלו, ובמה לחל, לבל ובחולו לבמות חבמן
לבבר הבלה, את מבבלם בלבי הבו כמה, ואבלן כבבבו תבל מלתבלו שבשלה אבל לבל לבשלו
ובינלבלו בשל נבמן בבשבו לבבלה מה. והם שלם מבבמה ומחבבבו בקבמה מבבלו מבלו ובמה
אבל הבלה.

אחרי שובו נחמה, בראותה כמה בטל בל על שחלק לשלם סך הלם ולבו נשאר בבבה עד הבלה ובבב יש
מלות בחשבון מלות האולם, ולבן הנם שלה לו בבה קבבים מ' 5317 Zemirot 1826 מא ל"ל (מעל 21)
90.00 שהבאו יב בלבבלן לבב בל ובבמה שלם בן מה מ' נשלא מבלו לו עבר א מלבן לבב בלשבר לבבלה
אבל בב לשלות לבב ומבם תחמנה בבלבן לבו מה מה, ומבן הבן מ — 10.1 יעלה לבבה מבבלם מבלם — 1½
מבב שבלו ומה. עבר מבבלמו כי בבב בבלה תמה מבבלבם בבבבם בבבבם בבבבם מבבלה מבבלה מבבלה
שלבו ומבבא מבב עמנה עד הבלמה של הבלם, בבל מבבם מלות שלם אבה בבה שבמבר בבבבם בבבבם, ובם בבה שבבל
עבב, אבל נבבל — . הבמה מבבה חבם ובל הי בבב שבב מבבלם ובבב הבם לא בבא אבבבם מבבבם לבב מבבבם
בבבבלבבה לבבה לבב בבם ובבב בבבבם.

בלי יום ג' ה' אב תקפ"ח

ביום רחוי עת ראיתי הלבנון ושבא, הן אמת כבר אמרה הבה האמרה האמרים החכם הגדול
והכלל הגדולות בחדרה הבדולה ובשלום אזה שלמה נאמן בקבוצה ל' עדקה ותשלם תקבלא
לבנה אם על בבני אשלם מבל הלב בשלמה לבבה הבבאי כבל בבאי בם בבבל ובולבא ובבא בבבבה הבבבו
לבבבבבבם ולבבות מאמר בבבבם עד בב אבבא בבבבי שבות הום בבאם לבשבבו בבבבה מבבר
בבבבה לפי עבבבבם ובבבבבר כי בבבבם לבבם לבבן מבבבבם הבבבות הבבבבה בבבבבם בבבבבם
כי לא בבם יום הבבבם, והבה בבבבבים תחת בבבבה הבבבב ובה בבבבן בבב אשבבבים ל
עבבבן לבבת בם ובבבבם הבבבל כי מבבבבם ל שבלם בבבבבות בבבב ומבבלם בם אשבבבים ומבבבבם
עבבבן לבבבם, ובבבם שבבבל. קובל מבבבבים אשר בם בבבבים והבבבבם לבבבם ובבבבם בבבבם בבבבם
הבו לבבבבבם האלה, ובבבם שבבבל. קובל מבבבבים אשר בם בבבבים והבבבבם לבבבם ובבבבם בבבבם בבבבם
לבבבם אמם האשבבבים הבו לבל ובשלם שלבבים, ובם אם בבבם ובבבן, ובבו בבבבבבן הבבבבו ובבבבו אמר

לאמר

לשמחת קול לבנות, כי הוא באור לעורר לבא עדי לבי חוד המקבלים היו, ובכן אבקש מה הלבור לבל יעלה
בדעתו ואמרים בלשונו בזאת, ותבין: מאת השובתנו, אחרי נגד הלבורים, ואחרי הבטלו
חוד האשכנזים בבאו את השתדלותו בדבר, ולא בעבר האשכנזים היו לבקש כי אם גם בעבר ושבו אז
המקבלים היו בארבן ובתמני שיתהנו המקבלים היו מבקרים אחיהם האשכנזים כשרה בבוקר באות
בא אל אין כי בעד חוד המקבלים הוד לבות על מעלת כל שולל פלוחות עניים רבנים ועל אנשי
שלחתו, ובלות המקבלים היו לבעבדתנו ובלעמן ועל מלכים בשמים המקבלים בו שיה עיר הבולאה
הא אותם מיקראו לתמו, ואין כי אם על מדיה, המקבלים לבעבדתנו אינם מבלים שלות אז כי אם
שלה לעלה שרים ומדע המקבל על כי בשעת תפלה הוא סה שלות מקבלי לשיאים מעבר ומשלמת
ולה בבעבר הבהלות אל שלות לקבל מקבלים סה ועל, אף כי באות לא ומלות כל ובלות אשכנזל
היו ומשורים עלה בבוא לסרטים ומדע אלינו ומעבל ומלחם מה מאו מאוד חוד המקבלים שבמקום
ירושלים מן אשר ומשו כי לא שלחו כי את האשכנזים ולקבל אשכנזים לבעבדתנו מאוד בכן, שלחו
בקתים מלחות מדי הפאנטרת שהוא אוטומו בקרת אלגוטרה ומקבלים לבעבדתנו להשלות הנלים
ומדע ירושלים התבש מלה שיקר בעד יתנאו הבקן על אשר לב בים ובים באוטומו ולשבת
שלחו לו אדקת המלחות מעבקר ירושלים מן ומבא באוטומו ולקרת לוונים ומלים בא ובכן הבלים
לפני מעבר פלה הקר מקבלים סה על הקל בתני אדקתו ומלחתו לא פעל רוים באשר
קבאבו שיאש הבש ולקר בבקרתי, ועל נמן שלא ומלאו עלבה שנים ומן אד אינם מקבלים
שלות, הנם לבה הי אותם ובראשמן כי בבראבו, ועל השתדלותם לא הוצל לו, אך כאשר
מעבר ינים כבר הא כבר לבוא עלה את שלו, ומשיגים גם שבלנו שלות ובבל בו הא
ולא אחר. נים אם ומלחו הנשות ולוטמא בלתי לבוא ובה בו לעול שבל ומלחתו לאלו בא שנות הבאתם
ובעת כי אין לום אל בבה ומלחבו חוד המקבלים מקבל ירושלים מן ובבעד חלקם בלבקת קבאבו
השלות מקבלים הנ, הן בימים ומנול ומבקש מקבל אל, הן בימים שבבה לקבלו לבבא ובבה
ומעבר לבות אשכנזים היו, ובאי, אין כל בעד שום אדם לבות עלו הלוב ומעבר הימים
בארמלה בבא לבנים, ומה לבנים מעבר על לומר בבנין חלונות הבנים, אי אמנם הא בלבלו
אותם לבבל לטוטו אם עבנו ולבבים ומעת הקבש בולה אמנם, ובבלות לבבל אלו, כי לא מרבה
האמרים של מבראה ל יבה סלו. האות אחרים אלים על כל ומעבת עבר האמרים בעלמן
כי בלר ומעלת בבעד האלוסים הרבנים הבאים בלים באי בולמא על, ומת מעלות בבלר
הרבה הבנים הבנו בלהאל מהבראה אחלות ל בבקאר, ומא ומת ומעלת בבלר הבנים האופקים
המונים בבולל אשכנזים שבמקבל בבקת מבבה ומן לעמן זה ומבאי לא בלבת ומבבלים האופקים
אלים ומי אלר לתמרים הלם ומם, אי ובבול מעלת הבנים לא ומבאי לא בלבת ומבבלים
אין מלבים ומאמרים לבל ומבא בבד שלת שלות הבולל, כל בבן ומבר ובבא כי בבלבת
הכי, ומפקדו בבנים הבנים הבנים בבלבים, ומבלר ובבלים ומבבלים, ובבן בבת כי מבלת הבולל ומבבי אי
אין מבלים ומבהרים, ומת ומבשלתו בבלים, בבלים אלבל הבולל בלת כולם בבבדי ומבבלתי
בבלים ומאמרלי מדי הבבש מבבה הבולים על בולם בבלאשמרים ובבלים הבלים הבלבה לבבלה.

אב ומ ל ב אב מבלולבם

מבלות בבבה הבולסים הבנים הבבלים הבולבים הבנים הבנים הבנים הבנים בבלים בבלים ומבלבים
הי, שלום בחולם, ובבוד בבבלים, ומלוה בבבולם, עד מלה קן הבנים,
גם מן מו מחשון חדש הגאולה לנון, ולאשר חרד לו בבה בבבים הבאמרים שם, לא מבחנים לבלים מלבים,
כי בחלה ומשלמת בבבלי רוב ומלה, שמרו מן ומבלבלי לבבת שמחת ומבב מבבלבו הוא עד הום
ולא נמרר של אותן הבבבים מרים כי אם מל מבבס שש להלוב מלון, עשיב בבלבה, הבאנים לא
מל בהום ומבבב בבר הטב כבל הלבת בבלות אב הבתם בבה בבת בבת ומבבלבם ומבבלבם
ומבע מבלבות הם בהבאנ, מבבלו מבבלם מהשום בבבבנב, והאותות ומבו ומבבו,
בבמן מבלבה של מבת אי בין כוללות האשכנזים בבבנים ומבבים לבבלי מבבלם, בבבבבם
האמרלנם מבתבים הבבשונם, כי בבבשונם מבבו של בבבבבם לבבים בבבבו הבבלי הבבלי ומבב
בלא לבנם, ומבתבבו מבבלי הבב הבבן הבבלל הבבלל בבשבל מהבבראה בלנם מבבלות מל ובבבם ומבב
אם בבבנ לא מבבבב מבבבבם. ובל ובבל בבב הבבנן ולא ובבל לבבלבב ומבבלבם, ומבבם מבבי ל בבבות
שבבבם הבבבבב מבבבבת מבבבם בבבבן זה ל הבבבן בבבלר כי הבבלם בבבם ומבב כי מבב ובבבן
לבבב

מכון צבי לחקר ארץ ישראל ירושלים

~~[illegible]~~

ישראל ביניהם מלר ברכם ואין להם עסק בזה כלל, והאומם גם אותם שלחם ברכיהם ומלות הלבד הכלת
המובחרים המאומנים בכולל הקדושים בעיר הקדש צפת תו"ב, ומשם יתאחדו יחד ויבאו שלום בארץ, ואנחנו לא
בסגנון זה כאשר מדברת מלת, כי אין להם עסק בזה כלל. גם נראה היותר הקדמון, אחרי נפשם הוא
ומגמת כי ברכותיהם נשמעים מאוד אצל כולל הקדושים והרבנים המאומנים בארץ הקדש, להיות
ומלת כי ברכותיהם בטל מזה להיות הכלת מאוים, כי יותר על מי מאוים נגד ברכם ומלת
ומלת נפש ומלות עסק בטל היותר, מלונגים ברכם, אין ארם רואה חוב לעצמו. ולא נדע במגנו פסול
פלר ברכם מה היותר, ובכם נאמן ונשמע והארכנו מי כאור כי אנחנו רוצים אהובים כל ולבו אינם
רבי הוקע. ובכם נאמן ונשמע והארכנו מי כאור כי אנחנו רוצים אהובים כל ולבו אינם
מן ולא הכלמה כיא היותר והלבן.

כן תלו ומלת נפש עשו ביאת השלוחים באי"מ ואלה המדינות בבאת שלחנו, ואחר כי בראתם
לא אינו בלבון ומי הסברתם כי מה להם ולחמם זה; ולא ידעתם מה הנשמן אומרת, גם ולחמם
זה: בהיותם בחרה תהלחמל נבאים כולם באי"מ ואיבות ומטרונים לכולל קדושים היו עליהם
המלה האמת ומום עיניהם ולבבם על כל אשר כתבו בזה והנכתם בהיותה כי אומנם טרם תחומת
אי"מ אם יבואו השלוחים היו ולהכנים אל כל חקרל ומנו בדמנו זה ולמדבר כל עלמי המנו
מיצת השלוחים, ולבבות עון ומטות כי לא ומסו השלוחים בבלי לעמד המנם והסברתם הרחה
בחל לבות ומנד כי כוונתנו ומש ולטובת כל ומלבי אי"מ כל אשר האמרים כבר בי ולחמם
ומלבנו לא נחיק שום שלחת מיבואו וכן כתבנו בדלה הבבוקה בזה הכלל המוסלמ בחרה
ומראה אל ירושלם מהרב מרינא נ"ל אשר הבשם לם בארמל לקונסטא. ומשם ומסו לבוקארעסט
ומשם לבולין ובלי מסק יהי' בחרה בקדש, ומחלו מרחב המסור לו מאבות הבבוקה, ואם בדבר מסרנו
ומחלו לשולחו ומנו לנות תחיתם בל אלה על בחלים הרים ומש שבאות שורות לבחרה הרחבה הזרון
שם רבנ ואין מסרם בדבריהם שלחם לבם חבי מרבנן המתבוה בארמן לרבנם ובי' ובי' ובי' רבנת תבל
תמבתנו מה הנשמן אומרת שלא יבא מתם בדבם שלא! מעם תקור בדבם אם בנים בדבם הבתבנו
זה הוא ומום לבנו מזה בחרה בלחמם ומי יבין רבנ בזה לבשר מלו בהלבה, והעון הי' ביד
בהוא כתב חלב מרבנן הבוא לבדם הרבה לחמב לם את כל חקל ומחנה ולבדל אומרים ובבוה,
ואון מלן בבאת ראו מחשבתנו ראשר ומאו מחשב בנא, כי אין מקום לו התבנות והתלונות
שהעריבו מלבם נפש על בחשבנם חבב הבוא ובבוקר אל הקהל, ולבי מבקלם הנם מרבם אמת ומרה
בדבר מהבאו מלו, ולא ידעתי מה בבוי רובא אל קונסטא מי ברבא, ובדברים בהמיבנם כל הם
משולחי כולל חסידים מהרא, ונלבבנו נ' באו לנאריב ונתבנו מעמות אלו"מ, והשלבו לבם הרבנים, ולהולמה
כלמים או שום הם רח גובל ומם שנבם ונמל לשם אשכנזים לבאו"מ. וכל מה שתבנו לו הי' ומבנ
כל האשכנזים לבאו"מ, ולא יכלו לחלק בין פרוש לחסיד, ובהבלם הוא כלם רבו ומלו חלקם מהאומה לשם
האשכנזים לבאו"מ. ואחרי הולמרם השולחים הנל היו אל מה שנבם בחד לא נתם רב, ובכולל מלים
מלחם בסיבה שכל המרם בלבבה ומן אב. ובלאה ירחם לכולל חסידים לבבם עד ומלו מהבם חלבנם
כולל קדושים, ומסר בבבם חלקם מה שנבם חלב. ומאר שלחים בכולל קדושים היו וכל שלא שלחו
לבם חלקם המגיע להם מן הנגזי הקבלה, לא יקבלו כלום מהקבלה, ובקשיחם כתבו גם אם יבוא
שלוח כולל קדושים לא ולחם לו חלק המגיע לכולל קדושים עד לבל ראוי כבוד מהמאומנים בכולל חסידים
ביחסה לבם חלק המגיע לבם מהגבה הקדמם, כי הטב מרה לבם לעשות כראת מכולל קדושים היו
אשר הם היו הראשונים להבריון המבדה על כולל הקדמים היו ובתם נתם לבם חלק מאמנאות
שנבו ומתה אין הם מלו כראת לאחיהם כולל חסידים היו. ומלא כבם כתבו ששלחו כל המלות לבד
הנגזר בי יקבל מיבבי היו בטרנסס לשולחו לבד המאומנים בכולל חסידים הם מאומנים
בכולל קדושים כאור. לבד מלו השולחים הנ"ל הסברת כבבה תקות ומנלים והמבנו נבאים מל
החלפות ונבאות כוללים בכל לבבם בהבה כאבה, ואנם לא תעלה שלא נבוא מלבו שלות, ובם לא
ומסו אב אותם ולא תעלם שובבוא המלות לבבם, ובן לא לבולל מלו כולל קדושים והרבנים המאומנים
המאומנים בטלהון נ' מטרנסים בתרנהם ומחסידים ומהחסידים ומהיו אבנים מלבם, כי הבלם ומבנו
לה רוב מהתלבות מלבם נמל כי אם כאור מב. ובוא תשבו לבם לבם חלקם מה המגיע להם מהבלה
מלבם לבם ביד המבולה זה לבב ל' ולמלאם ומל לבבם ומבנ כאבה ומלנת האור בקבלה
שכל מה שנתנו לשולחים אשכנזים הבנבאים לו, ונתם לשם כל האשכנזים היו ומם בנשם כל אל"מ
חסידים כבקשם ובבלם הלוכו אל כי הלבר מהרא נ' לא לבבם שנבם ומל חלק לבבם ומשלם מ"
ומל בם חלבי שאר מבלם מ' והבלבם הקבלנת הקבלנת לבם מב בנבלא, ובמבנם חלק מהבלם חלק
מ' שלא ולשם כל כולל קדושים כולל וחלק מבבלם לבבם מ' לחבנ מכולל חסידים היו וכאשר תבם ומבנ
כבלבים

בקאהיר מן חשן הלבר רלב"ו כל לחנה ומלואה, ליסד אדמות החומות בקשה ובאים עליהם גדולים וקטנים והכל
הולך לזר הבאים הכלים בקאהיר בעורו בלבנה ומלואה ובכל ותחלת מדינת אלסקנדריה, ושם סרבו להאבקן לן עד
ובאו אשרתני ואתם, והיו מדברת ובא אותם כי לא רצים לחתיך כי רו עד ראשר בעמד בעמד הלבר מוהרינ"ע
ומן עלה, ומלא השתות בים לבן הלבר מוהרינ"ע הרע. בזה שמגד לגבעות אלסקנדריה, וכתב לעמד עדוים על מלכו
ועדו כל מה לרגל ומלה ברחב הוכו בלבנה ומלואה וראיתי כי היטב אשר עלה ן אוכל ראוים גם הרחבה והתחתון
ברחב האוכלה ובאיתי כולים בקאהיר כל הנעלם, ואמרתי ונעלמו כי לא טוב הרבה הנה. ותקשו כולו חסידים כל הכו
מן התבש עד יגיד להם חוקים מן הולם, כלבלם נאכל, ובולה רבות התוכחות עמו ומוכת כולו ערושים הוי
הם כבים לא הי טוב הרבה אשר עלו, והרמתים לחסרים, כי אין הלה הראשונה והי לכולו חסידים לבם, ואמר
והלאה והי לבולם גם יתר, בהיום שוש ומרבים, ושם שלשים לאשכנזים לחלק בין כולם לסי מן ולהות עמן ובאמר
לבן ישוב בה, אמרתם לו שהראוי שכל הדברות ושלות לבנים ולא לבר הגבר מוריבי בטריעסל יום, ומן כתב
הלשון הנו לקאהיר, ומן כתבים אותם, וכך גמר אבל הגבר בקאהיר ומן ומן קבלו וקיימו, אנם לאמר אחרו
הבאים אחר לאת הלבר הכל לשלום מדלותהם לקאהיר ולא בא לדבר הכסף מקאהיר, הלך הלבר הנו מעמת
מהבקות לקאהיר בדרך אחמט, ובקל מאתמ, אחרי נשתקה הדנון כי הערבה לבתת הגלגו לוק בכלבו עבר
הנלבים לרבת לרשות לבאים כולים בקאהיר. ומסר הדברות לבו, ומרבמ לגאות שאותם את כל
הנלבים לא הודעום לו, הנם הולה לא בלבם אותה בו. לא רצים לבאת מגרמם גדרים בדרכם לעבדת
הכל ושבי אקלחי. ולקר כתב הכתב " גם הראה לי רלב"ו הנו אין מסר בבו הבר ומלבם מ' לבלבן בבה
שיומר הדברות בכל הדרבה שתי לרלב"ו הכל לעבר. אולם כתב לאמר לו, הי ארוך לומר שוא כמל הלבר מ' לבבי,
אך כתבו בהבלו הוא הבבה, הבדתי הוקם את כל ונכתת, ומבולים כל תרבותם, כי בזה
שהבנים לבבו הראשונה לא ומלו בו ברשום הי. עשום טרקם לבם לכל ידם מה שלתה בהבנה בבקאהיר
מלבה שיקחו הכל עד ירחם לבם חוקים כל הבלו שהי עולה ותם ותם, ובדלים ובה בתה לא בטלה, שלחו
ברשום הי עשון כל מלאת ירם כל מלים שיכל, לעומתם מ עלו שלחו ברשום הי, וכל לבבה ראשנים לא
הי בתת הנתלבם לתם לכולו ברשום הי לבם, גם בבדרתם אשר תבב בבלים נשמרים בכל הכל ולא
לא סם הי בתת הנתלבם, וגם סה עלי אבר ולא לא סן בתת יחיבי מגלה הי, ומי נתן כי לבבאים
עי בבה (אושר ומלוק לא עבר ושרה לם השלחים הי, ולאר סן אותם אשר טרחם ובגדם בבלי ונפש ובבהי
הנתבלים אי הבבה הגדלה והלבר אחרה אם מ' ירושלים תמ) לבתה ומלבת נפש, בכל התבאים
לבבים הי ולא תמידים הי, רבים כתבים פעמים רבות, לן הי שעל חלק מלבן ירושלים תי לבבים מ' תלבו
לבבים תי בבאות לבי ישר יש לומר מן, והשובר בלונים קים לו בבנו שלא חלה לבבות לבם ותם, אבל על תוק מלבן
תמידים הי, וכבלבים שלות לשמו חלק עבר טבר תן לשם כולו תמידים הי, ומש אחרי מ לתתם
גם בה לתשבר מה אם לא הי כי אם כאשר הלבו הלבר הנו, ואחר שאותם בבלתם ובלבר כולו
ומבבר בבבים בבבים ובאו לבבם שאותם בבלים בבלתם ובלבר כולו
הבה הלבר הנו מלבבים את הבה הלבר מוהרינ"ע ואולו ובלב הבה הבאות הנו מלבבים — ובאות בבם
שהי הלבר מה אשר מ' מנשים, מנבבים, לו כתב כן ומש הבתות. ויא עבר מנשים מלה הלבר
מוהלו מ' מנשים, רבו הבבים אין בבים אמש, ולא אמר בבים עד, כל הנלה מנשים הוא
עבי הבה הנהב אבים ובו מ, ואיש לא ובים ובא ולא ומל לבות בבם בלבו, הוא הבאים מ' שאין
בבתם נתה כולו בבאות שומים כאשר כתב וקשר בבלים, ואתם הכם בבקם בתם, ומלי הבאות
לבבתם, ב' ובות הבים ותטוב בבלבת ה' גבבי, אבה לאל מלך ומש לחבים הבבם טובים.
ובמן שלות הבבאה תמה הכל תלי מלום כי הכל כאמן כי יתאחבו ושתלו הבולים האשכנזים הי
ובמ כבר מאמר לבה, ושבים אותם לקבל אמבת שלום מאבלל תבלב, ומם הבמה לבם הבבה כי ולמו
לבולסו הלב מבבו מל כמן ואן לבבל לבבם שלחו הבבים לשלחו תבלה לשמה, ומשמה, ומבא לאבלב
מבבים הבן וכו. מבבם אם ותם לם לבם שלות בבלב שמה, הבלב המבם לבולם בבשים הי, אם
ובמבבת לבלם, אמם לו לבות והי בבם חו בבב ומלה ובבבם מבבים לבבות מבבים, ובבבם בבם לבבם אמבבם
מה מבבם אבבבם לבה, ולא חבלבם כבי חובר ושבבם השלום בבלם ובבלם, וגם בבם מבבם בבם הבבם
אם הבבלם כל לבב להות בבבם בבבם ובבם ובבבם, ולם לם מאבב כי בבם ילבו בבתי הבבה ובלבבם
בבה בבני חבבבים אותם, שבי מבבל לבם בי לבבן, הבבר אין ומבבב עבבים. ובבבה לא בבבים מבבבם
ומלום ומבב, ומבבם נבי ומבבבים ומבבבם מבבבם ומבבבם ומבבבם מבבבים. ובבבה לא בבבים מבבבם
הי הבבב אולם כולם, הבבבים לא תבבבים כל מה מבבבים הבבבים ומבבם אבי מ, ומבבבם מבבים אבבם הבבבם
כל הולם ומבבבם ומבבבם כל לם מבבבם ומבבבם מבבבם מבבבם, ומבבבם לא מבבבם מבבבם מבבבם
ומבבל ומבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם
מבב ומלום מבבבם מבבבם מבבבם לבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם

בלק מעביית יא ד כלל סימן תקפ"ל

בעבור עלם, וכעני, בחכמה יקרי, ולמה בכדי ואהבתו, ובגד ב ובגד ד ישיש
הרב האור הגדול, עוד ומגדול בחכמת הכולל, בישראל להלל הבחיל הגלגל, בהלכו
בגלגל, ומעבול הבלבל חכמת ומלמד מתנתיו ספרותיו, ויוסף לרי הגאון ה, שלמה
הוחסין, ובחרר בעמודים כמה כאהבתו עליה בלבו ספרותיו ל, ומלך יהוה יהוה יהוה מלכו

אמר ומשה ג לח לשקי ברך בחזק ידיו, על כיתי ברך האל, ונעלה אלי סלה לך אין דומה ומלוה
אמר כל הבחמה וכמה אותה לבדה, על שלמה הגבורה, באמר ומשיב לשלמה על אל ומלוה אל
בגזרה בגלגל אחת ושמה ושלש, כי לא מבנמה לגדה הלך ומלכי ומשה ומשה אל הגדולה מלכו
ובכל מגזרה ומגדרה, כי לי כל ישמחו ובו לא באבותם אל עמו ולא חלק בו
ובלבל הבלבל אמר בחמה שמה ל כי יש לו תעוב ישמחו על מלה שהבלבלתי בעמם הבטר מלכו
ומבלבל לא בכל שמה ל שמה ותעובתו לכל הגשם הגדול בישראל מלכו הגדול, ומבלבל
אמר ומשה ומסיב בגלגל, ובו רב לו בבמה חרבה, ובמה מלכו לבו הבטחו, הלו מלכו אל ומלכו, ישראל
אמר הלל בבמה לכל רב הלי מגשם ל, ובכל מלכים ומשמים, ולרבו בלבל מלכו אל ומלכו ומלכו
הגדול בהיות לאמרו, ובמה מלכים בכל המלכים, ומלכו מלכים בהבטחת הגדולה מלכו אל מלכו מלכים
לבלבל הבטחת לכל רב ל, ומשמים בכל המלכים הגדולים בישראל מלכו הגדולה מלכו אל מלכו מלכים
ומלכו ומלכו ומלכו

מרכז אוצר הספרים העברי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מכון צורבא מרבנן - ירושלים

כי באה מגדרת מלחמה ומחוץ הגדרת השמחה מלחמה. כאשר הודיעם הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו
שיהיו בחקים אלו בכולל מדרגות ע"ו ושם מסורת על כלל הם בנגשים הנ"ל עד לחטאו אז בחקים הם, בכל
פסוקים מגדרות אשר הפעמים לבדם רגלי להתרחוקות בשמח ולשמוח בדרך מדרגות ע"ו פלא, ולא מסורתם
אשקטה לשמוח בחשמן שבכם הנכרים לבדו הרי הנגשים הנ"ל עד, ואקיים את הייתם עניים אל ומושלים
לגלות לדקתם לשמוח בדרך הנגשים הנ"ל עד, ולא יש לו ישרי לב ומתנה בי לקרוב, ולא אבדת תלו ומלא
לקראתם לעם מלך מדת ובדרך הראשונים בקנאת הם לעובדים לחר לדרגות ע"ו הבדל ושם שמה ולא אשר
את לבבו ובמחב לו לבדם בבכם לאחור. הטמ ורחם עד שארית עון ונחלת ונלחם ויקרא הלבדות
לעבדכם ויתרוש לא מושיע ומשלבדק והיתה בגולת בלא אומר הבלשם הנלקח על פחד הלבדות
מתחלת מבדות והמוטל לחתו שמרת ויחד לבו לרגלות ומרגלות הלל

[illegible] יום ב' לי תמוז תקפ"ה

מי שהשלום שלו יפרוש לו ברכה ושלום הטוב וכל מהרה הלמ"ס בריאו ע"ס מה עלקי הלמ"ס
לעמה ונס על מכתבי מכה אותם ב"ה ברגע זו אתמלא לב מאוד תמיד האלוקית המעניית בקרבם
גורלי עלק תמכב אחרון ונגשו ולו עוד אותם לי ה' ברגע עם לי האורות והמכתבים המלבבים כה
ולו עדת האיכלא ומה מלת אתה להשיב על כל מכתבי הקדרית. והנה ראיתי כי מרכזי ומשכ ומאמר
עד זעתר תלא על תשובתם אולם תלמוד הבכלל והוא שנתם סדר הלוגה ושלות הבנים. אני
אין כשר להשיב עליו עד אחר שובי לביתי מלהי לחלוש. ומכאן אודיעא כי תורתם מהעלה על ראשי
עד לאדר זוהלי בלי מעניים ולו ואשרב לאדלי ולדר מלבתי מלהי ושם אשית עלנת עם חבקי
הגולבים בקשה אלוקים עלק מה הלו. ומה נם לריבים אנחנו תמלה לדעת פתיאם הכתבתלה
לחבורכם ולא כלי אמשתרת לי. ואשר בדר כתבתי בזה בכתבי הקודם. ומה שתלה בהסכמה
לסמוך בדרכי הטוב התובל לאדם בלתי אחרות ושר נדיעתו ונשכחו מלבה. אנכי כי
אומנמה עוד בה הלי ולו לנדרי ועת בדרך תורתי לבית אין אותמה הלתי ולו נגל
לבדר תשובתם לב כל ולכל מלבתם הישלה הזו כי מס שרבת ע' לעלי ושלנו ילאו ושם ומאמר
על תשובתם. והנם מתיר לו בזה האורחות והמכתבים הבאים אל נגל. חלק שלנ על
המלות אחרות לעלא אוטר. אוך אות אלי לחלוד שר כי קרתי אות לב מכרו והרבה מ
לי להשיב עליהם גם לו הבינו דברו הטוב לבל תתלאו. ולונו על חנם; ולמו אוה אשיב
על לב כמו נכנס. אוך אותם לו הבנתי לבי. והוודעתם שבחזורך בס"ד ב' מעשי שיחות כ"
נשמע משנה ושמה ו מלא הימשנה. ונם מלבר בקבותו כתב לעמל את רבנן כתב לעלא
שלום הם שלו לחשבר לנכות לכל הקדמות בשבל אלו הלו והם — לו ומכתב לעמ
בעמ כמה. ויותנו להסכיר לי מכרו כי עבס מלנים אותם בהתודעתם על ומו בעלולם
לב מעשר הלו מנין מלכי ע' ומה מלה להסכים לחת מסר ומלה נמלו הלבן והשרי.
והו' דה שלום וכל מכר לבדו ושומת מלבתו. מקבלים לה

אודות הגזרות הכתובות לקהלות אוש ובלו בהם לבלי ותועלת שישלחות לבנם. ומלעבר אי מה
נבאו. ישלח מחתם הוטב שלו ושלם כו ב' ברגע חו. ושלחתם לאמנם לאמרם בשלום. מ"ש
אמר לבלי לחתר עלו. אולי הנו כשלום עשיתם חלן לבר לבל בלשם מלתא לעלבתם ברגע חו ועל
ומה טוב לשלחל ברגע בגם ולו אבל ובלה לבלבו הכולנה ולל הנעשה אמת בזה הלקר והלולשם אולשם
שלחות כמותם עלה לבלתם מה. . עוד אמרנו כי בשמעו בכמה מה הלו ולו בתלונים
שבשנה הנלאמים ולו לחלו מלתם מלחמה בכמה בכלל ומלחמה אמר עלנם על בלמה ראם בם אולתקה
בכל הנעשה לשבת אלו מה כי לנוסת לו בתחלה הטוקה הם אולמי ומה יתחל לל המעלה לנמה ושם
אלו מה נגם ולו ומה מלבה נגם שלו לל הלה לכמה ומלו ומכמה ומהלתא שמלבתם בנמה אינם נמשם
לל הנבנים כי אם לחלתם כלי ושימה אין אלל אשבנים לו ומלתם אם ומה מלבה כמה ולל. ומולנו לחלה
אם ומה מלבה על מה. ואם אינה בחלה חוסל ומה מלבה. הנם אל ולנו בלמ בכלל המלה לבא ולמנה
לו מה מלבה ומלבתם לחל שלו ומלו עלנם על בלמה מלבתם. ואמנה עלה לשם שמה. ולמה שלא לבמלבה
לבי. ומה מה ומלבה בלמה הנה כמה ומה ומלבה שמלבתם לבלמה.

אהלא מ"ר דבר הרב הגדול מהרש"ל יצחק ברא על.

מה מלבתם כמשמה לל ומה לו מלבה כי מלבה לבלמה הדרך ומלבנם ומלו בה בשבבה בשבבה
ומלבה עבדם מלבה ומלבה ומלבה כי חסידים הם שמלבה ומלבה בלבם ומלבה המלבה בכלל המלבה הם ומלבה
בלמה כבר ומלבה מלבתם ל מכל מה מלבתם ומלבה ומלבה מלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה
ומלבתם ומלבה הרבה מלבה ומלבה ומלבה מלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה
לו ומלבה בשבבה ומלבה לו בלמה ומלבתם ומלבה כי כל המלבתם ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה
ומלבה ספר אחר ומלבה לל ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה
ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה
כי ומלבה הם ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה ומלבה

ההכנסה חדשה, הסיט דעתם מעט וקרבם מה שלמי ופלגים מעבקים עמי. אעפ"כ אמנם כי אינם ראויים ומשלמים אינם
בכלל ואולם יש מן הבדרים, ואומרים שיאמרו כי לזה נתנשאו על כי כבר הרגלם ע"ד לבל מן המדינות שבדרך
ויש כיון הבדרים אלה בדרכו באה אשלבים

הגלגל והחרוד שבאים מלכים כי, אמנם בעת הסובבה מהם הרע. ומאחר החדש מרבים מלבד
שלו ומחרים ומתאחר מן על בדרכם הנעלם אמנם אליה ולו על דברי הקדמונים, אמנם בעד כל מה.
ומה מבה ישר לנכונה לפניו בחדש הזה בעבור לחדש ולנו, כי שדר מעט הנבדקים ישר
לא ר' בינה, אמר לי, הקדמונים לקלם רחם כל המלאכים בעודנם ישכנו, הדברים האלה
אמר אמן כל שרה, ולו ידעתם להבטח, כי גמר על הנעלם בקשורה ומה לשון עשו וכי ינתן
אמרים בה ומה בה בעודנם ישכנו, לפנים הנה: ואולרכו הישר מבחר לחדש הבאה מלכים
מהיות מלכם ע"ב כך מקבו הבאים בקרבם בשדה ומלאת הטעם מדר שהבאים
ישלם כל המלאכים יד מי מינרבה בטרם ואין לעת מקבון עליה כי הקדמונים לא יתנו מלכים
לך שבאו בחיב דאי מהמונים בכולל חדשים לבדר רבלו הלכת לך מן מה לשולם
הנבלים בעודנם ישכנו לפנים הנלעגים לעלמיך, ואחרים נקבעו בבה לשובים כולל הקדמונים
ומודעים כי בעוד לו בעוד הבדר אין, ומה שכבר נעבד אין להבינו, ורק בעוד שנה אחת יאלו
כנגדם כולל חדשים לבדם מלכים הנה מחלקים מחוץ כל בהכנסה לשבים כל הדשה. אי מה ולבלעדיהם
על דברים אומרים שכל המלאים ובאו לדעת לזרושלם לפנים לבדם, מינרבו הם והכרח נגו
בעל כרחו לך מינלן יב. ירבעם בה וכן בזה, ומה בה שכחך מלכים ע' לך מנה מנים
ובאו המלאים לבד המאורים בכולל חדשים לו עיר. לו ישלו ולו לפם אחרים מלשבה מאחר
ומה, כאשר, שמלאים בני אחרי שנה הנשים יבאו לבד המאורים בכולל חדשים
ולו עליה על הדשים מלאים אחרים הנו יוצר נעלם מלוך מאה בדרכו בעבדי שאורבים
ולו תולים אומלים ואם רב ומה שהארך לשמר בדבר בעבדי מלכים ולבלעדיהם הנשים
לבד בזה עלי עניה ומרבים, אבל מע שנים הנאמלים בו, בלו לפרעה אירבעים
רבים עם מלכת ע' כי בעבדים הנו עבדי בה מינלן עולם, ומלאים לו בעבדי מלכים
ולו רואים הקדמונים שנולדו אי מע מקבים הלן אבדו כבר עבר שלחנים ובעבדיהם בהכי
לו נתבו, אבל כל בדמן שלו נבלל ולו נפלאים בה כל כך לו הו, מלאים לא בה אבל
אמן אבל נפלאים בה לא אולו עלינו, ואשר לחנם כלו. אינו הנו שהבחינו מקבים
שלו מלאו הנשים כי אם הרב הגבוה ומה בלבד ונבדלו מן, כמקבים ולו בקרבים
בדברים אלה. והעיון הנו ע' הנו שהרחיק בנשים ובחן על הקדמונים שבבר לבד
הבדר המן ע' בנשים מלו לחדר ולנבל לו לבד ולו הנשמה מה שמהבל שמלאים
בדבר עם לבדרולר שרים וכשב הבאים הנו אלה הרחיקו ומונעו מבל אלה בו.
וכשב בקרבים לבל בדמן שהם הנשים עמה לנבל, אינו עם בשרים ומבקים אי מע
וכן כשב הבקים ואמר שם, כי הלבנים הנשים מעבר מעבר לעבר. כבי הנו מאוד
ולעלמים יהו לבדם בבקבדם אם ישמה מבו בדמן רב ריבוי לבל עבדי ומלאו
אחרי ומבדי יבוא לשלם בעלבה והקבלים בישרים, כעבדים שבה עלו הנשר והאומנים
כבד ד' הנשבה עלו יהרו מה בדמן כי אנרנו לו הנחלים בבה לבל המבלים הנבן
והלו הנשים אבל מובדים אינם כי תעלם עבדו בטול בה מבדנים ומאבנים ומאבנים
אם הנשים בו בבנים יחיד ו' בבנה מלבן לל הלבנים בעבדי מלבים ומעלו הכל לל:
הלבנים הנשים ובלה עבד מבנים כי בעוד מלבנים ובול הנשים לבנים מה בנים

מרכז אור לתורה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה

ישבו לו בלשון מדברת גדולות ונצלתי הם מלבי בעדי ולא אחל לדבר הדברים אלה אשר בעותה
אך אות בלשון מדברת גדולות לבדו ויה והשבו בלבב אמר על מלכי בדברי ומלך אחרו אמרו
ראוה לי שאינו כן ושבטו אמר הלא אך בא הנושים לי הנה המה הדברים יאמר בטוב בעדנים
ולבב ירא בלבב ובשרה ואמנו אין דבר / ולא על הדברים הבדרים בעבור ע"ו אלה בלבב בהסתר
האמרתם אם בסוף המושל יבא הוא שכבר לו בדמות רוחו ישראל ומיפה ישר הנה לבנה לאות לשומעין
בלי טעם ומעניים ישר הן בלשון שרה ומאמרה על מהשתוא טוב בו ומשתבלו ושאו לתם מעוש המלה
ומרבה הן הדשנו ולא לעינו שם הדוגמים הבאשים נבא בדבר / ואורדיל ישבדוגים נבא
בעלום סמכו בדברים על רב הוא עמון נדר וכתבו מלוא הוא לא הכניסו שם שלמה /
ולא הוצלו לבשה בו / וכן פתיו שהוא העמון הני / הסכים וכתב אשרתי על הבשרה הבו /
מתוך כך בשות לכך לכתבת לרב העמון נדר ואז בו הו כל שאלות מבלע לא סמכת על המלך
הדברים בלשונם נבא / על הבלבד בלשבתם ועל העמון בעל רוח בעם ושאר עמון פלון על
הבלבד הבלבד ושאר עמון אומרן וכו וכו / כל הסר העשות אין מעם כי מתוך
בדרי הדברים והדוגמים עבאו ולנו נבא עלמם בשות לכן / על שאר הדברים יפה השמעה
ומהבן על רבם כמות שלו הלבר בעלמו / מלפנו כולה הבד בלבדים שכתב כיעם כמה
נפש מרות שלהו שכתם בדרכם הסילדים אשר ארחותם לעשב לשאב ישר תעות ומנגים
ודרכים של אבותם רוביתנו הדבשים / ואנם רולה לומר מוכיח בטעם שבהו רבנו וחכמי
עלין תבבל כמו שאמר בלות הטוב ממני / כי אין אומר האבר תכיר מלוה דאומתא /
אך מה שמעתה לו טובה שמע ממני שאמר עלי בדשות וכי על שה שאינו מתפלל בעסק סדור
הורי הבדים בלב אין אומר כל ושאינו מניר בד מתפלל ומתפלל

31

יד בן־צבי

יד בן־צבי

בין הפסוקים ומל"ל מ"ת תעוד תקבולוק

חיים ומקבה לשלחת שלום ומשלח בידי האלופים הגבאים כוללים באו"ת בקמקארבו והמדינה ילמ"
הם הרב ההגון החרם האובקיה השלם והמרגל מהר"ר מנחם עמנואל בריון ש"ם הרב המגל
דקאמיטרמסל בקהילת ומאיקו הגביר הנכבד ונשלחו פעמים מלה כמנהג ומעמה ב"ע ו' לאיר
ל"ה ויהי ל"ח סיון שם ש"ם 5366 מל"ל הכ מעמות גבייתם באו"ת באמצע לבית שמעון אבי
אשתם, אשתם ומקבלת לא נשלח ביום המחרת כי אחר לבוא, ובאשר הלית
מקיר עיר ומלה נשלחו החכ ונם ל"ה ליד חבירו בקלמש לבוא עמהם מל ל"ה נשלח אל
ההשבה עליו, ומאנשי הכנאי לטמרות שלמות הן לקבלי עלמי כן לטובת אל"ו מ"ת כבה
עיבוי הוא נאמר עד עתה לאושים ראשון על המחרן בל"ה אמות חלוקת הכסף
שבקש שלחו הקמא הלו ידי, הלאו כה דברתיהם כי לא הוים מבינים אל בפני
חבירו, עמו הלוחה תמ"ל כי אין האשם הלוי בנו. ומלה שהיה כך הוא בקלמש
בא אלינו מקאמשרדים הלדר ר הירל בעד מונן. ומכן שלוחה ביחד, ובחרב בקמה
ותחלת סכנ הלמה אמרה מקבלת שלוחי כולל תמידים שלאר קבלו מאומה מגבייתם
שלוחי כולל ברשים שקבלו להם ובמה שמה ומדיוק ומא. וכמ עלתה בהסכמה שכל
מצות אל"ו שונים מן הומ ההוא והלאה ושלח ליד המאונים בכולל תמידים הלו על
יד הגביר מ"ה מונדרבי הלו בטרמיס. ולאו יותן מאומה לכולל ברשים עד אשר יבואו
תשבון עם כולל תמידים יותן להם חלקם לפי מן מדה שקבלו וגבו, ומזה ומאו
כתב ראיה בחי המאונים בכולל תמידים הלו המקבלים שם בשמותם, ועוד נכר
בו מלמדת הקבלות ויוני הבאים ונתתם כי מרבלי הלו בחי אמ, ולא נכר
בו מאומה שיותן שום חלק לכולל סנדרים הלו ונם לכולל ברשים הלו מנוחים
ולא שלא יותן להם חלק עד אשר ישלמו מלשדרים מה שבקש עמו ואבו, ובכמ
לפי מן לכולל תמידים הלו, ונה שה לאו הוסה בסינוס, כי זה בחה אינים
טרחנים להבאת שלום בינתם הקבלשה מ, ושמה לא בשמות אל"ו המרחק לשם
ולא לזכות לאחד ולבמות אחד. ומכן לא הוטב בסינוס כולא יותן כלום לכולל
סנדרים הלו ונם שכולל ברשים ושלמו מלשדרים מה שבקש עמו ואבו, כמ
אחרו קלה, ומאנשי שיגלים מחלקות הכסף בלוחם, אבל הלדר הלו לה כי הלו
שלו טרח ויגע עד זה. ומכן הקבלו רלבנד. הגבאים כוללים הלו שיה הבטרם יצא
ומחלק מקבל בטמס ב' מלך בכל מעשיות עמו שמה שמלה הסכמת שנה הראשונה
בכל הבדונים שמה הן מקבלות הקבלות מקבלים הן מה שנתקבל מחמש עד הלדר
בינו הלו כולל תמידים הלו לכלל. אבל כל הכסף משנה הראשון ואולם הלו
בינו בשנה אחרת אל"ו מ הכסף לבחינת לתת נם לכולל הסנדרים הלו מקלים
המגיד להם מחלק האשכנים, מחלק כמן האשכנים שבאו הן ברשים הן תמידים
אולם לפי מן ולפי הכסף המקובלן שמה לא ישלח לטרמיס בהסכמה הראשונה
כי אם יבואו לבדם ומכן יבואו הכל על מקומו ונמכן ולא ישלח אמצאת ידי
מה שנמכן לבדו, המאמר לבדת כי לא אלינו הלו מחמן ההבחנה, כי יום
לפי דעתי הרב ומה הכתובים בכמ השלוחות לא הה לכולל הסנדרים שום
אמת ומדמים באמות אל"ו מ משמה, ולכן יבה כתבתם כי כל מה שלחו לנו
מנני מלה הלדרים משנה הראשונה שבוכ המשכנים המתמידים הלו,
הן יראה להוי כי לא הארכנו לחתיהם ונמה חלו את רבעדת ומה כי אם הלדר לפי
רבי דעתי עלים, והעלה אשר עשיתם לטובת כל הלבדים ושבו אל"ו מ ומכן ונכרו
ויבאו בדברים הבוחנים ולכל, ומה עוד לבדב מקום לתלוק עלים מלכ הלום המחזה
ובי

לבי בהלחיצו. על זה השבו חז"ל מי כי אין בבנים ליסוד ההתקבלה לא"ז מה מאוד אני
מלמדים על זה כי הכניסה קלפות השובות הוא בדבר שאין לו קלקל ובעזה פחות
ומלך בבני הדג. ואת חלו ארנעו ההכנסה לא"ז בסדרתם מה. ונתחל בא"ז מה
לשלות שלחתם בקרבם ויתנו כל יתלקט וסוד ההתקה גם שבדרכים אחרת כי אחרו
הקניות הני שלח א"ז ולא ובו לבדיות לקנות ומה בלא כי בשלם ההתחיבות
עבי שנים כשנים אם כל בארת ולהחלו הני אלה. ומכסם לבדיות לקנות וקיבוד
אחרי שלבדיין חלקים עלים מקלת מבני ועדוש א"ז מה ואומרים כי לא יהו שופת א"ז
לבדיות מלל השלוחים מלבוא את לא נשתלל כל מבדים ובדיים לתוך יום
ההקנות. בדרך התחיבות בדבר לשנים שנים. ומבלי לקחתם שלום, ולום שלום
לו ושבו, א"ז מה לכן כשלם בקשתם לא ולא תיבו ונתבדקו כבר אחרי אלים
ושבו הלבדים ונתן הון. ולא תשוב פעולתם ריקם ולשולחן ריק שלא שלחו
לבדיין בני מלכות השיל ומות קלפות השובות, והרו לא לחתם אליהם ולדחם
על השלוח ונם והרו להבדקלם הנים ולני עתיד אחרים לדחתם על כך.
ולו הם שהלרים בארבעים הקלפים על ההבדים בין הקבלה להשלות הקלפים
כתבו כלל ולם שכלו התשבון הוא ולתם לא יבשת סירושו, הבדן לקוייתו
כל הם שקלתם ונלקו ד' תעלו הלבן עלה לכל 3091 לכל
אנלת הלבר מה לבי בבר הלל היה כל זה בהכנסת שנים ראשונים מדרי
כבר שבשבו, ושאם שם בכבה קלו מהבדים שהם בהכנסת שנים מלשנים
כי לא התכלו השנים פלה כל הקלו, גם לא שלחו לבלם הקלפות הלבן
לכן הסך הנ"ל כנגדם בן הלבן קלפים לאחרים הלשם לתלבן כלל מבדים הו
הם לבקלם, שתים ובאו לא בקלים ובקלים להבדלים את הלשון כלבו ובלבל
לפם כלל ולם. ואם יש כשלות הקבלה הנלם עד הכנסת שנים ראשונים
ראשר ולתן לכלל מבדים הנ"ל לבלם. אז אם הקבלה הלבן תשלם הלבן בכלל
שם שנים להחלק לכל ושבו, א"ז חלקם לא ולא ובלו כלל ולם ולשים לם בלקלם
ובלאשונים ולא לאחרים המבדים בלבם הנכה

M. Schnitzer
Amsterdam.

180	
601	75
775	
+25	
1110	
3091	75

בית המדרש דר' יוסף הי' אב לחרם יקהל

ירושלים.

ובדרכו ד' מלכות ומאוה בטוב ובתמות לב ובמלוה / הלא מלאם דבר בישוב הקלה יקר רוח אנשי שמעון
מרגלן במלוכות משלחת ידו ומאוב / כשם מוה לב דבר מיגלן ש"שבא בכולו חסידים שליהקב רבבלי

אלה מן חן חמוד עולה אליהם מאוש אחי לב הגבר השלום פרנאס אלגאם ח בלל מאשרדם ילו / ומשובב עלסדר
הכרם / לא סמלגי ולא רייצ דבר בה לד היום שמלגים לב הלך ביעבים לקלון כדי להמלגן לל המובטח
השרים תלידי ושמנו . לב / הן כמה לא שכחם לבם ולא כל בה ולל אורכם מן לל שמם / בוודאי הלכות בא
הוא הישיל כולה / מאידלגם שהיו / כי כמה תמוי דברים / שלל לאכלם . לב הישיב עליהם ובלבם אוהב מאוד
אם ראה שם בא ילגיא אוש השבר הרם מוה חיים מלדיטשר ל / ולהיכן חלן / כולא הסיב לו כולם לאכסבר
ואשר לא המלגן דבראד לל השבר מובדר בלמן שקירבא ש / לא עשה יקר / ומאמים לל מלאכם הבבא ובמן הי /
סוחר בגוש שלמנים / מאי קיא מלגא ו דלגים שיקרה הרבישבר הנלל בשוב מאאלוחיאו לחל
מלגים הל רבו לשלר שיבוא לבראד / ושם הי' יבולים לחשובה תנים אולגיא / הלגא הים הגלין
הגלו מהבגמ ש / בבראד ביאמ רולא לבדקק בסדלגה מלל מודא המלכות / אולם הי' יבולים לבר לבסבים
ד' / שם / כלים לבבא ענינם לשוק בבה בבשבבא ומלגות והוא בבר לשה לגינא לאאוד / הן / ידיל לבא
שקלגא בעבים כמה ובמה אגרות ושטרות מולבק של מלאים סחרים הי' שבירו / מ ושבבאבל / מ
לגא מלכי הגשים הישבירו / ולשים מ ומכולו חסידים חבר שבלה לל חברון שבבים והשבדא
מובדגא שקרא ל' לגינא הדמתם ולשים לבוא אלינו / ולגלגו לאדנים אסבב / אלו יסל מאון ולאי
בארלן הקבשה מ / ולל הגרים שלגינו ולגא לל הנוגים מכאן מולגו ולגו דבריים לשים כלבים
שאנן הלגלה ואין לאוריק בבו / אך אולב בבים לגיסל הגלגים לא אבל שלה הדבריים שבבים מאש
ומלגלגד כל בגוש שלמו כולל הגרשים שבלבק מ / דבריהם לבבבגלגבק ולא בלל ולגשטבדם מ
ולדין ולגש ילל מכל הדברים / אך לי שכשבו לו ומלגים לב מכיר בגים הגלגבק הנ"ל
ולהיכן בלגים נגבה . ולגא רם הגו לגנן הגלו בבבלבד כתב ל' לגלה טובי ולגלל שלו לגחובל לל
בלגא בלגלן לגלגה ולבגה לגשבר מגלגים שבבלל . מכל הלן ינן ראה ולגלו לבחדיל
ולגגומלן לגים לגלגה לב מלן / כי גם בלב לגל ולגים כל ולגל לגב ובל ובל לבב / ולבלבלבדי
בלבל לא גולל לגלגן כולא כי גם בבוכו הבגים בלגה . ולגל בגוש שבבלים לגבבר שבבים לגבלל
בחברון מ כשבו מלגל גולבה בבמה מלגים / ומלל בבל שלו לשוה הלגל לגמונים בלגל
שובלל / לגא ראינו מלבאים בלגו שבר כתוב ולגשוב מכל הכוללים גשבנגא בבגש מ מלגים הלגלמן
ובולגן מגשבו שכולל הגרשים הי' גל יגבר מלגל הגא לגגים / במסתר ולגשים / ולגן גומים מה מ מגלגן
מלגים לב בלגבלבן שכולל הגרשים הי' הא בין שנים לשבלגים . ומא יגומר מבלים ש / מגבר בו
בלגבא לל שבאו לגא כל בלב מגלן / ידיל לגו לגלגים לב שלגה הבבל מגלגבים מגלבל ראשגלגים
שבגושבבל ובבלים לב בלל לגלגל / ובמ גומרים שלגשים לגן לגן לגא הגלים בלגים בגולן מולבגים
הולבא לגו לא כבי לגל גולם לגלגם לל הבבר / ומי שלגה לגו לא לגא בלב גולם גולבל גולגו
הגלגה לגבב מלגים לגו מ / ובלגו הא גומרים שגלגים לגן לגן לגא הגלים בלגים בגולן מולבגים
שם ובולבו בלגו מבבא / אך לגו כל הבולל לבגו לגלה לגו מ גם גולן לו הגלגה מלגים לגלן / כגו לגלגולגים
לגו כל הבגו לגל לבגו לגגל / ולגלגא הא הגלגם לגו לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
הגו מגה שלגשים / הגלגים מגלל לגל לגלגים גולגשא לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
הגלגל שבגלגו אולגלגל / בבי / לבל גולגים גולגים הגלגן לגלגים לגו מ בגלן לבגו / ולל גולגים לגלגים
ולבבבבל שבגלגו לגו מ לגלגים בגבבים . ולגלי גולבבל גולבלגים לגו לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
לל הבבל לגבב / ולגו סולגגלגו לבבלן ולבלגלגים לב בגלגים שלבבלגים . לגלגו לגלגים לגלגים לגלגים
במה שבגלגא לל הבבגים הבבים / דבר כלל לגלגים הגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
כבר בגו לגלגים . לגלגים מ לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
~~לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים~~
בלגל / שגגא לגו מן כל לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
ולגל . לגלגים לגלגים . בבגלגים הבבים לבבבל בגל לגן הגמן מבבבל לל בבל / ובבבל לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
מה לגלגים לגו מ ולבבל הגו מגלגים לל נפל מגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים
מגלגים הגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים לגלגים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקדמה לפיוט יום ה' או יום ו' בן אדם כמה תעלוסיך

נעמה לבם יהי לו לעד לבקה ויחבא הרעשים, ומל מבבותם ומל אנפיהם הקרקעות
הגדולים, המלכים גדולים, ונהירו כזהר הרקיע, והאשם לעבד יגדר, אחוזים משלות
הרשעים, תורה ומצוה וגמולות חסדים, והיו מאורות, והאיר על ארץ הקדושה ומשמרת
יקרות, ומושרים התוכים, והישבים בבקר שלא מסתכים, היפלגים בתורה ויראתה
אולרם, חריפים ושיננים כלים בקדרם, לבקרת ה' עושים ומעלים, על בנים ומבינים
חיים, הם הגבורים הגדולים הרבים המרבים מנסבות ונבאים אל"ף ישר בדעתם, ולעמלם
חיים, ולבבה וכבוד כזו מלא, ושלום להם, ונם אשר מאוהביהם, ומלאכי הרשע
תמוגנים רעיהם, והחלב על החבה הבאים ביהם בבא.

בארץ מקדשי על לאומ קדוש הרב המופלא הליק הגבור מוהר"ר לחמן ז"ל, והנה בקיות בעל בקיאות
לא עליתה לשום אדם בדרכי אשר אנו הולך שליה, כי עשיר קול אחות האשכנזים הו', המרבנים
אחרי, מגולחי אהן של רוב הלקיותהם, ומה גם אחרי כאשר הרב המופלא הנ"ל עבקם לבו אותם
ומוסר נפשו על המלה היקרה הזאת, ואתה לליק ברוך שמואל הרמתה לסבב בטל שיר הרשות
נבאות על בקל היקרות הנ"ל, ובדאי ההולכה שלא לדרך הזה לשמה, שלא לא נתת לזמנא
הכי הנבר לאדם בדרכי. כי אם שלא מאה"ק, ומה לאחר שאנו הולך לאה"ק לסתור כפות לליק
אשר פעל ופלה פרב פעל פלאים הנעלה, לא הי' כראוי לו אפילו מה', ובפלא בהבט על אותה לליק
כי כוונתו לשמים, אמנם בלאות הזמן ומבטל אמצעיו הולך שלי לות, אלו לאות בדרכי אפילו הולך
ומאתה אותם בלעגי ומלי, ונתשלם הדבר כי עשוהו הבדבים לכלה, ובדן אה"ן לי כי שלו
אנשיהם כאוהבתה וקלי לב ומין לשמוד הבדבים של פרחיון, שלא אורחה להבטחם בנסיעתם
בדרכיקלו, אשתקד כאו לאמשפחה ושלא, שלותו, אה"ק מאלפי החסידים אשר בארה"ק, ולבלי
עברם בבבל מאחרש כי האשכנזים הו', עשר כאו לפל הרב מוהר"ר הנ"ל, ובלעדו לפנו כמוהם
ואיכותם לבי נשאים חמדת הרשה בארץ, ולליק לבות אהב ומאות טוב לבו נפש הקדש,
ובקיות הר המקום בימי לבן אה"ק, ואין אתו ובאי כות ואיכות הכוללים אשר בארץ מסעיה
והחסידים והפרושים הו', שלא כבר לו הרב הנ"ל בדרך שמה לתוך הקבר לפי מין, כי לבוחה
הלוקה הזאת הזא שלבם שלו, ואני בבואי הראותה הר הסידות הנשלות בסדר הלוקה הזאת
ומה טעמים נכחות שהי' לו לבם הקדמה הזא, ומלינו הבבקים לפל שלה בלוה ובלבי
הבדבים, אשר בסדר הזאת עבלי כאו הנה בקבלת הולך ירה' והסיבה הלליל מ'
הטעמת בעשרה כל הכוללים לפל כל הנה הסעדים לאה"ק הובאים בטיב כל עניניהם
ובאשר ילכו אבל הנ"ל בין בין לבן ואשר לן יקום, ואולם האול וקיימו דנים שלא אלו
לדבר הזאת אשר הוי הנשלות תלוים בהם, שלים סדר עון איך לחלוק הנבדות הנשלות
גם נשלות אשר כבר אמו הרב הנ"ל ושאלו רשם נבאים הכוללים בחלוקה ואת ובמו שבר
שר תחלת תנסה בין הנבדים והפרושים והחסידים, ומתנבה ואולם לא ולמו הרב
הנ"ל שלם לשום אחר הנבדים שר אשר ובאו לבו ופה אבל הנ"ל אל כבר שיר אשר
עשיהו הנבדים בשלום בחנה, והנ"ל עשה ונגר שלא שלה הבאונם הה הרב הבדים
בשמחה ובשמחה ובלא הנ"ל הר, הולי מעבר להתשבר אבר בה שר אשר ותבל
הנבדות אבל הקהלות, שלא עם ויטובו בשבבים ושלום מבבותם ומחר לשות כל הנשלות
נשלות גם תבשות לבד עבדות הרב הנ"ל הנבדים ומלום הנ"ל, ואין עבדין אלא
ומבדין כראו לבלות בקרות הנשלות בבבלו ובראל ובבוהו טובים ויקבל טוב מאבי,
תבאר בקר ובה שלשם ובמים כמן הוה נשלם, ובהי מחשב כבית בלם ישר
יבין ובה אשר שום, ובשלם תבלה בארץ שבא ואשר בית אחוה לאבשלום
מאה"ק ומאות בשלם שלמה בלמן בארא מלבה מלבה ומלבה שבבבא המלה הבלה ומבלה
ובשלם תשבבא.

בס"ד היום יום ב' יא כסלו תקפ"ג לפ"ק

בעיר שלום ובמחל בבית יקרו מעלת כבוד אחבתי ורעותי האלופים הנעלים נפשי מלא בעל
מעלות ולא הלך הרב המופלג מורה ומרביצה ומרביצה הבנין המלוין בקנאות עולות מעלין, הלב
ונשא בלשונם, מהבין מורה בחכמה, לו שיעב ותשלום ומעלו כנעלם פרחיה בקשתם עלה
לזרע עולמים בם ויפיד ומלבו האולך והקלם הביר, והעדה הרחים המלמן ומוניר הכלן
שבש ושולה לבלי חמת ומתיק מקשל כשלת לה מתקן אמבתרים ומשם.

הנה אמר בי"ן ב' כסלו השלוחה לאמשטרדם, והאמת אגיד כי נפלאות על המלאכה, אשר על בחקת ומשלו
אי שלם דרך שבה לאמשטרדם לא שלחו ומלכת לבדנו המקומן בירם לאנשי אהלך מלכ. קראת
ארם תשוב מעבר תלו ולבדיק איקרי קדק אשכנזים בעהלך ובשלם חן שחוסו ארחן הלו הירושלמי הנעל
הלה הרב הרבה השלם מלה שלם בלמן לבדנו לבל אמונים הלא בשלחו ארחם טרם ובלו הרבנים
תבלה שרשלמה ומבתבת ומסר תקנה בלו חן בכל אתם אשר יתחבר בכל הבלם מבי שלה
בשם ולא ולבדנו שלחו אי חן לבתת הנלבים המחוק, אפס עמ, ובי כל עשים לבל
ונה, ומנור על בקבת שלות הכל לבדנו, הלא נעלים תלבם ומלות כבשם מה אינה לים
אבר אשר אומת לבדיק חי עמת על הלבמה, הלה הבר כבשם הרב הנלים הנעלם קבלו
מבנים אחן ומארי באמתחון אמתמו מבתלי הירן לומר ארבם הלא בלולה בלם, כי טרחת
ומעמ ומלבת ומלבי אל חן, ומלומם מאומנה ומלבת כל ומלבה בין מבנים בין אשכנזים לא
אם בלם כי נבה את האחר ומלולה מחים את הלני, פם מלהבדיר מרחם, ובכל הלו
הרבה ומשוך ובקבי שלום, אלא כי לבר אמונים הם ולבדיק הוא, עלם ומלבת שלחתם
ומלבת מלחתו מעלן, ולבנתם שלות לבור הכל אל בר עמלו המלאכה מאמנה לשם שלום בלי
בקלתם הל שנת מלבת הנאר, ואם נשלם הבתבה אתם לבתת נמסא בשלבנו אל הנה, ולבנלם
מלבת הלהן לאחלת כבתבן ומן הבנים ומלה ומשמר ומלות לבור הכל תבלה ומלב לבתם
ומלבנר ואל בהנו, מלולה לא לבנו מלבת מבנים הלולה, כי הם אנו ומה חיי, ובמה בחי
ובה לבנלם ומלות ומלאות, ובהשלם הלא, בהמתים תבנה ומלבי כי ומלם ומלם ומה לאנו
הלולו לבבל. הנלם מבנים אמתם, ומלן ומלבם ומלבנר בחוק כי אנו הלולם אם מלם
ומבנים אנו בהסרות, אבל לא אנו לבני הסקבר ומלבת על ומלבי ומלבי אהלך חן כי אם
לם חבנים הלולבים והמבנים אמש ובאי הם מלבי, ומלו הלולים ולבבר הבנים אנו בלבם,
הלולבים ולא נחים אבל לבם הלולבם מלבת ומלבת ומלבי ומלבי ומלבי לבלבם הם ונבלבם לבל
מבנים בה לא לבבבת בבלבם ולבבלבת בבהם ומלבה כלו לבן הלבה כי הבם הלו הבלבם
ובלבה לבם לשמוך ולבל אשר אלבהם הלבלבם בבם מלבלבם לאחר, לא אלבהם הלבלו
כבל הלבלבם, בא ומלבו לו, ומלבם אם הבבלבם מלבן אשר לא בבם, בבלבם ובבלבן
כבי בבבלבם, ולא על הלבלבר ולל הלבם, לא על הלבלבי, אם לבלבר ובבלבא
מלבת אחר, כן לא מבם בבלבם, אבל לבי בבבלבם מלבם אנו אומר, אשר לא הבינו
לבלבת הלבלבם הבם הלבלבר הלבם ומלבלבו לבבלבו, אם ומלבם ובבלבא מבלבים ומלבלבו ומלבלבו
לבבלבו, אם כן מו אנבם ובבלבם ומלבלבם בבלבם בבבם הלבו, לבן הלבבלבם מלבם
ומלבם הבלבלבם בבבם, ובלבלבא מלבלבם לבבלבם לבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
הלבלבר הלבם לבבלבם לבבלבם הבבלבם ומלבלבם הבבלבם, ומלבלבם הבלבלבם מלבלבם
בבבלבם בבבלבם ומלבלבם הבבלבם בבבלבם ומלבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
מבבלבם בבבלבם בבבלבם ומלבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
ומלבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם
בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם בבבלבם

בס"ד

מי מודה בדעת רבי הפקידים ומן לאבד, ומה אמרת לפי דבריו אל הבירו ומן לא בלתי ושנות מלי
הכמת הרפואה הבאומים הנקרים שבע בדעתם ואל. ואמרתי בהתאמם מאו הם על עניני הבלות
שבדרותם, ומה הדרת בקלאשרדים עדיק הלבן לפיהם. אך גם הבאומים הלא יכלו
לפיק דת ברוסי לב שמעשי לפיהם. אולם הלמד אותנו פשר בם ושנות הלוקה כמה
שאל לפי מיסם מלי. כלו חולקים ובלים שה בחוקה על הגלגל ועל הגלגל בדרמה כמה
עד סוף תקבה. אז על הנכון אחר את שהוא מהכרת הקשה ושנות הפלמל ושאר
הסיבות אך הבא כמו בשי התחיבות שיסדשו בקבה מקומות, ובדרים ביני ילמו
מדעותם ופל בשל הסוד ואז שומו ל הלבדים ובקה לפיהם מעות
ומבדרות טוב לחל בשב, ושם ילא פסיה או פשה כמה מה חלק הבא ובקשר בכל
שה שהלמד הנמו שושת הרפואה הבאומים בקלאשרדים בדעתם ובקלאשרדים ולא
עתה. הבארו בעקבי. הארנים לפרש אמלה הבאו לחלבן מלון כמה אבר כמה
מקומות אי בשה לל אמת מאשבמת שהק רש ושלא לדרום הסך המולה,
כי מעות הרם הלבד הלא לא כתב כלו על הבאבלו, אבל אנחנו סקרלמש מתבלים לחלמות
אבמבמת שהק מת מחכם עלום לשאול הסך הבאבר לחלם, וגם מלים החלוקה הלא לבדים
אנחנו לבקש כמה להשות המלבן ולסלק לבדום את הבאבר לארבמת שהק מחבר, ושב
שנתים שלא הבנו מעות אי מעלות כמה ומן והאלו על הה הרבה כלי ולאמם מ
שלחו לנו מעלה ומי כמה אות עומד ובמה שביין, וכי אבר לנו הה המבשל הלא לבדים
ולבין המלה אם מבר כל כך לבלו המלה מה שחולקים אלו, והלא הלא בדבר חבירו
סקרלמש בקלאשרדים ולא ולא נמלתי לו הולקים, אך כל כמה לבלו חבירו
סקרלמש שהק מן ומן.

שנית אמר דבר שלמה בהתם מלם עם מלך הקלמן הנעלה רם ומן, על אמרת המחבר
המבארים המתחלל בדרמים אלה, שמסרתי לפעלת כבשו ומן בהיות שמה
בכל הדרכה לומר קלק בסבלים והן גם נפשי אותה ומעות המלה בעלמי שה
הקלק ולא ולהשתבר אותנו מלם. אך לי לו שלא שמה בבבי, כי פלבי מסבלים ובמה
מלון לברכו הייתי ולא יכלתי להתעבה, אחלי יבינו לא ברכי כי יתאמל מלך בעלה בו, ומקום
הנעים לם להתעבר בכל הלבן שעיקתם בכמן גד תלמלן צלה כבבי והתרבלים הלבלה מתבלים
באו שהם בקלאשרדים ולא עלה עולה הסך 39. 184 ושם בקלאשרלחלי שלא הבנתם שם
כי אם שלשת ומים 77 מלכם אותם שיתחיבו דבר, בבדרנמה יבא כמה הראתי לנבב ומן
ט לא נמצאים אחר שום קבלה או ילוב שעשתי שה בעלן תקבלה, ומקום גבור לשבי
איר קטנה חלון מבדרנמה הוא בבדרנמה שוקטר שה קלק בקלאלט, אשר לא הייתי שה
ונתבלה הנבאי בלאי שה לוסר הבתקה או הבתחיבות ובעשרת הבתקלות כמה מתה אותה
שנולב שה הבתקל שה הבר טלב מתחיבים מנחמלם לפלן לשמם והלא הקנים מתלים
מעלדים כלב נחמלם ובא אן חיבדים סבישות הבר הבתקלו לם 180 הבתחיבות לשמם
לא מתאמלם גם מלכו לבלה בו שה, והבחות לא עמות מחל כבלבאמם לשמם, כי
גם אתי לא קבלתי כלום מלום סחות מלק הלא ובלום שלו שמם שבתקה שבתבלם
שלם גם הנני כמה או מלב שמם בו יתחיל הבתחיבות אן הה שומי, ואל ואמרו נא
נלאה לבלבתי, ואל מחשו לשום אותלו אן האמתלאות הנקבות לם הבתחיות בבלים לבלבים
אינה מתן בדים שלו ונהו מבלבם את כל אלה נמים בבבה מלאות ובמות מלאות בעבו
ן המן הה כבי נלמה ומלגלן ובות מי מבאי כמים. ומלב כי שומר אלה גם
בבבבותם, שבים אבר בבבבים נשמדים לם, ומלבו לא אותם לשות אמת אי ומה
שלם לבבם הרבה, כלו כמה תלם ותלבו בבלבלם בשלא ומי מלותי אי חומי מבו של
מבאים בלי מלבל לחשבל בבית אחה ושאר מלמת אלו מבי בותבם הלל ומבים בבלבלם, כי אבר
אבלבת להבלבן בבים לם המלבים בשלבם, גם בבבלבתם מלם כבם והמבלם כל לבל מבלה בבים מלם
הה מלבים מבים לם מי אי מלבל הבלמת המבים ראמן חלק מבלה מבם לבל מבה המבלבים עם לבום הבל
הבים לאלם לבל המבים מלבם לבבם ומבלבם.

[illegible]

[illegible] לוה ובעל בקש ינלו הכו מעלה בפנה האלוהים [illegible] הגדולים והנפלאים
[illegible] ונגיעה ונגיעה הזו. מה בעל הקולמוס יאל. לשון.

עוה כי ידעתן הקב"ה אלוה ומעלה בבנים הרבה. לשון עם כל נשלוה בתורה אלוה בפנה טוב והעבן, ובם לו.
מרוקן בתו לבין מעלה בפנה הוקן הוקן והעלה כה בנפנה. לשון בקבלה יאל הקב"ה ידיע לה. לשים ב[illegible]
הרשה לקבל בבנים הרבה מעוה זו. בלשה הקב"ה יאל. ובמה הפרקים יאל. כי כן הבטה לו מעלה בפנה. לשון
לחיות לאדם הקב"ה. לשון לילה אברהם לכל הילדים הבאים בעולם לבין מעוה זו. מה הקב"ה לה. ויהי הקב"ה עם
הרבה, ולו יעלה בה עבדי. ובקשה כמה דרכים אין בקלה לכל, לבין כל מעוה זו לעבוד בקבוה עם כלום לשם
הקב"ה לעבד הקב"ה. כי כן יסבה בהרבה לבחל מחלון כל הבנים כולם בזה לומר לומר לומר כל
מה לבו מעלה בקלה לומר ומה לקבלו בבנים כולם בקבוה אלוהים, ובכל עולה לאדם לעשות מה.
ולעבד לעבד עם אלוה לבקל מעלה בפנה. לשון כי יבחרו עין ולילה לומר כל הקבל הבראשון בזה בבנים מה
הזו. מה לה. ויבחרו לקבל לו בה בנים בה כל מעוה בפנה. לשון בם יחלו לילה לומר כל הקבל הבנים
כל הבנים. ויאה עתה לו בכל עשה לו הבנים. עין עין יחדו בעלה לו לחבר לעלות. כי הלו. לו אל לבבה
הטבה יום הבנים הבנים ומה יסה ויבוא לילה. זו מה, הבלה אותה על בעני שבעבי ראשי הבלה בעולה
יעין לבין מעוה זו. בלב בטמה ומה לבנים. כי בעבה בעלה לומר לומר בעלה בעולם לכל הילדים יעל
בטמה, ובם ארבע בעבעמה הרוחה, לכן לומ נשמה על מעלה בבנים. לשון לבחרו לבל תמיד בעלה לבין
מעוה זו הבנים לה. כל ילו ומה יסיבו בם עתה. וזולו. ל בנים לה לילה לל בם בעל נשל ובבר
הרבה לומר לה מעלה לבתיב בה. לבם בבן בנים בעלה יסבה בכל הבן בבלה ובמה לבבה ובמה, ובבלה
הבנים בעלה בבלה הלו, או יום ירבן מעלה בנים. לשון לבחרים בבלה בבלה הלו ומה לבעלה
הבנים בעל לבבה בבלה הלו, בם יום ובה עתה ובה לבנים על בעלה הבנים הבן לל
הבתיבות הזו לבן בבל, כי בלעה יום הבנים זו. לל בבלה ובה בבלה ובה, ולה הבנים ילה
מי בה מעוה נשלוה ובלה אלוהים, לילה בה, ולו הבן הבן בבלה. ובבן יעל לבו מעלה לבבה
ישמה לו בבנים בלה ובה לילה לבל לבן בבלה ומה הבנים בבתיבים עלה לה בבנים הזו לבבה בבל הבנים
הבלה בבלה בבלה הלו בבלה בבלה הבנים בבלה בבלה הלו בבלה בבלה הבנים בבלה בבלה הלו בבלה בבלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועלת כבוד האורבים הנעלם הקלנים הנעבדים הנעלמים פרש בעלאוטוקא ויאמר

אחשב כמלך בא בדמיון אלה לבלע ארץ ומשו לשלח ורבים ס כפל הארמון בעצת אין מ בלוה
הקץ ועד עד סוף תלבן חומה, ובטובה ומחול והעבדו לא כמה מגיד מלכי הכפל ההוא,
לכל אחת ואחת מדי הקבש חובה, ואות מלכים ביום שמן תעבלם כמה השמש ארבע ומ, כי
שלחנים אנחנו בעמה רחק הלוי, לקבלן מדות אין בכל הקבלות קבלשות ומאין לבעבור ומשנ
ובמימות אשפע ולקבת ול אנשים והמאוכים לחם, ושאות קבולת הכפל ומדי הקבש המלכים
ולכל ולטרכו שומי אינו מוסע ולבוא ומבנה יסוד התחיבות אם ותחבו סגולה אשר התעבר
לבם אותם והמיאו תשות הקבש כפל קבעש מדי שרים, ומנה לבקש הבה לא שעונה אז חיים
ומי מוסבר בכל טוב מה שמה הקץ ומאין, עדם שאחו לבוא מעות קלסות אין מ אם שהגדר
ומהלך תמכון מ ומהלך לקבת מ. עתה ויחלו נא לשוא לבוא כל הכפל הנעים עד סוף
שרש תבלה, ולהבדלת סמה חלק עפלק ומשלם מ אשר לא קמו מן שרש תלק בשלמה
מה הבשלים תלבן ומהר אנקמה שלמה מ ומשנו הם השמרו ולחשוב מ לנו
חלק יפ שלשת עלק חבלם, ומשם שקמו בשתרוך עד סוף שנה הדמה, ומ
בלק הבתחיבות ותבו סגולה נא ויוים עד הבשלים בעלם המלם הבה, כי
חלבמות וסלק יפה לם, שסיעל לו אחר אשר בו מעות מעני זו מ בקבלו לנפ. וקן ומלי
ומר מה בסר עד בדרכי אשכני. ודולת זה אין הבעמת הרבות בקלק יש מסקמה לנגד
רבו הסולמים מלבא בהיותם בפסידים נבות היחבים אשר עד לסר ומלקם כשבלנו
הסבר הן כלים ראוי. ולא נמל לבארך כלת כמל זה בהיותם מרבים לקבל מדות מ ומל
בקלק ילמ, בקלה ומבקבו בבדרכי הסלנים בחבים.

כלמים בזה כמה הסלר הרב ובהלו שבראה מ לחבר מלקם מלקם מלמים בל מלמים מ ובמקם
לו אינה שנמנו להתולל על אשר לו הסיב על מבחני הקנחמים לבלעם על מל ולשלמל מדות אל
שבמקם לולנות בקלק קלקל הסרחנות. ואות שבודה שבל כנסה בהכם חסלה ושבבמדה ומל
עשה מה שמקמה, הינו נוסה מ שה לו להתנבא מה על מל זה ולו להחל. גם כלפם
בי מבחני מה ומל הסל להבדר הדרב מ שה בראל מ מרן.
גם תמרתי מדל לו שלח בכל ר חיים ויעזרה מדות הבנל לחל מלבל מלבל ומל

ל"ה מעמ יום ב' כ' בסלו תעמו לפ"ק

לעלות כבוד האורבים בקבינים מחנות בינים והקבבים ל"ה בקל מוטלבאים עמו ומל
מחלים באון בבמנו אלה לחר הנו בבנים, ולחלם לבנו בל כפל המשבן בקבת אולם לחול בלם הקל
ולא אספנות לנים תעבו לפ"ק לעמקם, ובן מחבית בלל מן מנב חים ונב בנים, כי כאלה בכל מנבנו לבלם
בבנים ומנו בסוכל הבל אויר תעבם לפ"ק בלתבלנו ומנבבל הקל לבבנים מבנים חבנים מבנים בסם נבנם לנלבי
מ' תובב מנו לנם בלם לכל מבמרכו לנמו מ' תובב לנמות מבנים נב. ומנים נבמים מ' לבנלות מבלם לתבל מנמנ
לם מו מבמנים בבל אחר ומחר לבנו, ומכל לנלת לנו תובב לאובנמים עם הנבל תובב, לבל
בבללים לבמנכם לבל אחב חלנו בנים לו. ומנם בבנים לם בלמחות מ' תובב לחלבון מן סם מנלב
עב אבנ בנומבל אויר תבמם לפ"ק ולמל לבנים בנים לנלות עם בנל בם תבבל ומבמנו תובב ינלם
בבנם בנים סם ב. 44 בנים לפ"ק לנלמנם תובב, ומלם מנמנים לנים בבנם בנים עד ינים תם
שלם בבנים ומל לב לפ"ק הנו תובב. עתה בבנים תם בם, ומנם בנים תם שלם בבנים לבל מבבנם
עבנ בנל תובב, ומן בלם ומנ בנים, ומבלן ומל לפ"ק כל מנות מם לבנים מבנים ומנלו בם ומלם
בבנים לם ומנו חלבן ומן חלבן הנו ~~[illegible]~~
ומבמנם עד סוף תבנו לפ"ק ומנו סם מנלם, ומנלו בם לנלמו ומבמנ בנים בלמנן ב. 44 בנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בחלוה. כי ידוע שהמלאכל בעצמו לבוש ולא יוכל מחמת הטרדה מבלי לעשות כלום. גם
אינו כדאי הלאומה ונפלא מאד לבחינת אלה, אלא ויעבדם הבריות בכלל, אף מעוט קבוצו אל מה
הם נלחם קבוצ כדאי הלאומה, ולא לבקש מה יהי לאמר אלה מה יעבדו בלתי הבריות, אף הבריות
מעלה המלך ולאחר שב אומה לקבל לשם שם אלה אחרים, ודע כל מה הוקרב המלוה, כל בקבוצו אל
מה הקבוצה כל לא, כל בהשתדלות שאבדם כלה. כמה מבינים. לכן לא יעקרה רמה המלוה
הנאמנים שבבוחרים הולה, ולקבל מעוטו מעבדים לעבדים הנלחמים אל הלאומים, ועמה
אלהים ומבחרים הקבלים הנמצאים הולכים בקונוקים אז קלוסאד שלהם בחלקם מה, ומה הנולדים
שבאים לעבדו ומעוטלאו, ואיך לו ישמעו אצמה כמה אבותם ילדים ולקבל, ולעבור אלקים
ולהעבד ובו אחרים הולכים אל אבותם הקבל כלתן ובבחרן, כל מהולאלונים ומאל אמם ומלאכים
כל מבחרים קנוים ומבחר לבם ומחנם. לבחרם יסלחו עוד מעלתם בבחרם ילדו ודע ואמר כי הלא אלה
בכבוד אלהים בהלקבלתם. ונעבדם לו ובאמת לו מבחרים ולא מבחרים. כמה שאמר הקל המקבלה
ולא לשאר נשי להשקל מבחרים. יעקב כי מעלתם בחרבם אלה בהיותם כלם הקל ולא
לו יוכלו לה לקבלם אל הקל בבר מה, ויוסף על בנים מעלתם בחרבם, שב להבדיל ולגלות
אבינם אלו מבחרים ובחרם, אלה ושם אינן לבחרים לקבלם בעלה הם הבנו, ונבחרים הבנים
הם. קלים הם. ובידע להם למעלתם בחרבם. שבני ומה כל מה נמנים בם, אלא הקל הבחרים
ולא הקל הבחרים הקלים ולא הקל הבחרים הקלים ולא הקל הבחרים הקלים ולא הקל הבחרים הקלים
שלומו בחרבם בשנים הקלים הקל ולא הקל הבחרים הקלים ולא הקל הבחרים הקלים ולא הקל הבחרים הקלים
אמרים אלו מה, ואלהו לבד בחרבם הקבוצים אלו. ובידע, ולא לנוסב ההתחברות מלאו לו קלו
שלומו אלו מה, ואלהו לבד בחרבם הקבוצים אלו. ובידע, ולא לנוסב ההתחברות מלאו לו קלו
אמרים לבניו, ודע כל מה בחרבם שם. סוף הקל הבדר, הבניו, ולבו שלומו בבדר
ומחרבו בבר הבחרות להחזק אויבו ומבו מגולה, אף אנשי ודע הנולדים הקבוצים שב אלו
ובידע להקים ולהבחרים בחרבם קבוצ ישנים ולא בחרבו ובו.

ובידע בחרבם מעלתם בחרבם שב לשלום לבדם הבדר הבדר ומלאכים מבחרבם אלו מה
בחרבם הקל ולא הקל ולא הקל בחרבם לבם אמר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
לבם אחרים ומבחרבו מבחרבם, כל הבדר לבחרבם מבחרבם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם
לבדם, ומלאכים בחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
אלהים הנמה, הנה מעלתם בחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
מבחרבם ומבחרבם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם לבדם
לבם אחרים, ומבחרבם בחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
אל הלק הנולדים ומלאו אל. מבחרבם לבדם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
הנולדים, שב לבחרבם מבחרבם, ומלאו הם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
הבדר מבחרבם, שבדרך לבדם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
בהבדר לבדם, ומבחרבם אמר ומבחרבם שבחרבם ומבחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
הם הבדר בהבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
מלאכים ומבחרבם ומבחרבם לבדם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
מבחרבם ומבחרבם בבדר שבחרבם לבדם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
מלאכים מבחרבם לבדם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
שיסבא לי מבחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
בבדר בבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
ומבחרבם הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר הבדר
מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

המלך לחזקיה ויתפלל הנביא בעד השארית הנמצאת כאן אין מקום ואת שבאו לתת לו שלום לעבדיו
בשבילם קיימו וקבלו לו הלוים הנה התורים והן הכלים היו לו לחיים ולזה ומחלה לזה,
אך על ידם שלחו שליחים לחזקיה את, אמרו כי, מלך האשורים שלח שלומים, והנה אמר יסף יקיר בעיר
לשלמה בזה ומלך מלכים ומה ותנות בשתם הרעה הנית החלוקה בידיהם ולחלקו כשלמה בו
ל. הקב"ה מל הבריות שאחרים לגזרות כבריהם באו את ובנים, אמו, ומחלו מלך ומה הרשעת אותם
ובכן בינתבשם הרעה, ולבטל הרעה, שהרעה כמעט בא ובלי שלא לשמת מבטחיהם, אבל אם
מל שאת לא תנות בשתם הרעה, ולא שומו מהסרתם הקבועה, כזה שנעשה לחלקי שהקב"ה
לחזקיה את הן לא ומן המלך האשורים הלוכים, ומה חלונים לחלוקת, אם הוא נשאר הדבר
ומלו המנבדים שבהקב"ה ירשלם את, ומלכים ובלו המנבדים שבהקב"ה לחזקיה מל, ואמרו ובמה
רמה בעיר הגדולה לאמרים כבדות אשורים ומלא אשר שמת אלהים שלחו לגזר כסף באו
את רק לאשורים ושבו, אל את ומת ונצלתי חוץ לחות אבקתם ואתהם האשורים הוא
ושקלים שקלהם על אותת אבנים ומנבדים הוא, ואם שבו ובאו בקשרתם ובנתם בפלא
שמתם ונצלה אלהים מלחמת ובשוטה שונל חוץ ובאו ארזור בזה בשעות מאה
אלים בזה, בסלם יתם שלשת מלכים את, אשר אבדתם את נשמותם הלים ומלוש
את שלם, ולאמר אבי חובתם, ובאשר עשרו אומה לם יקום, שבן ונלהו בחלבונם, ובן
קיים מלחמת שלמה לאל את, אמן בלשון הנבלים, כי תנות בשת מלך הרעה ומה בזה
שהלשמ, ומלכים אחד ויהיה לגזר כסף בשלם מל מלחמת אל את הנשלח ובא ובאו
מקומות הקדמות ומלא, עם הנבלים והמאמרים שמתנגדים בם שלמה הרעה,
לעזרה נבטו תלה אומר מן הבטח, ובכל מלך ומה ושלמת לגזרת הכסף הרעה בקומה
אל בשמה הקב"ה ומלא, מל הלוה עד סוף שנים שמלכה שנת בלבד
ולהבדיל לם בבלבם בזה הנו הגדר לחלק מל אחת מאחרת מלו הקבש חבב, ומלם
חלוקת הכסף בין הנבלים לאשורים הוא בכסף אחת אמרה ומלה, עמדון אחר
נמן ולבנים עולה, הן נגד לדוי ומלך ומה, כי הרב הלבד מלכה יחלם הה
הבטח הכלל והשלם אלה אמן שלמה מל שלמה בדר שהה בין רב לוב, והתרבה
פנים עם הנבלים בקב"ה ומה, ושלח אחבו מלכה הלם את מלך ומלו התבקה לבל
ומלו ובואו שלחו אל את, ומה אחרי נגדם לו מות ומלות הרב הלבד הנם
רבה להתרבות פנים אחרים על בבר חלוקת הכסף הגדר לבלו האשורים הוא
בינם יחלק בין האשורים עלים, כי אמנם חלבנו לשלם שיחלק בינהם ומן
ומלות הרבה הלבד הנם מלכה על בה, ולא נמנית של מלך הארוך כשמו
בתנים, בקלה נאור כי הבאת מה בה אל עמך הלוה, והבטחים מתנים בשלם ובאמר
ומלות בבלבד שלשת הבנולים הנבלים בבדרתם נמן המנו של הה מלשון,
ומלות הה' בלבד הלם ושלם לאבקה את לשלום, ולא לך ומלך לשלוח כלשונות הלם כי אם שאר
הבטח סתנות, כי אמנם נבן אמן הקב"ה יבוא בני קבוצתם, ומל הגדרם הן נבנה
לגזר הן נבנה ומבר, ומלה מגדים בהה ומל כלל לשבר הקשה מל המגלה
ומקומות שהשמה לגזרם ומל מאוב בגזרן הקבלה חבבה, ונגזרם נשבה לבה שלות
הכסף אל הקבש, לם ומחלון נא מלך ומה לבה לשלות מל כסף קבלתם באל את
בהיות מל הנבנים עד סוף תנשלם, לגדים, כאשר קיימו ובקלו בגלה הן הנם הלם
לעקים נגדים של הנבנות, אל אשרת אשר שמתם אם אנשי אמנם אנשים ומאנים
ונבנים שמה בקלה כי קבוצת הקב"ה ומלא שם, חבבה מקבלת בגלה כך
הלום ומסוים לאל חבב, והלו לא תהיה תקאות הגדר ואם בישראל קב"ה בבלבם
הנשמה ומלא הנלשן חובת לאל את, ומה מלכה ומה ובלם כי הלה לם ומלשן
בגדי אבותם אמן הקבלה, ולגלם שלמה בלום לגנוב מנגדי אל את שמגיל לם,
אם מלך ואם הם, אם ומלום כי, מתבלם ומלבה מה שהה בגדים מקבם מלו
הבלם הה, ומה של הנלשים ומנלם פלם ומן להיה בבת הבנא ולבר מבתם,
כי בגדר הבה מנן ומלאים לו המבנים ובגדר הבלם ולא פרעהו, אמן אותו קבלה
ומלום

בית

[illegible]

[illegible] לשאול ותבשר סדר הדור הנלב / ותשמרנה כולנה גם על פרט זה לאמה [illegible].

[illegible] עמי הנלב מלין / עתה בשואות מן תן ומלכה ומי על כל הכבוד שלו ותבקנה בהתחתן בהשמים, ועל התרבות עקלת וחיבוי סגולה ומי ובחרים אשה אנשי אנשים הנכבדים ומלכה לבוא לעברת ושלב, ואז תן בסיר קבוד אדוני שיה בשרים, אלא כי לה ומי שאא יכל תרבות הלא ומי להתשהה שור לאה להבנות אתתיבים אשר יש לאל ובם לעשות, ומן פרחת ומלך עוד רבים הוה הנרבים לאה ומי אשר ומלו ומן ומה לעשות, ומצות כל ומלכות אנשי תיבר אהבי ארלן הקבלה מן אשר מלכה לשמיק בעלה רחם הזו ו בין כה וכה תחיק טובים מיות ומלות כבשת הרה ומי על הנשי ולפלשל טבא אורון ומר! ונודע הדה הלה יש לו על החלבון הכרמה בעלה ין. חי ומתם תקבלה ופר כרמה לאת.

ומהלה טרקא מ אשר לא קיבל מלום שלת תמיה 13. 296
ומהלה תרקן ין מנשי סים תמיו — " — 74.
ומהלה לקרת חלק הוגר ין תלמן תעלה 26. 44
חלק הוגר ומהלה ורשלם ין טרם ומלכה 35. 102
517. 33.

ליוריה למרת ומיטו כי סר הולה אושמ כי אין 14. 517 יגיע אה שכרב חלק הוגר ומהלה לקרת מן ין חלן תמסלה.. ואו רק כסרם תשה, ולרכם לחות ואותה הרחם. והיו זה טלם ונקבה ואבהם ומרמש אושלת, סקרבי ומטניה ערכי ואמרלי. עדי הקבר ומלכלו החמרים בסיק ומתם ומלבותם כמקאלטרם ובקרטאת ולא.

ידי לבתי תקבל אומש כמה לבה לקרן בסמ יום . . . . . כמרבה בתרפה הינפסה הולמה, ולמן כל שלש מלי לקה בולדו ידי תחלת של 43 בהרחבתחו, שלשיטו, ובדו מלרה ולבל שם שנים הרפסה קלטה בשר הקר הסרמה איתם ביכם וכפרים לקל עמלן ובתמש כל הבמש זול מינקה לרשון הבשות בולבות זלו מלן הכם.

יה טבתי תקבל בתרמה לקרולמן לפה בשמקלה כמסמלה ושזה לם מלות זלו מלבה ומלבה הרחקה בהתחי כמה כבר מסרמה לו ומלבו שבו כבות כמה עבה מלך שבו. ומשמ בחשבנם הדבר, ושאלתי מה עלתה בו, ונתרחקתי על הרחקה טוב הבזו.

מקום ויקבלו עליהם כל המקרה האמרתי. ולאחר בחרה לחות לאות ולשורת תרגם לפני ע"ל לדבר בקולות,
הוא הדבר אשר בחרתי, כי באות אלפים רבים היתה הקל האשכנזים לבאו אם ותורה בקרוותה ועל
שבירת אשכנז, ומלאשכנזים לבווינ"ל אה שלא, ולא אחו אבותם ובבאונים, כי לאחוים המרגלים
היו ויקח האחים ואולה.

באות ואחר אחרת, אשר התקלאו אדם ימי עולם, איך לעמוד לדב אחד ואין לב עמו ועלום פשר ביניהם,
הלא כל חיקם השוב שאלה בו, כאשר כל השלם אשכנז בלתי הנעשו פעולות עהקל והשלם
ולפתח חבקה, ואותם לא אבים ושמוע לו בארץ לב שבנגשו הפשר אתה עמו, ובבקום כבלבם ושל
נתבל ונתן לבו מוזות קלסות אלו מ, ומן בלאר הקל ילאו, ואותם עמדם אלמן, ואחנם
בבקיתם, עם בוללות המרגלים לבאו הקרם תם, עדב אשר נבראם אל בעשרה אחד שבשלוחי
עהקל והשלם רם מרוללות מרגלים הוו ומחוללות אשכנזים הוו, אז בתנע האמת ועלום פשרה
בינהם בלתי תפסלם על השלוחות הבאא ועל כל הזמנה לבוא לטוקם, ושלחתם הסיבה
מגלות בבוד אשת הבשלם הבאים הם המרגלים ומבנתם נקם, והוא תלקה וקבולה בקום
ואחריהם הסרוון על תקלה בקשרי הלבר אשכנזי, בהקל חלם בקרם הנלם רם מגולו הראה
רבנים ונאונים ושלבי כיא הרבנות בכלל שנעשה והלב ברך לם הלבר הנלם, ונם בבקום
בקרם הרם ותבוונו בבבינו ונתבל הלבר הנלם בתקם שאת ובתקם עי, הן בבה שנתן
לו בקלסות אלו תם הן בנבבם הלשם ומעולה, שנתבלם אותבו סגולה.

עמם בכלם שלוחות עהקל לבלת חבקה, הוחלת לבאשר נבראם לם שם שלוחו עהקל
ההוא חבקה, אחד מרוללות המרגלים ואחד מרוללות האשכנזים הם, והאום שנית כי אין
מקלם ומדם עונים קשי הלבר מלבבי לחבנה מקמרת ואומה שבנגבו אבנים לי לבקו אבי
הלבר אשכנזי אמם, גם בחבנת בוב ובוב לחלבים בקרבו אלו תם המרגלים הוו לבלר
הרנשטרנים הם, ולא הוו אל בלבבים ובמשקתם ומלו אבם הלבוב מהלוונם האשכנזים
הוו כל הבחבר ומלבים ולקא בבלו בשרה בכלם שלוחות עהקל לבתבם מבלבת תבקל
ומם הלבות בבקים אשר הלבם שם, ואלום בשר בבם סרים בבקרבת שלשת הבשלם
הבולם הנלם רם, והל אלו ומרבים בבקבם.

לוב בבו אלם אחר שלוחו אלו, האשכנזים בבבר הבקל לבלת הבקם ובלבקא חבקה, ובבקם בבר הלבר
הנעבם בבבתבות אשלה, מלון תתקל הם הבקם הבולם מה הבלבנו, מ אל לבבק תבים תה
מלבג ושקבן בבחבה, ומלבנם עוד הבקם תמנת אחות האשכנזים הוו ובבלבותם לבל הלם
מבלם מבלות אלו תם הלבה על מבנת הלו. מאנם לא נמלו אם בבבבר אחד עמו הלבר שבנגבו
אבם אחרי לבבם שבבם, בבבי שם שלוחו המרגלים עהקל, והשלם מ ומעהקל לבלת תם. ולא הל בבקה
מבבים לתתר ולבטל טמנת ותבונות שלוחו האשכנזים הוו, גם שנם אל לב כי אם לבב מבבם
והסנים עלמנו בבבם בה, ומבבב שנת כמו שאבבב עם הלבר האשכנזי הבלבם בלבת תבלם
לסקב שבתבלו. בבבי השלוחים הנלם בבקלות אחרות, ובבבבב אחרות, ומתם לבם כל בבי
הקלסות ומלוחו בין אל נל מאחם המרגלים לבבקב הנלם. ובבם הבאם כי בקלב גבולה
והשבה הסרוון לבלבת לבת הם לאשכנזים בלבא, וחלו תבלבת טבבת אחם המרגלים
הוו, לכן נעבם בבבם בה לבלות הבלר בם, על הבסוד הבסם בבלבת בבלבת הנלם
הלבב, שבבו בוללות המרגלים אמם הבינים לבקב בלבת הבלן ובבבבת שלם אחד
מהאשכנזים שם שלוחים, באמם ובתבלו בבם הבלבן לבבם הבלבן והבבלות לבם האשכנזים לבבם ובבם כל
חלוקה בו בשבו בו המרגלים שלוח,
הבבבם הבלם את בם ובנבת, לבתבל ולבבקב אל בה שבבבבו מלב הבבם ובם על הבלה
שבלבם, ומבבבה לם בי בבר ובי בלה, כי בם ובבם ובבבו מלבבבבם לבבקו בבם,
אולם בבב אחם מלון בבבם בה, מה שבבבו מלב ובם שבלבבבם הבא לבת שם שלוחים
לאשכנזים, ושלוח המרגלים, לא על אחבבת עמי הקבם חבבה כולם שלוחם חלוקה בו, כי אם
על הבגב לשלבת עמי הקבם לבלת חבבן ובבבן בם. אבל על הבגב לבבקב ובבבם בם
בם הבבבים בבלבת הבבבבם שבלו המרגלים שבבבקב הבבבו חבבה הבבלם הבבלם, ולבבבם
הבבבו, לא לבם שבבבבם ובבבם הבם ובבבבו הבבבות ובבבו, ובם בבבבם הבבבם ובבבם
ולבב ובם כל הבבבר ובבבם בבבבם הבבבם הבבבבם ובבבבם הבבבבם ובבבבם
הבבבם ובבבבי בבבות המרגלים הוו, ובבבם בבבו ובבבבבם ובבבבם לבי בבבב בבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1200 fr. [illegible] 1989.75 fr. [illegible] 1976.50 fr. [illegible] 68.25 fr.

[illegible] 479.34 fr.

[illegible] 658.40 — 1137.74 fr.

1751.90

2889.64 fr. סה"כ הלוי

[illegible]	308.80
[illegible]	923.—
[illegible]	150.—
[illegible]	89.60
[illegible]	280.50

[illegible] 1110.—

[illegible] 1566.50

2676.50 fr.

[illegible] 213.14

2889.64 fr.

[illegible] 213.14 fr. [illegible] 1100 fr. [illegible]

[illegible] 429.50 fr.

[illegible] 1250 fr. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פירוש הפת בי בקבל ליד הבית רבי [illegible]

הרשיה לו שיבנו מעלה הנלא אשר בתוך בית הגבור הנכבד הלא ושם הנה הנה.

הרב מוהר"ר מנחם מרגליות בן הרב מוהר"ר מרדכי מרגליות ז"ל

הרב מה"ר שלמה בלמן שליראוס בן הרב מוהר"ר מרדכי ז"ל

הרב מה"ר אלה אין [illegible] בן

המופלג מה"ר יהודא בר' מ"ר אברהם רוסיו

הרב מה"ר יעקב פרנקל בן

המופלג מה"ר נפתלי הרב מוהר"ר מרדכי הלא ז"ל

הרב מוהר"ר טרבי ושם בעה"ר שלמה ז"ל

המופלג מה"ר נפתלי הרב מה"ר יעקב ז"ל

המופלג מה"ר יוסף בר' אברהם ז"ל

המרבה מה"ר אלכסנדר בן בר' מ"ר [illegible]

הלא מרבים ומיבים ושנותיהם לב בטרם גואלנו בבי, ושבו בה כל ומיהם בתוך כל
שעשרו לשלמת כל אשר הרחק הגבור הנריב הלא ושם בבריתם לאשה, ואיש לא
ובטרו ברותם.

כי יסקה מקום אחר מהם, או כי ילא מעקל ומשלם ושם לקבוץ ושיבתם פאתם מאר
שלשת מדי הקדש ושם אני ובחרו שלשה הראשונים מהמנהיגים בלאותם בה, תל אחר
עמלו הע ושם במקומו, ום והי' לבחרות שעלשה הראשונים מהנשארים ובחרו מי ובחר
אתם ומאות מקום הלבקל, ובחרו מי שקאו לכל בחרתם לפי הנראה להם, אל
בחרתי שיבנו לומר בשעה מעשות בחרתי

הבחרות הלא לו ובחרו לעולם לשלת מרם ויהי' חוב גדול ומחלט על כל הלא ושם
לשלם כסף הבחרות הלא עולמות בהקבר בחרתו ויהיו משעבדים לכל כל ההכנסות
הבאים לבד הכולל הלא הן מיבות ומהבאים אחרים לשרתם בקדש, הן מיב מעלת
הרשבים הרשלבים נבאים לבלים באחרים תבבה בבקולנע ילדי, ומעבדי הבחרות
עמי שיב מהיו לבד הכולל הלא ודאו הראשון הראשון

ארחם תבוא שאמנם את מעלת בבד מרחבם הנאמנים ושבחים בבכולל הלא שמל
מרלים בבבר לקבל קרן הלא באנשים הנאמר, ואת מקבלים עליהם ועל הבאים אחרים
ושבק לבות מאוש בכולל הלא לעלת הבחרות עדי שנים פעמים בשנה ולשלם
לכל כל ההכנסות הכולל כעבר. ועל סמך כי יאותו מאד לקבל קרן הלא
כל הנאמר ומקרשם מרשם לב מעלת הרב הלדר הרבה הכולל והשלם מה
שלמים אמן שיבנו מ"ר מעמ אבנים הלא # אולם אם יסרבו לקבל הקרן
הלא ראוי ויש שאר לבית שולם הנביב הנריב הלא ושם לבות עליו
ומסרבו ולקבלו ותשבתם הרחק מהרה תעבת לחשיבם בהלכה

אם בעיר הזאת יתבקה כלל מו/ לסך 470.10 # סחורו במלות מרינשם 156.84½
ובשאר מדות מרינשם 4.15½ 370. אשר כפ מערכלבנים
בירנשם סוא קלא אלוהים ושוב, שלא כן קבלא מהגבור הנריב ושם ובך מסרמהו לבד מלחת הרב הלדר הנל ומו ומלך מאלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]